

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 7ης Νοεμβρίου 2002 \*

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις Τ-141/99, Τ-142/99, Τ-150/99 και Τ-151/99,

**Vela Srl**, με έδρα το Μιλάνο (Ιταλία),

**Tecnagrind SL**, με έδρα τη Βαρκελώνη (Ισπανία),

εκπροσωπούμενες από τον G. M. Scarpellini, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσες,

κατά

**Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**, εκπροσωπούμενης από τη C. Cattabriga, επικουρούμενη από τον M. Moretto, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχουν ως αντικείμενο, στην υπόθεση Τ-141/99, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C (1999) 540 της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 1999, με την οποία καταργείται η συνδρομή που χορηγήθηκε στη Vela Srl με την απόφαση C (92) 1494 της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 1992, σχετικά με τη χορήγηση συνδρομής του Ευρωπαϊκού Γεωρ-

\* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

γικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Προσανατολισμού, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 4256/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 σχετικά με το ΕΓΤΠΕ, τμήμα Προσανατολισμού (ΕΕ L 374, σ. 25), στο πλαίσιο του σχεδίου 92.ΙΤ.06.001, υπό τον τίτλο «Δράση υπό μορφή σχεδίου επιδείξεως για την εισαγωγή και προαγωγή της *Luffa cylindrica* σε μειονεκτικές ευρωπαϊκές περιοχές», στην υπόθεση T-142/99, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C (1999) 541 της Επιτροπής, της 4ης Μαρτίου 1999, με την οποία καταργείται η συνδρομή που χορηγήθηκε στη Sonda Srl με την απόφαση C (93) 3401 της Επιτροπής, της 26ης Νοεμβρίου 1993, σχετικά με τη χορήγηση συνδρομής του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Προσανατολισμού, σύμφωνα με τον κανονισμό 4256/88, στο πλαίσιο του σχεδίου 93.ΙΤ.06.057, υπό τον τίτλο «Πρότυπο σχέδιο και σχέδιο επιδείξεως για τη μείωση του κόστους παραγωγής και των λιπασμάτων κατά την καλλιέργεια του ηλιάνθου», στην υπόθεση T-150/99, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C (1999) 532 της Επιτροπής, της 4ης Μαρτίου 1999, με την οποία καταργείται η συνδρομή που χορηγήθηκε στην Tecnagrind SL με την απόφαση C (93) 3395 της Επιτροπής, της 26ης Νοεμβρίου 1993, σχετικά με τη χορήγηση συνδρομής του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Προσανατολισμού, σύμφωνα με τον κανονισμό 4256/88, στο πλαίσιο του σχεδίου 93.ΕΣ.06.031, υπό τον τίτλο «Σχέδιο επιδείξεως της πολλαπλής αξιοποιήσεως της βετιβερίας ("*vetiveria zizanooides*") στην περιοχή της Μεσογείου», και, στην υπόθεση T-151/99, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C (1999) 533 της Επιτροπής, της 4ης Μαρτίου 1999, με την οποία καταργείται η συνδρομή που χορηγήθηκε στην Tecnagrind SL με την απόφαση C (96) 2235 της Επιτροπής, της 13ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με τη χορήγηση συνδρομής του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Προσανατολισμού, σύμφωνα με τον κανονισμό 4256/88, στο πλαίσιο του σχεδίου 95.ΕΣ.06.005, υπό τον τίτλο «Σχέδιο επιδείξεως σχετικά με τη μεταποίηση του ρικίνου του κοινού (*Ricinus communis*) στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις για την απόσταξη φυσικών αρωμάτων»,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Jaeger, Πρόεδρο, K. Lenaerts και J. Azizi, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 20ής Φεβρουαρίου 2002,

εκδίδει την ακόλουθη

## Απόφαση

### Νομικό πλαίσιο

- 1 Με σκοπό την ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής υπό την έννοια του άρθρου 158 ΕΚ, ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2052/88 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1988, για την αποστολή των διαρθρωτικών ταμείων, την αποτελεσματικότητά τους και τον συντονισμό των παρεμβάσεών τους μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των άλλων υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ L 185, σ. 9), ανέθεσε στα διαρθρωτικά ταμεία την αποστολή, μεταξύ άλλων, να προάγουν την ανάπτυξη και διαρθρωτική προσαρμογή των αναπτυξιακά καθυστερημένων περιφερειών, καθώς και να επιταχύνουν την προσαρμογή των γεωργικών διαρθρώσεων και να προάγουν την ανάπτυξη των αγροτικών περιοχών εν όψει της αναμορφώσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής (άρθρο 1, σημείο 1, και σημείο 5, στοιχεία α' και β'). Ο ως άνω κανονισμός τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2081/93 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1993 (ΕΕ L 193, σ. 5).
- 2 Το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο ε', του κανονισμού 2052/88, όπως είχε αρχικώς, όριζε ότι η χρηματοδοτική παρέμβαση των διαρθρωτικών ταμείων παρέχεται με τη μορφή ενισχύσεως σε τεχνική βοήθεια και προπαρασκευαστικές μελέτες για την εκπόνηση των δράσεων. Όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2081/93, το εν λόγω άρθρο ορίζει ότι η χρηματοδοτική παρέμβαση των διαρθρωτικών ταμείων παρέχεται με τη μορφή ενισχύσεως σε τεχνική βοήθεια, συμπεριλαμβανομένων των προπαρασκευαστικών μέτρων, των μέτρων εκτιμής, παρακολούθησης και αξιολογήσεως των δράσεων καθώς και των προτύπων σχεδίων και των σχεδίων επιδείξεως.

- 3 Στις 19 Δεκεμβρίου 1988, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 4256/88 για διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού 2052/88, σχετικά με το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, τμήμα Προσανατολισμού (ΕΓΤΠΕ), (ΕΕ L 374, σ. 5). Ο εν λόγω κανονισμός τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2085/93 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1993 (ΕΕ L 193, σ. 44).
  
- 4 Το άρθρο 8 του κανονισμού 4256/88, όπως είχε αρχικώς, όριζε ότι η συμβολή του ΕΓΤΠΕ στην εφαρμογή της παρεμβάσεως που αναφέρεται στο άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο ε', του κανονισμού 2052/88 μπορεί να αφορά, μεταξύ άλλων, την εφαρμογή προτύπων σχεδίων όσον αφορά την προώθηση της ανάπτυξης των αγροτικών περιοχών, στην οποία περιλαμβάνεται η ανάπτυξη και αξιοποίηση των δασών (πρώτη περίπτωση) και την εφαρμογή σχεδίων επιδείξεως στους γεωργούς των πραγματικών δυνατοτήτων των συστημάτων, μεθόδων και τεχνικών παραγωγής που ανταποκρίνονται στους στόχους της αναμορφώσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής (τέταρτη περίπτωση). Όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2085/93, το εν λόγω άρθρο ορίζει ότι, κατά την εκπλήρωση της αποστολής του, το ΕΓΤΠΕ μπορεί να χρηματοδοτεί, εντός του ορίου του 1 % των ετησίων κονδυλίων του, μεταξύ άλλων, την υλοποίηση προτύπων σχεδίων σχετικά με την προσαρμογή των γεωργικών και δασοκομικών διαρθρώσεων και την προώθηση της αγροτικής ανάπτυξεως, και την υλοποίηση σχεδίων επιδείξεως, συμπεριλαμβανομένων των σχεδίων που αφορούν την ανάπτυξη και την αξιοποίηση των δασών, καθώς και των σχεδίων που αφορούν τη μεταποίηση και εμπορία γεωργικών προϊόντων που προορίζονται να δείξουν τις πραγματικές δυνατότητες των συστημάτων, μεθόδων και τεχνικών παραγωγής και διαχειρίσεως, που ανταποκρίνονται στους στόχους της κοινής γεωργικής πολιτικής.
  
- 5 Στις 19 Δεκεμβρίου 1988, το Συμβούλιο εξέδωσε επίσης τον κανονισμό (ΕΟΚ) 4253/88, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού 2052/88, όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ L 374, σ. 1). Ο εν λόγω κανονισμός τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2082/93 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1993 (ΕΕ L 193, σ. 20).
  
- 6 Όπως προκύπτει από τη δωδέκατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 4253/88, η παρέμβαση της Κοινότητας στο πλαίσιο των διαρθρωτικών ταμείων πρέπει, κατ'

αρχήν, να έχει τη μορφή συγχρηματοδότησεως λειτουργικών προγραμμάτων. Οι λεπτομέρειες της παρεμβάσεως αυτής καθορίζονται από το άρθρο 17 του ίδιου κανονισμού, όπως τροποποιήθηκε.

- 7 Ο κανονισμός 4253/88, όπως τροποποιήθηκε, περιέχει επίσης διατάξεις σχετικά με την πληρωμή της χρηματοδοτικής συνδρομής (άρθρο 21), τον έλεγχο των χρηματοδοτούμενων ενεργειών (άρθρο 23) και τη μείωση, την αναστολή και την κατάργηση της εν λόγω συνδρομής (άρθρο 24).
- 8 Το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88, όπως τροποποιήθηκε, προβλέπει, όσον αφορά τον δημοσιονομικό έλεγχο, τα εξής:

«Με την επιφύλαξη των ελέγχων που πραγματοποιούν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις εθνικές νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις και με την επιφύλαξη του άρθρου 206 της Συνθήκης και κάθε ελέγχου που διεξάγεται δυνάμει του άρθρου 209, στοιχείο γ', της Συνθήκης, μόνιμοι ή άλλοι υπάλληλοι της Επιτροπής μπορούν να ασκούν επιτόπιους ελέγχους, ιδίως με δειγματοληψία, των ενεργειών που χρηματοδοτούν τα διαρθρωτικά ταμεία και των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου.

Πριν τη διεξαγωγή επιτόπιου ελέγχου, η Επιτροπή ενημερώνει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος ώστε να της παράσχει κάθε αναγκαία βοήθεια. Η χωρίς προειδοποίηση διενέργεια ενδεχόμενων επιτοπίων ελέγχων από την Επιτροπή διέπεται από συμφωνίες που συνάπτονται βάσει του δημοσιονομικού κανονισμού στα πλαίσια της εταιρικής σχέσης. Στον έλεγχο μπορούν να πάρουν μέρος μόνιμοι ή άλλοι υπάλληλοι του κράτους μέλους.

Η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να πραγματοποιήσει επιτόπιο έλεγχο για να διαπιστώσει την κανονικότητα της αίτησης πληρωμής. Στους ελέγχους αυτούς μπορούν να συμμετέχουν μόνιμοι ή άλλοι υπάλληλοι της Επιτροπής. Η συμμετοχή τους είναι υποχρεωτική εφόσον το ζητήσει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

Η Επιτροπή μεριμνά ώστε οι έλεγχοι που διενεργεί να πραγματοποιούνται με συντονισμένο τρόπο ώστε να αποφεύγεται η επανάληψη των ελέγχων για το ίδιο θέμα και κατά τη διάρκεια της ίδιας χρονικής περιόδου. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος και η Επιτροπή κοινοποιούν αμοιβαία, χωρίς καθυστέρηση, όλες τις προσήκουσες πληροφορίες σχετικά με τα αποτελέσματα των διεξαχθέντων ελέγχων.»

- 9 Το άρθρο 24 του κανονισμού 4253/88, όπως τροποποιήθηκε, προβλέπει, όσον αφορά τη μείωση, την αναστολή και την κατάργηση της συνδρομής, τα εξής:

«1. Αν η υλοποίηση δράσης ή μέτρου δεν φαίνεται να δικαιολογεί ούτε τμήμα ούτε το σύνολο της χρηματοδοτικής συνδρομής που έχει χορηγηθεί, η Επιτροπή προβαίνει σε κατάλληλη εξέταση της περίπτωσης στα πλαίσια της εταιρικής σχέσης, ζητώντας ιδίως από το κράτος μέλος ή τις λοιπές αρμόδιες αρχές που αυτό ορίζει για την υλοποίηση της δράσης να της υποβάλουν παρατηρήσεις εντός τακτής προθεσμίας.

2. Μετά την εξέταση αυτή, η Επιτροπή μπορεί να μειώσει ή αναστείλει τη συνδρομή για την εν λόγω δράση ή σχετικό μέτρο αν από την εξέταση επιβεβαιωθεί ότι υπάρχει παρατυπία ή σημαντική αλλαγή της φύσης ή των συνθηκών υλοποίησης της δράσης ή του μέτρου, για την οποία δεν ζητήθηκε η έγκριση της Επιτροπής.

3. Κάθε ποσό το οποίο αποτελεί αντικείμενο απαίτησης ως αχρεωστήτως καταβληθέν πρέπει να επιστρέφεται στην Επιτροπή. Τα ποσά τα οποία δεν επιστρέφονται, προσαυξάνονται με τόκους υπερημερίας βάσει των διατάξεων του δημοσιονομικού κανονισμού και των διαδικασιών που θα εγκριθούν από την Επιτροπή, σύμφωνα με τις διαδικασίες του τίτλου VIII.»

### **Πραγματικά περιστατικά**

- 10 Οι υπό κρίση υποθέσεις αφορούν τέσσερα από τα πέντε σχέδια που υποβλήθηκαν, βάσει του άρθρου 8 του κανονισμού 4256/88, μεταξύ του Ιανουαρίου 1992 και του Μαρτίου 1995 από σειρά εταιριών που ανήκουν σε μικρή ομάδα φυσικών προσώπων.
- 11 Η υπόθεση T-141/99 αφορά το σχέδιο που υπέβαλε η ιταλική εταιρία Vela Srl (στο εξής: Vela) για την εισαγωγή και προαγωγή της *Luffa cylindrica* σε μειονεκτικές ευρωπαϊκές περιοχές. Η υπόθεση T-142/99 αφορά το σχέδιο που υπέβαλε η ιταλική εταιρία Sonda Srl (στο εξής: Sonda), στα δικαιώματα της οποίας υποκαταστάθηκε η Vela, και το οποίο αποσκοπεί στη μείωση του κόστους παραγωγής και γονιμοποίησης κατά την καλλιέργεια του ηλιάνθου. Η υπόθεση T-150/99 έχει σχέση με το σχέδιο που υπέβαλε η ισπανική εταιρία Tecnagrind SL (στο εξής: Tecnagrind) για την αξιοποίηση της βετιβερίας στην περιοχή της Μεσογείου. Η υπόθεση T-151/99 έχει σχέση με το σχέδιο που υπέβαλε η Tecnagrind όσον αφορά τη μεταποίηση του ρικίνου του κοινού στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις για την απόσταξη φυσικών αρωμάτων. Κατά τη διάρκεια της περιόδου που αναφέρεται στην προηγούμενη σκέψη, υποβλήθηκε επίσης, εκ μέρους της ιταλικής εταιρίας Faretra Srl (στο εξής: Faretra), σχέδιο αποσκοπούν στην ανάπτυξη της «βιοσκής σε θάμνους».

### *Σχέδιο Luffa*

- 12 Στις 17 Ιανουαρίου 1992, η Vela υπέβαλε στην Επιτροπή αίτηση χορηγήσεως κοινοτικής συνδρομής για ένα σχέδιο γεωργικής επιδείξεως και βιομηχανικής αξιο-

ποιήσεως σχετικά με την εισαγωγή και προαγωγή, σε ορισμένες μειονεκτικές ευρωπαϊκές περιοχές, της *Luffa cylindrica*, φυτού της οικογένειας των κολοκυνθοειδών, του οποίου ο καρπός, όταν ωριμάζει, έχει ιδιαίτερος ανθεκτική ινώδη σάρκα (σχέδιο 92.ΙΤ.06.001, στο εξής: σχέδιο Luffa).

- 13 Από την ως άνω αίτηση προκύπτει ότι το σχέδιο Luffa έπρεπε να υλοποιηθεί στη γεωργική εκμετάλλευση του Μ. Troglia, η οποία βρίσκεται στο Alghero της επαρχίας Sassari (Ιταλία). Στόχος του σχεδίου αυτού ήταν η αντικατάσταση, σε μη διατροφικές εφαρμογές, των χημικών και συνθετικών προϊόντων με βιοαποικοδομήσιμα προϊόντα. Η Vela τόνισε ότι έχει αναπτύξει εξαιρετικές επαγγελματικές ικανότητες στον τομέα των υλικών και ότι συνεχίζει τις έρευνες στον εν λόγω τομέα. Επικαλέστηκε επαφές με τη γεωπονική σχολή του Πανεπιστημίου του Sassari και την επαρχιακή επιθεώρηση γεωργίας και δασών του Sassari, οι οποίες είχαν αμφότερες εκδηλώσει ενδιαφέρον για το εν λόγω σχέδιο.
- 14 Το σχέδιο Luffa καθιστούσε αναγκαία την παρουσία, σε επίπεδο ανθρώπινου δυναμικού, ενός υπευθύνου για την εκτέλεση του σχεδίου για περίοδο 26 μηνών ανά άνθρωπο, ενός υπευθύνου για το προϊόν για περίοδο 28 μηνών ανά άνθρωπο, ενός τεχνικού υπευθύνου για ίδια χρονική περίοδο, ενός γεωπόνου για περίοδο 24 μηνών ανά άνθρωπο και γεωργικών εργατών για περίοδο 140 μηνών ανά άνθρωπο. Ο συνολικός προϋπολογισμός του σχεδίου Luffa ανερχόταν σε 2 310 000 ECU. Η Vela ζήτησε κοινοτική χρηματοδότηση μέχρι ποσοστό 75 %, ήτοι 1 732 500 ECU. Σχεδίαζε να χρηματοδοτήσει, από κοινού με τη γεωργική εκμετάλλευση του Μ. Troglia, το 10 % του σχεδίου, ήτοι 231 000 ECU, και να χρηματοδοτηθεί από περιφερειακά ταμεία για το υπόλοιπο 15 %. Διευκρίνιζε ότι είχε λάβει τη διαβεβαίωση ότι η ιταλική εταιρία SoFIM (στο εξής: SoFIM) θα είναι εγγυήτρια, μέχρι ποσοστό 25 % του ποσού συγχρηματοδοτήσεως του σχεδίου Luffa, υπό τη μορφή ανοίγματος πιστώσεως σε τρεχούμενο λογαριασμό, σε περίπτωση καθυστέρησης της καταβολής των ενισχύσεων εκ μέρους των οργανισμών περιφερειακής διοίκησης της Σαρδηνίας.
- 15 Με την απόφαση C (92) 1494, της 30ής Ιουνίου 1992 (στο εξής: απόφαση περί χορηγήσεως ως προς το σχέδιο Luffa), η Επιτροπή χορήγησε στη Vela επιδότηση του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Προσανατολισμού, για το σχέδιο Luffa (άρθρο 1).



- 16 Κατά το άρθρο 2 της ως άνω αποφάσεως, η περίοδος υλοποίησης του σχεδίου Luffa είχε καθοριστεί σε 45 μήνες από την ημερομηνία εκδόσεως της εν λόγω αποφάσεως, ήτοι από τις 30 Ιουνίου 1992 έως τις 31 Μαρτίου 1996.
- 17 Δυνάμει του άρθρου 3 της ίδιας αποφάσεως, το συνολικό κόστος του σχεδίου Luffa, το οποίο υπολογιζόταν σε 2 310 000 ECU, ήταν πλήρως επιλέξιμο και η μέγιστη χρηματοδοτική συνδρομή της Κοινότητας καθορίστηκε σε 1 470 000 ECU. Η ως άνω διάταξη προσέθετε ότι, αν από το κόστος, που θα υπήρχε τελικά, προέκυπτε μείωση του επιλέξιμου κόστους σε σχέση με εκείνο που είχε προβλεφθεί αρχικά, το ύψος της ενισχύσεως θα μειωνόταν δεόντως κατά την καταβολή του υπολοίπου αυτής.
- 18 Από το πρόγραμμα χρηματοδότησεως, το οποίο περιέχεται στο παράρτημα I της αποφάσεως περί χορηγήσεως ως προς το σχέδιο Luffa, προκύπτει ότι το υπόλοιπο της χρηματοδότησεως του σχεδίου Luffa έπρεπε να επιβαρύνει τη μεν επαρχιακή επιθεώρηση του Sassari μέχρι το ποσό των 350 000 ECU, τη δε Vela μέχρι το ποσό των 490 000 ECU.
- 19 Σύμφωνα με τις προϋποθέσεις χρηματοδότησεως που καθορίζονται στο παράρτημα II της ίδιας αποφάσεως, η Επιτροπή είχε την εξουσία, για τον έλεγχο των οικονομικών πληροφοριακών στοιχείων σχετικά με τις διάφορες δαπάνες, να ζητεί να εξετάζει οποιοδήποτε δικαιολογητικό έγγραφο, στο πρωτότυπο ή σε επικυρωμένο αντίγραφο, και να προβαίνει στην ως άνω εξέταση επί τόπου ή να ζητεί την αποστολή των σχετικών εγγράφων (σημείο 5). Διευκρινίστηκε επίσης ότι, αν μια από τις μη-μονευόμενες στο ως άνω παράρτημα προϋποθέσεις δεν ετηρείτο ή αν ελάμβαναν χώρα ενέργειες οι οποίες δεν προβλέπονται στο παράρτημα I, η Κοινότητα μπορούσε να αναστείλει, να μειώσει ή να ακυρώσει τη συνδρομή και να αξιώσει την επιστροφή των καταβληθέντων (σημείο 10).
- 20 Στις 24 Σεπτεμβρίου 1992, η Επιτροπή κατέβαλε στη Vela μια πρώτη δόση 584 000 ECU.

- 21 Στις 3 Μαΐου 1993, η Vela ζήτησε την καταβολή μιας δεύτερης δόσεως, το ποσό της οποίας ανερχόταν σε 438 000 ECU. Δεδομένου ότι η Επιτροπή, αφού προέβη, από τις 19 έως τις 23 Ιουλίου 1993, σε επιτόπιο διοικητικό και δημοσιονομικό έλεγχο και σε επίσκεψη των αγρών επιδείξεως, ουδεμία ιδιαίτερη ανωμαλία διαπίστωσε, κατέβαλε την ως άνω δεύτερη δόση.
- 22 Με έγγραφα της 11ης και της 23ης Μαρτίου 1994, η Vela γνωστοποίησε στην Επιτροπή ότι, δεδομένου ότι η επαρχιακή επιθεώρηση του Sassari δεν της είχε χορηγήσει την προβλεπόμενη στην απόφαση περί χορηγήσεως ως προς το σχέδιο Luffa χρηματοδότηση ύψους 350 000 ECU, το ποσό της χρηματοδότησεως που ετέθη στη διάθεσή της από τη SoFIM ανήλθε από 580 000 σε 840 000 ECU.
- 23 Στις 11 Ιουνίου 1996, η Vela υπέβαλε στην Επιτροπή αίτηση για την καταβολή του υπολοίπου της κοινοτικής συνδρομής, ήτοι 438 000 ECU.
- 24 Από τις 22 έως τις 26 Ιουλίου 1996, η Επιτροπή προέβη εκ νέου σε επιτόπιο έλεγχο. Με εξαίρεση τη μη επιλεξιμότητα ορισμένων δαπανών, ουδεμία ιδιαίτερη ανωμαλία διαπιστώθηκε τότε.
- 25 Στις 17 Δεκεμβρίου 1996, η Επιτροπή κατέβαλε στη Vela το υπόλοιπο της κοινοτικής συνδρομής.

### *Σχέδιο Girasole*

- 26 Στις 8 Σεπτεμβρίου 1993, η Sonda υπέβαλε στην Επιτροπή αίτηση χορηγήσεως κοινοτικής συνδρομής για ένα σχέδιο, το οποίο είναι πρότυπο σχέδιο και σχέδιο επι-

δείξεως, αποσκοπούν στη μείωση του κόστους παραγωγής και της χρήσεως λιπασμάτων κατά την καλλιέργεια του ηλιάνθου (σχέδιο 93.ΙΤ.06.057, στο εξής: σχέδιο Girasole.)

- 27 Από την ως άνω αίτηση προκύπτει ότι το σχέδιο Girasole έπρεπε να υλοποιηθεί στη γεωργική εκμετάλλευση Santa Margherita, που βρίσκεται στην επαρχία Sassari (Ιταλία). Το εν λόγω σχέδιο αποσκοπούσε στη μείωση των τεχνικών και ενεργειακών δαπανών κατά την καλλιέργεια του ηλιάνθου χάρι στη μέθοδο της «καλύψεως του εδάφους με αχυρόστρωμα», η οποία συνίσταται στο άπλωμα αδιαβρόχων καλυμμάτων επί του εδάφους των αγρών τα οποία, ενώ εμποδίζουν τα ζιζάνια να αναπτυχθούν, παρέχουν τη δυνατότητα να γίνει σημαντική εξοικονόμηση ύδατος κατά την άρδευση. Η υλοποίηση του σχεδίου αυτού συνεπαγόταν τη συμμετοχή τουλάχιστον δεκατεσσάρων συνεργατών.
- 28 Με την απόφαση C (93) 3401, της 26ης Νοεμβρίου 1993 (στο εξής: απόφαση περί χορηγήσεως ως προς το σχέδιο Girasole), η Επιτροπή χορήγησε στη Sonda επιδότηση του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Προσανατολισμού, για το σχέδιο Girasole (άρθρο 1).
- 29 Κατά το άρθρο 2 της ως άνω αποφάσεως, η περίοδος υλοποιήσεως του σχεδίου Girasole καθορίστηκε σε 26 μήνες, ήτοι από την 1η Νοεμβρίου 1993 έως τις 31 Δεκεμβρίου 1995.
- 30 Το συνολικό κόστος του σχεδίου Girasole ήταν 1 235 000 ECU. Δυνάμει του άρθρου 3 της ίδιας αποφάσεως, το επιλέξιμο κόστος ήταν 1 036 000 ECU και η ανώτατη χρηματοδοτική συνδρομή της Κοινότητας είχε καθοριστεί σε 777 000 ECU. Η ως άνω διάταξη προσέθετε ότι, αν από το κόστος, που θα υπήρχε τελικά, προέκυπτε μείωση του επιλέξιμου κόστους σε σχέση με εκείνο που είχε αρχικά προβλεφθεί, το ποσό της ενισχύσεως θα μειωνόταν δεόντως κατά την καταβολή του υπολοίπου αυτής.

- 31 Από το πρόγραμμα χρηματοδότησης, το οποίο περιέχεται στο παράρτημα Ι της αποφάσεως περί χορηγήσεως ως προς το σχέδιο Girasole, προκύπτει ότι το υπόλοιπο της χρηματοδότησης του σχεδίου Girasole, ήτοι 458 000 ECU, βαρύνει τη Sonda.
- 32 Σύμφωνα με τις προϋποθέσεις χρηματοδότησεως που καθορίζονται στο παράρτημα ΙΙ της ίδιας αποφάσεως, η Επιτροπή είχε την εξουσία, για τον έλεγχο των οικονομικών πληροφοριακών στοιχείων σχετικά με τις διάφορες δαπάνες, να ζητεί να εξετάζει οποιοδήποτε έγγραφο, στο πρωτότυπο ή σε επικυρωμένο αντίγραφο, και να προβαίνει στην ως άνω εξέταση επί τόπου ή να ζητεί την αποστολή των σχετικών εγγράφων (σημείο 5). Διευκρινίστηκε επίσης ότι, αν μια από τις μνημονευόμενες στο ως άνω παράρτημα προϋποθέσεις δεν ετηρείτο ή αν ελάμβαναν χώρα ενέργειες, οι οποίες δεν προβλέπονται στο παράρτημα Ι, η Κοινότητα μπορούσε να αναστείλει, να μειώσει ή να ακυρώσει τη συνδρομή και να αξιώσει την επιστροφή των καταβληθέντων (σημείο 10).
- 33 Στις 11 Ιανουαρίου 1994, η Επιτροπή κατέβαλε στη Sonda μια πρώτη δόση 310 800 ECU, ήτοι το 40 % της κοινοτικής συνδρομής. Στις 11 Ιανουαρίου 1995, η Επιτροπή κατέβαλε στη Sonda μια δεύτερη δόση, το ποσό της οποίας ανερχόταν σε 233 100 ECU. Στις 31 Μαΐου 1996, η Επιτροπή κατέβαλε στη Sonda το υπόλοιπο της κοινοτικής συνδρομής.
- 34 Το 1997 η Sonda απορροφήθηκε από τη Vela στο πλαίσιο συγχωνεύσεως.

### *Σχέδιο Vetiver*

- 35 Στις 15 Σεπτεμβρίου 1993, η Tecnagrind υπέβαλε στην Επιτροπή αίτηση χορηγήσεως κοινοτικής συνδρομής για ένα σχέδιο επιδείξεως σχετικά με τις δυνατότητες αξιοποιήσεως της βετιβερίας, φυτού με ιδιαίτερες ανθεκτικές και ινώδεις ρίζες, στην περιοχή της Μεσογείου (σχέδιο 93.ES.06.031, στο εξής: σχέδιο Vetiver).

- 36 Από την ως άνω αίτηση προκύπτει ότι στόχος του σχεδίου Vetiver ήταν η ανάπτυξη της καλλιέργειας της βετιβερίας για την καταπολέμηση της διαβρώσεως του εδάφους, βάσει αυτοχρηματοδοτήσεως συνδεδεμένης με την πώληση του αποστάγματος του εν λόγω φυτού στην αρωματοποιία.
- 37 Το σχέδιο Vetiver συνεπαγόταν τη μίσθωση γηπέδου 10 εκταρίων επί 30 μήνες, εργασίες προετοιμασίας του γηπέδου αυτού για την καλλιέργεια της βετιβερίας, αμοιβές συμβούλων και έξοδα τεχνικού ελέγχου που υπολογίζονται σε 10 μήνες ανά άνθρωπο, τη μίσθωση μιας κινητής μονάδας αποστάξεως με στρόβιλο για την εξαγωγή του αποστάγματος, την αγορά των αναγκαίων οργάνων και του αναγκαίου εξοπλισμού για τον έλεγχο των φυτών και των τελικών προϊόντων, έξοδα προσωπικού υπολογιζόμενα σε 10 μήνες ανά άνθρωπο, καθώς και διάφορα έξοδα σχετικά με τη συμμετοχή εξωτερικών εργαστηρίων με πιστοποιήσεις και με παροχή υπηρεσιών ειδικευμένων ερευνητών και τεχνικών.
- 38 Με την απόφαση C (93) 3395, της 26ης Νοεμβρίου 1993 (στο εξής: απόφαση περί χορηγήσεως ως προς το σχέδιο Vetiver), η Επιτροπή χορήγησε στην Tecnagrind επιδότηση του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Προσανατολισμού, για το σχέδιο Vetiver (άρθρο 1).
- 39 Κατά το άρθρο 2 της ως άνω αποφάσεως, η περίοδος υλοποιήσεως του σχεδίου Vetiver καθορίστηκε σε 30 μήνες, μεταξύ Ιανουαρίου 1994 και Ιουνίου 1996.
- 40 Το συνολικό κόστος του σχεδίου Vetiver ήταν 1 261 131 ECU. Δυνάμει του άρθρου 3 της ίδιας αποφάσεως, το επιλέξιμο κόστος ήταν 1 237 125 ECU και η ανώτατη χρηματοδοτική συνδρομή της Κοινότητας καθορίστηκε σε 927 843 ECU. Η ως άνω διάταξη προσέθετε ότι, αν από το κόστος, που θα υπήρχε τελικά, προέκυπτε μείωση του επιλέξιμου κόστους σε σχέση με εκείνο που είχε αρχικά προβλεφθεί, το ποσό της ενισχύσεως θα μειωνόταν δεόντως κατά την καταβολή του υπολοίπου αυτής.

- 41 Το πρόγραμμα χρηματοδοτήσεως, το οποίο περιέχεται στο παράρτημα Ι της αποφάσεως περί χορηγήσεως ως προς το σχέδιο Vetiver, όριζε ότι το υπόλοιπο της χρηματοδοτήσεως του σχεδίου Vetiver, ήτοι 333 288 ECU, επεβάρυνε την Tecnagrind.
- 42 Σύμφωνα με τις προϋποθέσεις χρηματοδοτήσεως που καθορίζονται στο παράρτημα ΙΙ της ίδιας αποφάσεως, η Επιτροπή είχε την εξουσία, για τον έλεγχο των οικονομικών πληροφοριακών στοιχείων σχετικά με τις διάφορες δαπάνες, να ζητεί να εξετάζει οποιοδήποτε έγγραφο, στο πρωτότυπο ή σε επικυρωμένο αντίγραφο, και να προβαίνει στην ως άνω εξέταση επί τόπου ή να ζητεί την αποστολή των σχετικών εγγράφων (σημείο 5). Διευκρινίστηκε επίσης ότι, αν μια από τις μνημονευόμενες στο εν λόγω παράρτημα προϋποθέσεις δεν ετηρείτο ή αν ελάμβαναν χώρα ενέργειες οι οποίες δεν προβλέπονται στο παράρτημα Ι, η Κοινότητα μπορούσε να αναστείλει, να μειώσει ή να ακυρώσει τη συνδρομή και να αξιώσει την επιστροφή των καταβληθέντων (σημείο 10).
- 43 Στις 13 Ιανουαρίου 1994, η Επιτροπή κατέβαλε στην Tecnagrind μια πρώτη δόση ποσού 371 137 ECU, το οποίο αντιστοιχεί στο 40 % του ποσού της κοινοτικής συνδρομής όσον αφορά το σχέδιο Vetiver.
- 44 Στις 19 Ιανουαρίου 1995, η Επιτροπή κατέβαλε στην Tecnagrind τη δεύτερη δόση, το ποσό της οποίας ανερχόταν σε 278 352 ECU, ήτοι στο 30 % του ποσού της κοινοτικής συνδρομής.
- 45 Στις 24 Δεκεμβρίου 1996, η Tecnagrind υπέβαλε στην Επιτροπή την τελική έκθεσή της σχετικά με το σχέδιο Vetiver. Στις 12 Φεβρουαρίου και στις 27 Μαρτίου 1997, η Tecnagrind απέστειλε στην Επιτροπή σχετικά συμπληρωματικά έγγραφα.
- 46 Στις 20 Μαρτίου 1997, η Tecnagrind ζήτησε από την Επιτροπή την καταβολή του υπολοίπου της συνδρομής, ήτοι 278 353 ECU. Στις 5 Ιουνίου 1997, επανέλαβε το σχετικό αίτημά της στην Επιτροπή.

- 47 Στις 12 Ιουνίου 1997, η Επιτροπή γνωστοποίησε στην Tecnagrind ότι είχε αναλάβει τη διενέργεια γενικού ελέγχου, από τεχνική και λογιστική άποψη, όλων των σχεδίων που χρηματοδοτούνται βάσει του άρθρου 8 του κανονισμού 4256/88 και έχουν εγκριθεί από την Επιτροπή και ότι, λαμβανομένου υπόψη του εύρους του ως άνω εγχειρήματος, θα μπορούσε να προβεί στην καταβολή του υπολοίπου της συνδρομής μόλις μετά την παρέλευση πέντε μηνών κατά το μάλλον ή ήττον.

### *Σχέδιο Ricino*

- 48 Στις 31 Μαρτίου 1995, η Tecnagrind υπέβαλε στην Επιτροπή αίτηση χορηγήσεως κοινοτικής συνδρομής για ένα σχέδιο επιδείξεως σχετικά με τη μεταποίηση του ρικίνου του κοινού στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις για την απόσταξη φυσικών αρωμάτων (σχέδιο 95.ES.06.005, στο εξής: σχέδιο Ricino).
- 49 Από την ως άνω αίτηση προκύπτει ότι σκοπός του σχεδίου Ricino ήταν η καλλιέργεια του ρικίνου του κοινού και η μεταποίησή του, προκειμένου να παρασκευαστεί, χάρη σε μια διαδικασία φυσικής ζυμώσεως, ένα άρωμα ροδάκινου, άρωμα του οποίου η παραγωγή, με βάση τον καρπό του ροδάκινου, είναι ιδιαίτερος δαπανηρή. Το σχέδιο Ricino έπρεπε να αποδείξει τη βιωσιμότητα μιας τέτοιας καλλιέργειας και αναμενόταν να δημιουργήσει θέσεις απασχολήσεως. Η υλοποίησή του ανατέθηκε στον Ανδαλουσιανό συνεταιρισμό Campo de Paterna. Δύο ακόμη ισπανικές εταιρίες, η Codema SA (στο εξής: Codema) και η Genforsa SA, (στο εξής: Genforsa), επρόκειτο να συμμετάσχουν στο σχέδιο Ricino συγχρηματοδοτώντας το εν λόγω σχέδιο μέχρι ποσοστό 5 % η καθεμία.
- 50 Με την απόφαση C (96) 2235, της 13ης Σεπτεμβρίου 1996 (στο εξής: απόφαση περί χορηγήσεως ως προς το σχέδιο Ricino), η Επιτροπή χορήγησε στην Tecnagrind επιδότηση του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Προσανατολισμού, για το σχέδιο Ricino (άρθρο 1).

- 51 Σύμφωνα με το άρθρο 2 της ως άνω αποφάσεως, η κοινοτική χρηματοδότηση είχε προβλεφθεί για την περίοδο μεταξύ της 1ης Σεπτεμβρίου 1996 και της 30ής Ιουνίου 1999.
- 52 Το σχέδιο Ricino αναμενόταν να υλοποιηθεί εντός περιόδου 28 μηνών, μεταξύ Σεπτεμβρίου 1996 και Δεκεμβρίου 1998. Το συνολικό κόστος του εν λόγω σχεδίου υπολογίστηκε σε 1 264 674 ECU. Δυνάμει του άρθρου 3 της ίδιας αποφάσεως, το επιλέξιμο κόστος ήταν 1 262 674 ECU και η ανώτατη χρηματοδοτική συνδρομή της Κοινότητας καθορίστηκε σε 947 005 ECU. Η ως άνω διάταξη προσέθετε ότι, αν από το κόστος, που θα υπήρχε τελικά, προέκυπτε μείωση του επιλέξιμου κόστους σε σχέση με εκείνο που είχε αρχικά προβλεφθεί, το ποσό της ενισχύσεως θα μειωνόταν δεόντως κατά την καταβολή του υπολοίπου αυτής.
- 53 Από το πρόγραμμα χρηματοδότησεως, το οποίο περιέχεται στο παράρτημα I της αποφάσεως περί χορηγήσεως ως προς το σχέδιο Ricino, προκύπτει ότι έπρεπε να επιβαρυνθούν με την καταβολή του υπολοίπου της χρηματοδότησεως του σχεδίου Ricino, αντιστοίχως, η Tecnagrind μέχρι το ποσό των 191 401 ECU, η Codema μέχρι το ποσό των 63 134 ECU και η Genfoisa μέχρι το ποσό των 63 134 ECU.
- 54 Σύμφωνα με τις προϋποθέσεις χρηματοδότησεως που καθορίζονται στο παράρτημα II της ίδιας αποφάσεως, η Επιτροπή είχε την εξουσία, για τον έλεγχο των οικονομικών πληροφοριακών στοιχείων σχετικά με τις διάφορες δαπάνες, να ζητεί να εξετάζει οποιοδήποτε έγγραφο, στο πρωτότυπο ή σε επικυρωμένο αντίγραφο, και να προβαίνει στην ως άνω εξέταση επί τόπου ή να ζητεί την αποστολή των σχετικών εγγράφων (σημείο 5). Διευκρινίστηκε επίσης ότι, αν μια από τις μνημονευόμενες στο εν λόγω παράρτημα προϋποθέσεις δεν ετηρείτο ή αν ελάμβαναν χώρα ενέργειες οι οποίες δεν προβλέπονται στο παράρτημα I, η Κοινότητα μπορούσε να αναστείλει, να μειώσει ή να ακυρώσει τη συνδρομή και να αξιώσει την επιστροφή των καταβληθέντων (σημείο 10).
- 55 Στις 20 Ιανουαρίου 1997, η Επιτροπή κατέβαλε στην Tecnagrind μια πρώτη δόση 378 802 ECU, ήτοι το 40 % της κοινοτικής συνδρομής όσον αφορά το σχέδιο Ricino.



- 56 Στις 15 Μαΐου 1997, η Tecnaprind υπέβαλε στην Επιτροπή την ενδιάμεση τεχνική έκθεση σχετικά με το στάδιο προόδου του σχεδίου Ricino.
- 57 Στις 7 Ιουλίου 1997, η Tecnaprind ζήτησε από την Επιτροπή την καταβολή της δεύτερης δόσεως της κοινοτικής συνδρομής.

### *Σχέδιο Pascolo Arboreo*

- 58 Στις 8 Σεπτεμβρίου 1993, η Faretra υπέβαλε στην Επιτροπή αίτηση χορηγήσεως συνδρομής για την υλοποίηση προτύπου σχεδίου επιδείξεως, το οποίο αποσκοπούσε στην ανάπτυξη μιας εκτεταμένης μεσογειακής ζωοτεχνίας, συμβατής με το περιβάλλον, η οποία καλείται «βοσκή σε θάμνους» (σχέδιο 93.ΠΤ.06.058, στο εξής: σχέδιο Pascolo Arboreo). Με απόφαση της 26ης Νοεμβρίου 1993, η Επιτροπή χορήγησε στη Faretra ενίσχυση του ΕΓΤΠΕ, το ποσό της οποίας ανερχόταν σε 890 625 ECU, για το σχέδιο Pascolo Arboreo. Η ως άνω ενίσχυση κατεβλήθη ολοσχερώς στη Faretra.

### *Επιτόπιοι έλεγχοι του Ιουλίου και του Νοεμβρίου 1997*

- 59 Κατόπιν ελέγχου του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: Ελεγκτικό Συνέδριο), ο οποίος διεξήχθη τον Ιανουάριο του 1997 επί ενός ιρλανδικού σχεδίου, η Επιτροπή αποφάσισε να προβεί σε σειρά ελέγχων, οι οποίοι αφορούν ορισμένο αριθμό σχεδίων που τυγχάνουν χρηματοδοτικής συνδρομής βάσει του άρθρου 8 του κανονισμού 4256/88, για τον λόγο ότι υποπτευόταν την ύπαρξη ενός οργανωμένου δικτύου που είχε ως σκοπό τη λήψη κοινοτικών επιδοτήσεων με απατηλό τρόπο. Τα σχέδια Luffa, Girasole, Pascolo Arboreo, Vetiver και Ricino υπεβλήθησαν στους ως άνω ελέγχους.

- 60 Με έγγραφο της 10ης Ιουνίου 1997, η Επιτροπή γνωστοποίησε στη Vela, τη Sonda και την Tecnagrind την πρόθεσή της να προβεί, σύμφωνα με το άρθρο 23 του κανονισμού 4253/88, σε επιτόπιο έλεγχο του σχεδίου ή των σχεδίων για την υλοποίηση των οποίων οι άνω εταιρίες ήσαν υπεύθυνες.
- 61 Ο επιτόπιος έλεγχος των σχεδίων Vetiver και Ricino διενεργήθηκε από τις 22 έως τις 25 Ιουλίου 1997. Ο ως άνω έλεγχος διεξήχθη από υπαλλήλους της Γενικής Διευθύνσεως (ΓΔ) «Γεωργία», της Γενικής Διευθύνσεως «Δημοσιονομικός Έλεγχος» της Επιτροπής και της μονάδας συντονισμού για την καταπολέμηση της απάτης (UCLAF). Οι υπάλληλοι της ΓΔ «Δημοσιονομικός Έλεγχος» και της UCLAF συνέταξαν εν συνεχεία εκθέσεις περιέχουσες τα πορίσματά τους. Μια υπάλληλος της Intervención General del Estado (τμήματος του ισπανικού Υπουργείου Οικονομικών) παρέστη κατά τους ελέγχους των κοινοτικών υπαλλήλων.
- 62 Βάσει των πορισμάτων που περιέχουν οι εκθέσεις που αναφέρονται στην προηγούμενη σκέψη, η Επιτροπή θεώρησε ότι διαθέτει επαρκή στοιχεία προκειμένου να κινήσει τη διαδικασία αναστολής των συνδρομών όσον αφορά τα σχέδια Vetiver και Ricino και αποφάσισε να προβεί σε έλεγχο επί των ιταλικών σχεδίων.
- 63 Με έγγραφο της 23ης Σεπτεμβρίου 1997, η Επιτροπή γνωστοποίησε στη Vela και τη Sonda την πρόθεσή της να προβεί, από τις 10 Νοεμβρίου 1997, σε επιτόπιο έλεγχο, αντιστοίχως, του σχεδίου Luffa και του σχεδίου Girasole, βάσει του άρθρου 23 του κανονισμού 4253/88. Έγγραφο με ταυτόσημο περιεχόμενο απεστάλη στη Faretra όσον αφορά το σχέδιο Pascolo Arboreo.
- 64 Ο ως άνω έλεγχος έλαβε χώρα από τις 10 έως τις 14 Νοεμβρίου 1997 στο Μιλάνο και εν συνεχεία στο Sassari. Είχε δε ως αντικείμενο τον έλεγχο των σχεδίων Luffa, Girasole και Pascolo Arboreo και τη συμπλήρωση του ελέγχου του Ιουλίου 1997 όσον αφορά τα σχέδια Vetiver και Ricino. Ο έλεγχος πραγματοποιήθηκε από υπαλλήλους της ΓΔ «Γεωργία», της ΓΔ «Δημοσιονομικός Έλεγχος» και της UCLAF. Υπάλληλοι

της Ragioneria Generale dello Stato (ιταλικού Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους) συμμετείχαν στον ως άνω έλεγχο. Ο υπάλληλος της ΓΔ «Δημοσιονομικός Έλεγχος» συντάξε, κατόπιν του ανωτέρω ελέγχου, έκθεση με την οποία εισηγείτο να κινηθεί η διαδικασία για την κατάργηση των συνδρομών όσον αφορά τα οικεία σχέδια και να επιστραφούν τα αχρεωστήτως καταβληθέντα υπέρ των σχεδίων αυτών ποσά. Οι υπάλληλοι της ιταλικής διοικήσεως συντάξαν επίσης πρακτικά στα οποία καταγράφεται σειρά διαπιστώσεων που πραγματοποιήθηκαν κατά τον έλεγχο ο οποίος διεξήχθη από τις 10 έως τις 12 Νοεμβρίου 1997 στην έδρα της Vela στο Μιλάνο.

### *Διοικητική διαδικασία*

- 65 Με έγγραφα της 3ης Απριλίου 1998, η Επιτροπή ενημέρωσε τη Vela, τη Sonda και την Tecnagrind ότι, σύμφωνα με το άρθρο 24 του κανονισμού 4253/88, προέβαινε τότε σε εξέταση της χορηγηθείσας στις ως άνω εταιρίες χρηματοδοτικής συνδρομής για το σχέδιο ή τα σχέδια για τα οποία ήσαν υπεύθυνες και ότι, δεδομένου ότι από την εξέταση αυτή προέκυψαν στοιχεία ικανά να στοιχειοθετήσουν παρατυπίες, αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται από το προαναφερθέν άρθρο του κανονισμού 4253/88 και από το σημείο 10 του παραρτήματος II καθεμιάς από τις αποφάσεις περί χορηγήσεως. Στα ως άνω έγγραφα διασαφηνίζονταν τα ανωτέρω στοιχεία.
- 66 Η Επιτροπή έταξε στη Vela, στη Sonda και στην Tecnagrind προθεσμία έξι εβδομάδων προκειμένου να της παράσχουν διευκρινίσεις και να προσκομίσουν σε αυτή τα λογιστικά και διοικητικά έγγραφα που βεβαιώνουν την πλήρη τήρηση των υποχρεώσεων που τους είχαν επιβληθεί κατά τη χορήγηση της συνδρομής του ΕΓΤΠΕ.
- 67 Εκ παραλλήλου, η Επιτροπή ζήτησε από την Ιταλική Δημοκρατία, όσον αφορά τα σχέδια Luffa και Girasole, και από το Βασίλειο της Ισπανίας, όσον αφορά τα σχέδια Vetiver και Ricino, να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους.

- 68 Με έγγραφο της 19ης Ιουνίου 1998, η Vela και η Tecnagrind υπέβαλαν, η μεν Vela όσον αφορά τα σχέδια Luffa και Girasole, η δε Tecnagrind όσον αφορά τα σχέδια Vetiver και Ricino, τις απαντητικές τους παρατηρήσεις.

*Προσβαλλόμενη απόφαση στην υπόθεση T-141/99*

- 69 Με απόφαση της 9ης Μαρτίου 1999 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση στην υπόθεση T-141/99), η Επιτροπή κατήγγειλε, δυνάμει του άρθρου 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88, τη χορηγηθείσα στη Vela χρηματοδοτική ενίσχυση και αξίωσε την επιστροφή του ποσού του 1 470 000 ευρώ.
- 70 Στην ως άνω απόφαση, η Επιτροπή ισχυρίζεται, μεταξύ άλλων, τα εξής:

- «1. Κατά την απόφαση περί χορηγήσεως, το μέρος των επιτρεπτών βάσει του σχεδίου [Luffa] δαπανών, το οποίο δεν καλύπτεται από την κοινοτική συνδρομή, ήτοι 840 000 ECU, έπρεπε να χρηματοδοτηθεί από τον δικαιούχο. Οι πραγματοποιηθείσες κατά την επίσκεψη ελέγχου [του Νοεμβρίου 1997] διαπιστώσεις δημούργησαν αμφιβολίες ως προς τη συγχρηματοδότηση του σχεδίου [Luffa].
  
2. Η από κοινού εξέταση των λογιστικών εγγράφων σχετικά με το εν λόγω σχέδιο και με τέσσερα άλλα σχέδια, που και αυτά έτυχαν κοινοτικής συνδρομής υπό την έννοια του άρθρου 8 του κανονισμού 4256/88, παρέσχε τη δυνατότητα να διαπιστωθεί η ύπαρξη ενός συστήματος εσωτερικών χρηματικών ροών μεταξύ των εταιριών που είναι δικαιούχοι των πέντε σχεδίων, ορισμένων εταιριών των εν λόγω εταιριών και άλλων επιχειρήσεων, οι οποίες ήσαν συνδεδεμένες με αυτούς. Τα εν λόγω σχέδια (και οι αντίστοιχες δικαιούχοι εταιρίες) είναι το επίμαχο σχέδιο (δικαιούχος: Vela Srl), το σχέδιο 9[3].IT.06.057 (δικαιούχος: Sonda Srl), το σχέδιο 93.IT.06.058 (δικαιούχος: Faretra Srl), το σχέδιο 93.ES.06.031 (δικαιού-

χος: Tecnagrind SL), το σχέδιο 95.ES.06.005 (δικαιούχος: Tecnagrind SL). Οι εν λόγω εταιρείες είναι οι Claudio Zarotti και Marco Troglia. Οι επιχειρήσεις που είναι συνδεδεμένες με τους εταίρους των δικαιούχων εταιριών είναι η AITEC Srl, η Noesi Sas και η Azienda agricola Barrank. Οι χρηματικές ροές μεταξύ των εταιριών αυτών, των εταιριών τους και των συνδεδεμένων επιχειρήσεων προσεγγίζουν το ποσό των 10 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών (ITL), ήτοι περίπου το 65 % των δαπανών που δηλώθηκαν στην Επιτροπή (ή προβλέφθηκαν, όσον αφορά τα μη περατωθέντα σχέδια) για το σύνολο των πέντε σχεδίων. Οι υπηρεσίες της Επιτροπής προέβησαν σε ανασύσταση του συνόλου των εσωτερικών χρηματικών ροών, οπότε προέκυψε ότι οι εμπλεκόμενες εταιρίες ανήκουν, κατά το μεγαλύτερο μέρος, στην ίδια περιορισμένη ομάδα φυσικών προσώπων. Οι συστηματικές υπεργολαβίες μεταξύ των δικαιούχων εταιριών των πέντε σχεδίων και των συνδεδεμένων με αυτές επιχειρήσεων είχαν ως αποτέλεσμα τη δημιουργία λογιστικής εγγραφής, της οποίας η οικονομική βάση δεν αποδείχθηκε, και η οποία συνιστά, αδικαιολόγητα, το μέρος της συγχρηματοδότησης που επιβάρυνε τον δικαιούχο.

3. Οι δαπάνες που χρεώθηκαν στον δικαιούχο από τη Faretra Srl, τη Sonda Srl, την AITEC Srl, τον M. Baldassar[ri]e, την Azienda agricola Barrank και τον Claudio Zarotti για ποσό (περίπου 3 δισεκατομμυρίων ITL), το οποίο αντιπροσωπεύει το 60 % των συνολικών δαπανών που δηλώθηκαν για το σχέδιο, είναι αδικαιολόγητες. Η παρέμβαση των τεσσάρων υπεργολάβων (Faretra Srl, Sonda Srl, AITEC Srl, M. Baldassar[ri]e) είχε αποτελέσει το αντικείμενο συμβάσεων που συνεπάγονταν τη διάθεση προσωπικού, εξοπλισμού και ειδικών επαγγελματικών ικανοτήτων. Από τους ελέγχους που διεξήχθησαν βάσει των λογιστικών βιβλίων και των βιβλίων απογραφών των ως άνω τεσσάρων υπεργολάβων προέκυψε ότι αυτοί δεν διέθεταν ούτε προσωπικό ούτε ειδικό εξοπλισμό. Επομένως, στερούνταν των σχετικών ικανοτήτων και κανένα στοιχείο δεν είναι ικανό να δικαιολογήσει την παρέμβασή τους κατά την εκτέλεση του σχεδίου [Luffa]. Εξάλλου, οι διάφορες αυτές επιχειρήσεις δεν έχουν πραγματοποιήσει δαπάνες δυνάμενες να δικαιολογήσουν την τιμολόγηση.
4. Πολυάριθμα τιμολόγια, τα οποία εκδόθηκαν από άλλες εταιρίες, δεν είναι επαρκώς δικαιολογημένα ή από αυτά προκύπτει δυσαναλογία μεταξύ του καταβληθέντος τιμήματος και της παρασχεθείσας υπηρεσίας. Ειδικότερα, πρόκειται για τα ακόλουθα τιμολόγια:

α) το τιμολόγιο που πληρώθηκε στην εταιρία Magenta Finance για ποσό 61 882 002 ITL (περίπου 29 000 ECU), το οποίο αφορούσε ένα “εγκλιπτικτικό

εγχειρίδιο για γεωργούς”· η επίδειξη του εγχειριδίου αυτού στους επιθεωρητές της Επιτροπής δεν κατέστη δυνατή·

β) το τιμολόγιο που πληρώθηκε στη Detentor για ποσό 20 939 ECU, το οποίο αφορά “αμοιβές που συνδέονται με μελέτη βιωσιμότητας, καθώς και με τα σχέδια ενός προκαταρκτικού μοντέλου πρέσσας για τη συμπίεση, σε χαμηλή θερμοκρασία, του φλοιού της ‘luffa’”·

γ) το τιμολόγιο που πληρώθηκε στη Cedarcliff για συνολικό ποσό 133 057 ECU, το οποίο αφορά, μεταξύ άλλων, ένα αρχείο αποτελούμενο από 160 επιχειρήσεις, στις οποίες ο δικαιούχος όφειλε να πραγματοποιήσει ενέργειες εκλαϊκεύσεως. Ο δικαιούχος δεν μπόρεσε να δικαιολογήσει το τίμημα για το οποίο εκδόθηκε το τιμολόγιο σε σχέση με την παρασχεθείσα υπηρεσία».

#### *Προσβαλλόμενη απόφαση στην υπόθεση T-142/99*

71 Με απόφαση της 4ης Μαρτίου 1999 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση στην υπόθεση T-142/99), η Επιτροπή κατήγγειλε, δυνάμει του άρθρου 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88, τη χορηγηθείσα στη Sonda χρηματοδοτική συνδρομή και αξίωσε την επιστροφή του ποσού των 770 000 ευρώ.

72 Στην ως άνω απόφαση, η Επιτροπή ισχυρίζεται, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«1. Κατά την απόφαση περί χορηγήσεως, το τμήμα των προβλεπομένων για το σχέδιο [Girasole] δαπανών, το οποίο δεν καλύπτεται από την κοινοτική συνδρομή, ήτοι 458 000 ECU, έπρεπε να αναληφθεί από τον δικαιούχο. Οι πραγ-

ματοποιηθείσες κατά την επίσκεψη ελέγχου [του Νοεμβρίου 1997] διαπιστώσεις [...] δημιούργησαν αμφιβολίες ως προς τη συγχρηματοδότηση του σχεδίου [Girasole].

2. Η από κοινού εξέταση των λογιστικών εγγράφων σχετικά με το επίμαχο σχέδιο και τα τέσσερα άλλα σχέδια, που και αυτά έτυχαν κοινοτικής συνδρομής υπό την έννοια του άρθρου 8 του κανονισμού 4256/88, παρέσχε τη δυνατότητα να διαπιστωθεί η ύπαρξη ενός συστήματος εσωτερικών χρηματικών ροών μεταξύ των εταιριών που είναι δικαιούχοι των πέντε σχεδίων, ορισμένων εταιριών των εν λόγω εταιριών και άλλων επιχειρήσεων, οι οποίες ήσαν συνδεδεμένες με αυτούς. Τα εν λόγω σχέδια (και οι αντίστοιχες δικαιούχοι εταιρίες) είναι το επίμαχο σχέδιο (δικαιούχος: Sonda Srl), το σχέδιο 92.ΙΤ.06.001 (δικαιούχος: Vela Srl), το σχέδιο 93.ΙΤ.06.058 (δικαιούχος: Faretra Srl), το σχέδιο 93.ΕΣ.06.031 (δικαιούχος: Tecnagrind SL), το σχέδιο 95.ΕΣ.06.005 (δικαιούχος: Tecnagrind SL). Οι εν λόγω εταίροι είναι οι Claudio Zarotti και Marco Troglia. Οι επιχειρήσεις που είναι συνδεδεμένες με τους εταίρους των δικαιούχων εταιριών είναι η ΑΙΤΕC Srl, η Noesi Sas και η Azienda agricola Barrank. Οι χρηματικές ροές μεταξύ των εταιριών αυτών, των εταίρων τους και των συνδεδεμένων επιχειρήσεων προσεγγίζουν το ποσό των 10 δισεκατομμυρίων ΙΤL, ήτοι περίπου το 65 % των δαπανών που δηλώθηκαν στην Επιτροπή (ή προβλέφθηκαν, όσον αφορά τα μη περατωθέντα σχέδια) για το σύνολο των πέντε σχεδίων. Οι υπηρεσίες της Επιτροπής προέβησαν σε ανασύσταση του συνόλου των εσωτερικών χρηματικών ροών, οπότε προέκυψε ότι οι εμπλεκόμενες εταιρίες ανήκουν, κατά το μεγαλύτερο μέρος, στην ίδια περιορισμένη ομάδα φυσικών προσώπων. Οι συστηματικές υπεργολαβίες μεταξύ των δικαιούχων εταιριών των πέντε σχεδίων και των συνδεδεμένων με αυτές επιχειρήσεων είχαν ως αποτέλεσμα τη δημιουργία λογιστικής εγγραφής, της οποίας η οικονομική βάση δεν αποδείχθηκε, και η οποία συνιστά, αδικαιολόγητα, το μέρος της συγχρηματοδότησεως που επιβάρυνε τον δικαιούχο.
  
3. Οι δαπάνες που χρέωσαν οι δύο εταιρίες (η Faretra Srl, για ποσό περίπου 1 155 000 000 ΙΤL και η Noesi Sas, για ποσό περίπου 830 000 000 ΙΤL), και οι οποίες αντιπροσωπεύουν το 90 % των συνολικών δαπανών που δηλώθηκαν για το σχέδιο (2 255 934 354 ΙΤL), είναι αδικαιολόγητες.

Η παρέμβαση των δύο εταιριών είχε αποτελέσει το αντικείμενο συμβάσεων που συνεπάγονταν τη διάθεση προσωπικού, εξοπλισμού και ειδικών επαγγελματικών ικανοτήτων. Από τους ελέγχους που διενεργήθηκαν βάσει των λογιστικών

βιβλίων και των βιβλίων απογραφών των δύο εταιριών προέκλυσε ότι οι εταιρίες αυτές δεν διέθεταν ούτε προσωπικό ούτε ειδικό εξοπλισμό. Επομένως, στερούνταν των σχετικών ικανοτήτων και κανένα στοιχείο δεν είναι ικανό να δικαιολογήσει την παρέμβασή τους κατά την εκτέλεση του υπό εξέταση σχεδίου. Εξάλλου, οι διάφορες αυτές επιχειρήσεις δεν πραγματοποίησαν δαπάνες που μπορούσαν να δικαιολογήσουν την τιμολόγησή.»

### *Προσβαλλόμενη απόφαση στην υπόθεση T-150/99*

73 Με απόφαση της 4ης Μαρτίου 1999 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση στην υπόθεση T-150/99), η Επιτροπή κατήργησε, δυνάμει του άρθρου 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88, τη χορηγηθείσα στην Tecnagrind χρηματοδοτική συνδρομή για το σχέδιο Vetiver και αξίωσε την επιστροφή του ποσού των 649 490 ευρώ.

74 Στην ως άνω απόφαση, η Επιτροπή ισχυρίζεται, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«1. Η από κοινού εξέταση των λογιστικών εγγράφων σχετικά με το σχέδιο και τα τέσσερα άλλα σχέδια, τα οποία επίσης έτυχαν κοινοτικής συνδρομής υπό την έννοια του άρθρου 8 του κανονισμού 4256/88, παρέσχε τη δυνατότητα να διαπιστωθεί η ύπαρξη ενός συστήματος εσωτερικών χρηματικών ροών μεταξύ των εταιριών που είναι δικαιούχοι των πέντε σχεδίων, ορισμένων εταιριών των εν λόγω εταιριών και άλλων επιχειρήσεων, οι οποίες ήσαν συνδεδεμένες με αυτούς. Τα εν λόγω σχέδια (και οι αντίστοιχες δικαιούχοι εταιρίες) είναι το επίμαχο σχέδιο (δικαιούχος: Tecnagrind SL), το σχέδιο 92.IT.06.001 (δικαιούχος: Vela Srl), το σχέδιο 93.IT.06.057 (δικαιούχος: Sonda Srl), το σχέδιο 9[5].ES.06.005 (δικαιούχος: Tecnagrind SL), το σχέδιο 93.IT.06.058 (δικαιούχος: Faretra Srl). Οι εν λόγω εταιρείες είναι οι Claudio Zarotti και Marco Troglia. Οι επιχειρήσεις που είναι συνδεδεμένες με τους εταιρείες των δικαιούχων εταιριών είναι η AITEC Srl, η Noesi Sas και η Azienda agricola Barrank. Οι χρηματικές ροές μεταξύ των εταιριών αυτών, των εταιριών τους και των συνδεδεμένων επιχειρήσεων προσεγγίζουν το ποσό των 10 δισεκατομμυρίων ΙΤΛ, το οποίο αντιπροσωπεύει περίπου το 65 % των δαπανών που δηλώθηκαν στην Επιτροπή (ή προβλέφθηκαν, όσον αφορά τα μη περατωθέντα σχέδια) για το σύνολο των πέντε σχεδίων. Οι υπηρεσίες της Επιτροπής προέβησαν σε ανασύσταση του συνόλου



των εσωτερικών χρηματικών ροών. Διαπιστώθηκε ότι οι εμπλακείσες στις ως άνω χρηματικές ροές εταιρίες ανήκουν, κατά το μεγαλύτερο μέρος, στην ίδια ομάδα φυσικών προσώπων. Οι συστηματικές υπεργολαβίες μεταξύ των δικαιούχων εταιριών των πέντε σχεδίων και των συνδεδεμένων με αυτές επιχειρήσεων είχαν ως αποτέλεσμα τη δημιουργία λογιστικής εγγραφής, της οποίας η οικονομική βάση δεν αποδείχθηκε, και η οποία συνιστά, αδικαιολόγητα, το μέρος της συγχρηματοδότησεως που επιβάρυνε τον δικαιούχο.

2. Ορισμένες δηλώσεις που περιέχονται στην αίτηση χορηγήσεως συνδρομής δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα:

α) Στην ως άνω αίτηση εκτίθεται ότι “[η Tecnagrind] δραστηριοποιείται στον τομέα της παροχής γεωργικών υπηρεσιών”. Ωστόσο, η εταιρία αυτή συστήθηκε στις 25 Ιανουαρίου 1993 και η αίτηση χορηγήσεως συνδρομής υπεβλήθη στην Επιτροπή στις 15 Σεπτεμβρίου 1993. Επιπλέον, η εν λόγω εταιρία δεν είχε καμία δραστηριότητα.

β) Αφετέρου, στην αίτηση αναφέρεται ότι “ορισμένες έρευνες και πειραματικές εφαρμογές διεξήχθησαν στην περιοχή σε συνεργασία με το τμήμα φυσικής γεωγραφίας του Πανεπιστημίου της Murcia και με το ίδρυμα La Alberca της υπηρεσίας γεωργικών ερευνών της περιφέρειας της Murcia”. Ο Μ. Trogliá, διαχειριστής του σχεδίου και υπεύθυνος για την εκτέλεσή του, ισχυρίστηκε, κατά τον έλεγχο [του Ιουλίου 1997], ότι οι ερευνητικές εργασίες και οι πειραματικές εφαρμογές πραγματοποιήθηκαν μόνον από τους ως άνω φορείς της Διοικήσεως, χωρίς καμία παρέμβαση του δικαιούχου.

3. Κατά την επίσκεψη ελέγχου, [η Tecnagrind] δεν μπόρεσε να παρουσιάσει ούτε το παραμικρό έγγραφο που να αποδεικνύει τη συγχρηματοδότηση του σχεδίου μέχρι ποσοστό 25 %, όπως προέβλεπε το σημείο 7 του παραρτήματος 1 της αποφάσεως περί χορηγήσεως της συνδρομής.

4. Στην τελική έκθεση, αναφέρεται ότι η έκταση καλλιέργειας της βετιβερίας για την παραγωγή και απόσταξη των ριζών της είναι δύο εκτάρια. Κατά τον επιτόπιο έλεγχο, οι υπηρεσίες της Επιτροπής διαπίστωσαν ότι μόνο μισό εκτάριο είχε καλλιεργηθεί.
  
5. Από το τιμολόγιο του κυρίου της μισθωμένης εκτάσεως προκύπτει ότι το εμβαδόν της εκτάσεως αυτής ήταν τέσσερα εκτάρια και όχι δέκα εκτάρια, όπως προσδιοριζόταν στο σχέδιο και στην τελική έκθεση. Εξάλλου, σύμφωνα με τα διάφορα τιμολόγια που παρουσιάστηκαν κατά τον έλεγχο, τα έξοδα μισθώσεως ανήλθαν σε 712 000 ισπανικές πεσέτες (ESP), ενώ για το μέρος αυτό των δαπανών προοριζόταν θέση του προϋπολογισμού για κονδύλιο ύψους 10 934 772 ESP. Η διαφορά χρησιμοποιήθηκε για την αντιμετώπιση άλλων δαπανών, χωρίς να έχει ληφθεί η προβλεπόμενη στο σημείο 1 του παραρτήματος 2 της αποφάσεως προηγούμενη έγκριση εκ μέρους της Επιτροπής.
  
6. Ορισμένες δαπάνες που αντιστοιχούν σε γενικά έξοδα της εταιρίας, όπως είναι η αμοιβή της εταιρίας Asedem (λογιστικού και φορολογικού συμβούλου) και οι τηλεφωνικοί λογαριασμοί (του ιταλικού κινητού τηλεφώνου του M. Troglia) καταλογίζονται στο σχέδιο, σε ποσοστό 50 %, χωρίς ο καταλογισμός αυτός να είναι δικαιολογημένος. Εξάλλου, στο σχέδιο καταλογίζονται τιμολόγια που αντιστοιχούν σε υπηρεσίες παρασχεθείσες μετά το τελικό στάδιο του σχεδίου και οι οποίες, κατά συνέπεια, δεν μπορούσαν να ληφθούν υπόψη κατά τον υπολογισμό της συγχρηματοδοτήσεως».

*Προσβαλλόμενη απόφαση στην υπόθεση T-151/99*

- 75 Με απόφαση της 4ης Μαρτίου 1999 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση στην υπόθεση T-151/99), η Επιτροπή κατήγγειλε, δυνάμει του άρθρου 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88, τη χορηγηθείσα στην Tecnagrind χρηματοδοτική συνδρομή για το σχέδιο Ricino και αξίωσε την επιστροφή του ποσού των 378 802 ευρώ.

76 Στην ως άνω απόφαση, η Επιτροπή ισχυρίζεται, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«1. Η από κοινού εξέταση των λογιστικών εγγράφων σχετικά με το σχέδιο και τα τέσσερα άλλα σχέδια, τα οποία επίσης έτυχαν κοινοτικής συνδρομής υπό την έννοια του άρθρου 8 του κανονισμού 4256/88, παρέσχε τη δυνατότητα να διαπιστωθεί η ύπαρξη ενός συστήματος εσωτερικών χρηματικών ροών μεταξύ των εταιριών που είναι δικαιούχοι των πέντε σχεδίων, ορισμένων εταιριών των εν λόγω εταιριών και άλλων επιχειρήσεων, οι οποίες ήσαν συνδεδεμένες με αυτούς. Τα εν λόγω σχέδια (και οι αντίστοιχες δικαιούχοι εταιρίες) είναι το επίμαχο σχέδιο (δικαιούχος: Tecnagrind SL), το σχέδιο 92.Π.06.001 (δικαιούχος: Vela Srl), το σχέδιο 93.Π.06.057 (δικαιούχος: Sonda Srl), το σχέδιο 93.ΕΣ.06.031 (δικαιούχος: Tecnagrind SL), το σχέδιο 93.Π.06.058 (δικαιούχος: Faretra Srl). Οι εν λόγω εταιρείες είναι οι Claudio Zarotti και Marco Troglia. Οι επιχειρήσεις που είναι συνδεδεμένες με τους εταίρους των δικαιούχων εταιριών είναι η AITEC Srl, η Noesi Sas και η Azienda agricola Battank. Οι χρηματικές ροές μεταξύ των εταιριών αυτών, των εταιριών τους και των συνδεδεμένων επιχειρήσεων προσεγγίζουν το ποσό των 10 δισεκατομμυρίων ΙΤΛ, το οποίο αντιπροσωπεύει περίπου το 65 % των δαπανών που δηλώθηκαν στην Επιτροπή (ή προβλέφθηκαν, όσον αφορά τα μη περατωθέντα σχέδια) για το σύνολο των πέντε σχεδίων. Οι υπηρεσίες της Επιτροπής προέβησαν σε ανασύσταση του συνόλου των εσωτερικών χρηματικών ροών. Διαπιστώθηκε ότι οι εμπλακείσες στις ως άνω χρηματικές ροές εταιρίες ανήκουν, κατά το μεγαλύτερο μέρος, στην ίδια ομάδα φυσικών προσώπων. Οι συστηματικές υπεργολαβίες μεταξύ των δικαιούχων εταιριών των πέντε σχεδίων και των συνδεδεμένων με αυτές επιχειρήσεων είχαν ως αποτέλεσμα τη δημιουργία λογιστικής εγγράφης, της οποίας η οικονομική βάση δεν αποδείχθηκε, και η οποία συνιστά, αδικαιολόγητα, το μέρος της συγχρηματοδότησεως που επιβάρυνε τον δικαιούχο.

Ο Μ. Troglia, διαχειριστής της [Tecnagrind] και υπεύθυνος για την εκτέλεση του σχεδίου, δήλωσε στους επιθεωρητές, κατά τον έλεγχο [του Ιουλίου 1997], ότι [η Tecnagrind] δεν διέθετε τις αναγκαίες πρακτικές γνώσεις για τη δημιουργία εγκαταστάσεως μειωμένης μεταποίησης, που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες εκμεταλλεύσεως των γεωργών, και ότι για τον λόγο αυτό είχε αναθέσει με υπεργολαβία στη Vela την εν λόγω δραστηριότητα και, γενικότερα, την εκτέλεση ολόκληρου του βιομηχανικού σταδίου του σχεδίου. Κατά τον διενεργηθέντα από τις 10 έως τις 14 Νοεμβρίου 1997 έλεγχο εκ μέρους των υπηρεσιών της Επιτροπής επί της [Vela], δικαιούχου συνδρομής χορηγηθείσας σύμφωνα με το άρθρο 8 του κανονισμού 4256/88, διαπιστώθηκε ότι η εταιρεία αυτή δεν διέθετε ούτε προσωπικό ούτε ειδικό εξοπλισμό. Κατά συνέπεια, προέκυπτε ότι η [Vela] δεν κατείχε τις αναγκαίες πρακτικές γνώσεις και η παρέμβασή της ως υπεργολάβου του σχεδίου δεν ήταν δικαιολογημένη.

2. Προκύπτει ότι διάφορες συμβάσεις συνήφθησαν με τον M. De Bartolomeis και την εταιρία Cedarcliff για συνολική αξία 155 800 ECU, δηλαδή για περισσότερο από το 12 % του συνολικού κόστους του σχεδίου. Κατά τον M. Troglia, οι δραστηριότητες που ανατέθηκαν με υπεργολαβία στη Cedarcliff σχετίζονται με το στάδιο της γνωστοποίησης του σχεδίου στους ενδιαφερομένους. Τα σχετικά τιμολόγια δεν μπορούσαν να καταλογιστούν στο σχέδιο κατά το χρονικό σημείο ενάρξεως της γνωστοποίησης του σχεδίου στους ενδιαφερομένους, δεδομένου ότι η γνωστοποίηση του σχεδίου στους ενδιαφερομένους επρόκειτο να λάβει χώρα κατά τη λήξη του σχεδίου.
3. Κατά την επίσκεψη ελέγχου, δεν κατέστη δυνατό να παρουσιαστεί κανένα έγγραφο που να εξασφαλίζει ότι η δικαιούχος εταιρία του σχεδίου ήταν σε θέση να συγχρηματοδοτήσει το σχέδιο μέχρι ποσοστό 25 %, όπως προβλέπει το σημείο 8.3. του παραρτήματος 1 της αποφάσεως περί χορηγήσεως της συνδρομής.
4. Ορισμένες δαπάνες που αντιστοιχούν σε γενικά έξοδα της εταιρίας, όπως είναι η αμοιβή της εταιρίας Asedem (λογιστικού και φορολογικού συμβούλου) και οι τηλεφωνικοί λογαριασμοί (του ιταλικού κινητού τηλεφώνου του M. Troglia) καταλογίζονται στο σχέδιο, μέχρι ποσοστό 50 %, χωρίς ο καταλογισμός αυτός να είναι δικαιολογημένος.»

## Διαδικασία

- 77 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 10 Ιουνίου 1999, η Vela άσκησε δύο προσφυγές με τις οποίες ζητεί, αντιστοίχως, την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως στην υπόθεση T-141/99 και την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως στην υποθεση T-142/99.
- 78 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 21 Ιουνίου 1999, η Tecnagrind άσκησε δύο προσφυγές με τις οποίες ζητεί, αντιστοίχως, την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως στην υπόθεση T-150/99 και την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως στην υπόθεση T-151/99.

- 79 Κατόπιν αιτήσεως των διαδίκων, ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου, σύμφωνα με το άρθρο 77, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ανέστειλε τη διαδικασία στις τέσσερις υποθέσεις, πρώτα μέχρι τις 12 Ιανουαρίου 2000 με διατάξεις της 12ης Νοεμβρίου 1999 και στη συνέχεια μέχρι τις 12 Απριλίου 2000 με διατάξεις της 10ης Ιανουαρίου 2000. Η έγγραφη διαδικασία περατώθηκε στις 14 Μαρτίου 2001.
- 80 Αφού άκουσε τους διαδίκους επ' αυτού, ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου, με διατάξεις της 29ης Νοεμβρίου 2001, ένωσε τις υποθέσεις προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 50 του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 81 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία. Στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, κάλεσε τους διαδίκους να καταθέσουν ορισμένα έγγραφα και να απαντήσουν σε ορισμένες ερωτήσεις. Οι διάδικοι ανταποκρίθηκαν εντός της ταχθείσας προθεσμίας.
- 82 Ενώ αρχικώς είχε προσδιοριστεί στις 10 Ιανουαρίου 2002, η επ' ακροατηρίου συζήτηση ανεβλήθη για τις 20 Φεβρουαρίου 2002 κατόπιν αιτήματος των προσφευγουσών, οι οποίες γνωστοποίησαν ότι η ανακοίνωση της Γραμματείας του Πρωτοδικείου που περιείχε τις γραπτές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου και μνεία της ημερομηνίας της επ' ακροατηρίου συζήτησεως περιήλθε σε αυτές εκπροθέσμως.
- 83 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση που διεξήχθη στις 20 Φεβρουαρίου 2002, οι διάδικοι αγόρευαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου.

## Αιτήματα των διαδίκων

84 Σε κάθε υπόθεση, η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και, επικουρικώς, να μειώσει το ποσό της συνδρομής που πρέπει να επιστραφεί στην Επιτροπή στο επίπεδο που θα καθοριστεί κατά τη διάρκεια της δίκης·
- να δεχθεί τα αιτήματα για τη διεξαγωγή αποδείξεων τα οποία περιέχονται στο δικόγραφο της προσφυγής·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

85 Σε κάθε υπόθεση, η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

## Επί της ουσίας

- 86 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι προσφεύγουσες επιβεβαίωσαν ότι, όπως προκύπτει από τα δικόγραφά τους, το αντικείμενο των υπό κρίση προσφυγών συνίσταται αποκλειστικώς στην ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων. Προσέθεσαν ότι η συνοπτική ανάπτυξη σχετικά με την αποκατάσταση της ζημίας έγινε καθαρά ως συντηρητικό μέτρο και δεν αντιστοιχεί, στο πλαίσιο των προκειμένων υποθέσεων, σε αίτημα αποζημιώσεως, πράγμα το οποίο έλαβε υπόψη το Πρωτοδικείο.
- 87 Εξάλλου, στις προσφεύγουσες, οι οποίες εκπροσωπούνται από τον ίδιο δικηγόρο, και στην καθής, η οποία επίσης εκπροσωπείται από τον ίδιο δικηγόρο στις τέσσερις υποθέσεις, χορηγήθηκε, κατόπιν της ενώσεως των εν λόγω υποθέσεων προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως, πρόσβαση στο σύνολο των στοιχείων που περιέχονται στις δικογραφίες σχετικά με τις υποθέσεις αυτές, πράγμα το οποίο έλαβε υπόψη το Πρωτοδικείο. Υπό τις συνθήκες αυτές, τα ως άνω στοιχεία πρέπει να θεωρηθεί ότι σχηματίζουν ενιαία δικογραφία σχετικά με τις τέσσερις υποθέσεις.
- 88 Οι προσφυγές ακυρώσεως στηρίζονται, στις τέσσερις υποθέσεις, σε τέσσερις πανομοιότυπους λόγους. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή της Συνθήκης και του παραγώγου κοινοτικού δικαίου, καθώς και κατάχρηση εξουσίας. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλονται έλλειψη αιτιολογίας και σφάλματα κατά την εκτίμηση. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση των αρχών της ασφαλείας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

*I — Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, αντλουμένου από παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή της Συνθήκης και του παραγώγου κοινοτικού δικαίου, καθώς και από κατάχρηση εξουσίας*

- 89 Στις τέσσερις υποθέσεις, ο ως άνω λόγος ακυρώσεως υποδιαιρείται σε δύο σκέλη. Στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή

κακώς στήριξε τους ελέγχους του Ιουλίου και του Νοεμβρίου 1997 επί του άρθρου 23 του κανονισμού 4253/88 και τα έγγραφα της 3ης Απριλίου 1998 και τις προσβαλλόμενες αποφάσεις επί του άρθρου 24 του ίδιου κανονισμού και ότι ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας. Στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους, που προβλήθηκε επικουρικώς, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η Επιτροπή δεν εφάρμοσε ορθώς τις ως άνω διατάξεις του κανονισμού 4253/88.

*Επί του πρώτου σκέλους του λόγου ακυρώσεως*

- 90 Οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι, πρώτον, η Επιτροπή δεν μπορούσε να επικαλεστεί τις διατάξεις των άρθρων 23 και 24 του κανονισμού 4253/88 ως νομική βάση των ελέγχων του Ιουλίου και του Νοεμβρίου 1997 και των προσβαλλομένων αποφάσεων. Συγκεκριμένα, τα σημεία 5 και 10 του παραρτήματος II των αποφάσεων περί χορηγήσεως αποκλείουν την εφαρμογή των ως άνω γενικών διατάξεων. Στην υπόθεση T-141/99, η Vela προσθέτει ότι, λαμβανομένων υπόψη των ελέγχων που διεξήγαγε η Επιτροπή τον Ιούλιο του 1993 και τον Ιούλιο του 1996, πριν από την καταβολή, αντιστοίχως, της δεύτερης δόσεως και του υπολοίπου της συνδρομής σχετικά με το σχέδιο Luffa, η Επιτροπή είχε εξαντλήσει τις δυνατότητες ελέγχου που παρέχει το σημείο 5 του παραρτήματος II της αποφάσεως περί χορηγήσεως ως προς το σχέδιο Luffa.
- 91 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι οι έλεγχοι του Ιουλίου και του Νοεμβρίου 1997 δεν αποσκοπούσαν, στην πραγματικότητα, στο να εξακριβωθεί αν τα σχέδια είχαν υλοποιηθεί σύμφωνα με το άρθρο 8 του κανονισμού 4256/88. Οι εν λόγω έλεγχοι διεξήχθησαν στο πλαίσιο μιας γενικής έρευνας για τον εντοπισμό απάτης. Αποσκοπούσαν στο να εξακριβωθούν οι υφιστάμενοι μεταξύ των εταιριών που εμπλέκονται στα διάφορα σχέδια οικονομικοί δεσμοί και επικεντρώθηκαν στις διοικητικές και λογιστικές πτυχές των εν λόγω σχεδίων, ιδίως δε στους τρόπους συγχρηματοδοτήσεως. Επομένως, οι ως άνω έλεγχοι έπρεπε, κατά τις προσφεύγουσες, να στηρίζονται επί του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 312, σ. 1), και επί του κανονισμού (Ευρατόμ, ΕΚ) 2185/96 του Συμβουλίου, της 11ης Νοεμβρίου 1996, σχετικά με τους ελέγχους και εξακριβώσεις που διεξάγει επιτοπίως η Επιτροπή με σκοπό την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων από απάτες και λοιπές παρατυπίες (ΕΕ L 292, σ. 2).



- 92 Συναφώς, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι οι διάδικοι δεν αμφισβητούν ότι οι έλεγχοι του Ιουλίου και του Νοεμβρίου 1997 στηρίχθηκαν επί του άρθρου 23 του κανονισμού 4253/88.
- 93 Εξάλλου, όπως προκύπτει από τα έγγραφα της Επιτροπής της 10ης Ιουνίου και της 23ης Σεπτεμβρίου 1997, τα οποία μνημονεύονται ανωτέρω στις σκέψεις 60 και 63, και από τις εκθέσεις, τις οποίες κατέθεσε στη δικογραφία η Επιτροπή και τις οποίες συνέταξαν, αντιστοίχως, η μεν UCLAF στις 30 Σεπτεμβρίου 1997 κατόπιν του ελέγχου του Ιουλίου 1997 (στο εξής: έκθεση της UCLAF της 30ής Σεπτεμβρίου 1997), η δε ΓΔ «Δημοσιονομικός Έλεγχος» στις 18 Δεκεμβρίου 1997 μετά την περάτωση του ελέγχου του Νοεμβρίου 1997 (στο εξής: έκθεση της ΓΔ «Δημοσιονομικός Έλεγχος» της 18ης Δεκεμβρίου 1997), οι ως άνω έλεγχοι αποσκοπούσαν στην εξέλεξη της υλοποίησης των οικείων σχεδίων, καθώς και της διοικητικής, οικονομικής και λογιστικής διαχείρισης των εν λόγω σχεδίων, ειδικότερα δε της κανονικότητας των δηλωθέντων εξόδων και της τήρησης, εκ μέρους των δικαιούχων εταιριών, της υποχρέωσης συγχρηματοδότησης που προβλέπουν οι αποφάσεις περί χορηγήσεως. Επιπλέον, από την έκθεση της ΓΔ «Δημοσιονομικός Έλεγχος» της 18ης Δεκεμβρίου 1997 προκύπτει ότι, «[ε]κκινώντας από τη διαπίστωση ότι οι διεξαχθέντες κατά το παρελθόν έλεγχοι επί ορισμένων σχεδίων, θεωρούμενοι μεμονωμένως, δεν είχαν καταστήσει δυνατή τη συλλογή αποδεικτικών στοιχείων πιστοποιούντων την ύπαρξη παρατυπιών ή απάτης, η ομάδα ελέγχου επέλεξε να ακολουθήσει μια σφαιρική προσέγγιση, ευνοώντας έτσι τις διασταυρώσεις στοιχείων μεταξύ των διαφόρων σχεδίων, των διαφόρων δικαιούχων και των λοιπών παρεμβαινόντων» (σ. 4 της εκθέσεως).
- 94 Με τα έγγραφα της 3ης Απριλίου 1998, που μνημονεύονται ανωτέρω στη σκέψη 65, η Επιτροπή ενημέρωσε τη Vela, τη Sonda και την Tecnagrind ότι, σύμφωνα με το άρθρο 24 του κανονισμού 4253/88, προέβαινε τότε σε εξέταση της χορηγηθείσας στις ως άνω εταιρίες εκ μέρους του ΕΓΤΠΕ συνδρομής. Η Επιτροπή προσέθεσε ότι από την εξέταση αυτή προέκυψαν στοιχεία ικανά να στοιχειοθετήσουν την ύπαρξη παρατυπιών, καθώς και ότι είχε αποφασίσει να κινησει τη διαδικασία που προβλέπεται από το άρθρο 24 του ως άνω κανονισμού και από το σημείο 10 του παραρτήματος II καθεμιάς από τις αποφάσεις περί χορηγήσεως.
- 95 Η Επιτροπή, θεωρώντας ότι η εξέταση των σχετικών με τα σχέδια φακέλων είχε επιβεβαιώσει την ύπαρξη παρατυπιών, εξέδωσε, βάσει του άρθρου 24, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 4253/88, τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, με τις οποίες

καταργούνται οι χρηματοδοτικές συνδρομές που αφορούν οι αποφάσεις περί χορηγήσεως και με τις οποίες η Επιτροπή αξιώνει την επιστροφή, εκ μέρους των δικαιούχων εταιριών, των καταβληθέντων σε αυτές ποσών του ΕΓΤΠΕ.

- 96 Πρέπει να εξακριβωθεί αν η Επιτροπή βασίμως επικαλέστηκε τα άρθρα 23 και 24 του κανονισμού 4253/88 προς στήριξη των μέτρων ελέγχου και των αποφάσεων που εκδόθηκαν εν προκειμένω.
- 97 Σύμφωνα με το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88, όπως τροποποιήθηκε, μόνιμοι ή άλλοι υπάλληλοι της Επιτροπής μπορούν να ασκούν επιτόπιους ελέγχους, ιδίως με δειγματοληψία, των ενεργειών που χρηματοδοτούν τα διαρθρωτικά ταμεία.
- 98 Από τη γενική διατύπωση της διατάξεως του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88, όπως τροποποιήθηκε, προκύπτει ότι η εν λόγω διάταξη παρέχει στους μόνιμους και λοιπούς υπαλλήλους της Επιτροπής μια νομική βάση για τον έλεγχο των σχεδίων που τυγχάνουν ή έτυχαν της συνδρομής ενός διαρθρωτικού ταμείου. Ελλείψει αντιθέτων ενδείξεων, πρέπει να θεωρηθεί ότι οι ενέργειες που χρηματοδοτούνται από οποιοδήποτε διαρθρωτικό ταμείο, και ιδίως από το ΕΓΤΠΕ, τμήμα Προσανατολισμού, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της ως άνω διατάξεως. Κανένα στοιχείο δεν επιτρέπει να υποστηριχθεί, όπως υποστηρίζεται από τις προσφεύγουσες στα δικόγραφά τους, ότι η υπό εξέταση διάταξη έχει εφαρμογή μόνον επί των ενεργειών που αποτελούν αντικείμενο χρηματοδοτικής παρεμβάσεως η οποία αποφασίστηκε από το οικείο κράτος μέλος ή από τις αρχές που το κράτος μέλος αυτό όρισε και η οποία υποβλήθηκε προς έγκριση στην Επιτροπή εκ μέρους του εν λόγω κράτους μέλους, και όχι επί των σχεδίων, όπως είναι τα σχέδια που αφορούν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, τα οποία τυγχάνουν χρηματοδοτικής παρεμβάσεως που αποφασίστηκε από την Επιτροπή.
- 99 Επιπλέον, ελλείψει διασαφηνίσεων περί του αντιθέτου, πρέπει να θεωρηθεί ότι ένας επιτόπιος έλεγχος ο οποίος στηρίζεται επί του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88 μπορεί να διενεργηθεί από οιονδήποτε μόνιμο ή άλλο υπάλληλο της Επιτροπής, να πραγματοποιηθεί κατά το στάδιο υλοποίησεως του οικείου σχε-

δίου, π.χ. κατόπιν αιτήσεως περί καταβολής μιας δόσεως της συνδρομής, ή μετά το ως άνω στάδιο, και να αφορά τόσο τη συμμόρφωση της υλοποίησεως του σχεδίου προς τους στόχους που καθορίζει η κοινοτική ρύθμιση και η απόφαση περί χορηγήσεως όσο και την κανονικότητα των προϋποθέσεων υλοποίησεως του σχεδίου, ιδίως δε της οικονομικής και λογιστικής διαχειρίσεως αυτού.

- 100 Κανένα στοιχείο δεν επιτρέπει να συναχθεί από το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88 ότι δεν επιτρέπεται στην Επιτροπή να προβαίνει εκ νέου σε επιτόπιο έλεγχο, βάσει της ως άνω διατάξεως, μετά την ολοκλήρωση του σχεδίου, ενώ το εν λόγω σχέδιο αποτέλεσε ήδη αντικείμενο ενός ή περισσότερων ελέγχων τέτοιας φύσεως, π.χ. στο πλαίσιο αιτήσεων περί καταβολής της συνδρομής. Επιπλέον, κανένα στοιχείο δεν επιτρέπει να αποκλειστεί η δυνατότητα των μονίμων ή άλλων υπαλλήλων της Επιτροπής να προβαίνουν, δυνάμει της εν λόγω διατάξεως, σε διασταυρώσεις στοιχείων, οι οποίες αφορούν ταυτοχρόνως πολλά σχέδια, τα οποία επιδοτούνται από το ΕΓΓΠΕ.
- 101 Οιαδήποτε διαφορετική από την εκτεθείσα στις τρεις προηγούμενες σκέψεις ερμηνεία του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88 θα είχε ως συνέπεια να στερηθεί πρακτικής αποτελεσματικότητας η υποχρέωση που υπέχει η Επιτροπή από τον κανονισμό 2052/88 να συμβάλλει στην αποτελεσματικότητα της δράσεως που αναλαμβάνει η Κοινότητα με τη βοήθεια των διαρθρωτικών ταμείων, η οποία αποσκοπεί στην επίτευξη του κατά το άρθρο 158 ΕΚ στόχου της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής.
- 102 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να θεωρηθεί ότι η Επιτροπή είχε την εξουσία, εν προκειμένω, να στηριχθεί επί του άρθρου 23 του κανονισμού 4253/88 για τη διεξαγωγή των επιτοπίων ελέγχων που διενεργήθηκαν τον Ιούλιο και τον Νοέμβριο του 1997 σχετικά με τα σχέδια που αφορούν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις.
- 103 Δυνάμει του άρθρου 24, παράγραφος 1, του κανονισμού 4253/88, όπως τροποποιήθηκε, αν η υλοποίηση δράσεως ή μέτρου δεν δικαιολογεί ούτε τμήμα ούτε το σύνολο της χρηματοδοτικής συνδρομής που έχει χορηγηθεί, η Επιτροπή βασίμως προβαίνει σε κατάλληλη εξέταση της περιπτώσεως, ζητώντας ιδίως από το κράτος μέλος ή τις

λοιπές αρμόδιες αρχές που αυτό ορίζει για την υλοποίηση της δράσεως να της υποβάλουν παρατηρήσεις εντός τακτής προθεσμίας.

- 104 Επομένως, πρέπει να θεωρηθεί ότι η Επιτροπή, υποπευόμενη, εν προκειμένω, την ύπαρξη παρατυπιών κατόπιν των επιτοπίων ελέγχων που διενεργήθηκαν τον Ιούλιο και τον Νοέμβριο του 1997, βασίμως επικαλέστηκε το άρθρο 24, παράγραφος 1, του κανονισμού 4253/88 προκειμένου να κινήσει τη διαδικασία εξετάσεως που μνημονεύεται στα έγγραφα τα οποία απηύθυνε η Επιτροπή στη Vela, στη Sonda και στην Tecnagrind στις 3 Απριλίου 1998.
- 105 Κατά το άρθρο 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88, η Επιτροπή μπορεί, κατόπιν της εξετάσεως που μνημονεύεται στην παράγραφο 1 του ίδιου άρθρου, να μειώσει ή αναστείλει τη συνδρομή για την εν λόγω δράση ή το σχετικό μέτρο αν από την ως άνω εξέταση επιβεβαιωθεί ότι υπάρχει παρατυπία ή σημαντική αλλαγή της φύσεως ή των συνθηκών υλοποιήσεως της δράσεως ή του μέτρου, για την οποία δεν ζητήθηκε η έγκριση της Επιτροπής. Όπως διευκρινίστηκε από τη νομολογία (απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Ιανουαρίου 2002, C-500/99 P, Conserve Italia κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. I-867, σκέψεις 85 έως 91), η ως άνω διάταξη παρέχει επίσης στην Επιτροπή την εξουσία να καταργεί τη συνδρομή σε περίπτωση επιβεβαιώσεως της υπάρξεως παρατυπίας μετά την περάτωση της εξετάσεως που μνημονεύεται στο άρθρο 24, παράγραφος 1, του κανονισμού 4253/88.
- 106 Το άρθρο 24, παράγραφος 3, του κανονισμού 4253/88 ορίζει ότι κάθε ποσό το οποίο αποτελεί αντικείμενο απαιτήσεως ως αχρεωστήτως καταβληθέν πρέπει να επιστρέφεται στην Επιτροπή, επί ποινή προσυζητήσεως με τόκους υπερημερίας.
- 107 Ενόψει των προαναφερθέντων στις δύο προηγούμενες σκέψεις, πρέπει να θεωρηθεί ότι, εν προκειμένω, η Επιτροπή, εφόσον εκτίμησε ότι η διαδικασία εξετάσεως είχε επιβεβαιώσει την ύπαρξη των πιθανολογούμενων παρατυπιών κατόπιν των ελέγχων του Ιουλίου και του Νοεμβρίου 1997, βασίμως επικαλέστηκε το άρθρο 24 του κανονισμού 4253/88 προκειμένου να εκδώσει, μετά την περάτωση της ως άνω εξετάσεως, τις προσβαλλόμενες αποφάσεις.

- 108 Ο ισχυρισμός των προσφευγουσών ότι τα σημεία 5 και 10 του παραρτήματος II των αποφάσεων περί χορηγήσεως είχαν αποκλείσει, εν προκειμένω, την εφαρμογή του κανονισμού 4253/88, δεν μπορεί να γίνει δεκτός.
- 109 Συγκεκριμένα, το σημείο 5 του παραρτήματος II των αποφάσεων περί χορηγήσεως προβλέπει τα εξής: «Για τον έλεγχο των οικονομικών πληροφοριακών στοιχείων σχετικά με τις διάφορες δαπάνες, η Επιτροπή μπορεί να ζητεί να εξετάζει οποιοδήποτε δικαιολογητικό έγγραφο, στο πρωτότυπο ή σε επικυρωμένο αντίγραφο. Η Επιτροπή μπορεί να προβαίνει στην ως άνω εξέταση επί τόπου ή να ζητεί να διαβιβαστούν σε αυτή τα σχετικά έγγραφα [...]». Η διάταξη αυτή εξειδικεύει απλώς την εξουσία για τη διεξαγωγή επιτοπίου ελέγχου, της οποίας απολαύει η Επιτροπή δύναμει του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88, προκειμένου να ελέγχει, ανά πάσα στιγμή, την κανονικότητα της οικονομικής και λογιστικής διαχείρισεως του οικείου σχεδίου, συμπεριλαμβανομένης της περιόδου μετά την υλοποίηση του εν λόγω σχεδίου, και στην περίπτωση ακόμη που το σχέδιο αυτό υπήρξε αντικείμενο προγενεστέρων ελέγχων.
- 110 Το σημείο 10 του παραρτήματος II των αποφάσεων περί χορηγήσεως προβλέπει τα εξής: «Αν μια από τις προαναφερθείσες προϋποθέσεις [χρηματοδοτήσεως] δεν τηρηθεί ή αν πραγματοποιηθούν ενέργειες οι οποίες δεν προβλέπονται στο παράρτημα I, η Κοινότητα μπορεί να αναστείλει, να μειώσει ή να ακυρώσει τη συνδρομή της και να αξιώσει την επιστροφή των καταβληθέντων. Αν η επιστροφή αυτή αποδεικνύεται αναγκαία, η Επιτροπή μπορεί να απαιτήσει την καταβολή τόκων. Υπό παρόμοιες συνθήκες, ο δικαιούχος θα έχει τη δυνατότητα να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του, εντός προθεσμίας που τάσσει η Επιτροπή, πριν από την αναστολή, τη μείωση, την ακύρωση ή την αίτηση περί επιστροφής των καταβληθέντων». Όπως ισχυρίζονται οι ίδιες οι προσφεύγουσες με το δικόγραφο της προσφυγής τους, η διάταξη αυτή επαναλαμβάνει το περιεχόμενο του άρθρου 24, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 4253/88.
- 111 Συνεπώς, πρέπει να θεωρηθεί ότι οι διατάξεις που περιέχονται στα σημεία 5 και 10 του παραρτήματος II των αποφάσεων περί χορηγήσεως δεν αποτελούν αυτοτελή νομική βάση ικανή να θέσει εκποδών την εφαρμογή των γενικών διατάξεων των άρθρων 23 και 24 του κανονισμού 4253/88, αλλά ότι παρέχουν στην Επιτροπή ένα πρόσθετο έρεισμα για τη λήψη των μέτρων και των αποφάσεων που έλαβε εν προ-

κειμένω. Επομένως, η Επιτροπή ορθώς επικαλείται, στα έγγραφα της 3ης Απριλίου 1998, τόσο το άρθρο 24 του κανονισμού 4253/88 όσο και το σημείο 10 του παραρτήματος II των αποφάσεων περί χορηγήσεως ως βάση των αποφάσεών της να κινήσει τις διαδικασίες εξετάσεως όσον αφορά τα σχέδια Luffa, Girasole, Vetiver και Ricino.

112 Ο ισχυρισμός των προσφευγουσών ότι οι έλεγχοι του Ιουλίου και του Νοεμβρίου 1997 έπρεπε να στηρίζονται επί των κανονισμών 2988/95 και 2185/96 δεν μπορεί, ούτε και αυτός, να γίνει δεκτός.

113 Συγκεκριμένα, εκτός του ότι η προβολή ενός τέτοιου ισχυρισμού καταδεικνύει τον αντιφατικό χαρακτήρα της επιχειρηματολογίας των προσφευγουσών, οι οποίες υποστηρίζουν, αφενός, ότι η Επιτροπή μπορούσε να στηριχτεί μόνον επί των σημείων 5 και 10 του παραρτήματος II των αποφάσεων περί χορηγήσεως και, αφετέρου, ότι η Επιτροπή έπρεπε να επικαλεστεί τις διατάξεις των κανονισμών που αναφέρονται στην προηγούμενη σκέψη, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, δυνάμει της δέκατης τρίτης αιτιολογικής σκέψεως του κανονισμού 2988/95, οι διατάξεις του εν λόγω κανονισμού εφαρμόζονται «συμπληρωματικά σε σχέση με την υπάρχουσα νομοθεσία». Κατά το άρθρο 9, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού, η Επιτροπή «μπορεί να διενεργεί επιτόπιους ελέγχους και εξακριβώσεις υπό τους όρους που προβλέπονται από τους τομεακούς κανόνες», ενώ το άρθρο 10 του εν λόγω κανονισμού αναφέρει ότι «πρόσθετες γενικές διατάξεις σχετικές με τους επιτόπιους ελέγχους και εξακριβώσεις θα θεσπιστούν στο μέλλον».

114 Οι ως άνω πρόσθετες γενικές διατάξεις θεσπίστηκαν με τον κανονισμό 2185/96. Από την αιτιολογική σκέψη 6 του κανονισμού αυτού προκύπτει ότι οι εν λόγω διατάξεις «δεν επηρεάζουν την εφαρμογή των κοινοτικών τομεακών κανόνων οι οποίοι αναφέρονται στο άρθρο 9, παράγραφος 2, του κανονισμού [2988/95]». Το άρθρο 1 του ίδιου κανονισμού ορίζει ότι «[ο] παρών κανονισμός θεσπίζει τις κατά το άρθρο 10 του κανονισμού [2988/95] πρόσθετες γενικές διατάξεις» και ότι, «[μ]ε την επιφύλαξη των διατάξεων των κοινοτικών τομεακών κανόνων, ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε όλους τους τομείς δραστηριότητας των Κοινοτήτων».

- 115 Όπως καθίσταται φανερό από τα προεκτεθέντα στις δύο προηγούμενες σκέψεις, οι διατάξεις που θεσπίζουν οι κανονισμοί 2988/95 και 2185/96 όσον αφορά την εξουσία επιτόπιου ελέγχου και εξακριβώσεως της Επιτροπής εφαρμόζονται συμπληρωματικά, με την επιφύλαξη των διατάξεων των κοινοτικών τομεακών κανόνων. Επομένως, οι ως άνω διατάξεις δεν είναι ικανές να αποκλείσουν την παροχή νομικής βάσεως, εκ μέρους τέτοιων τομεακών κανόνων, στην Επιτροπή για τη διεξαγωγή επιτοπίων ελέγχων αποσκοπούντων στη διασφάλιση της προστασίας των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας.
- 116 Δεδομένου ότι, εν προκειμένω, το άρθρο 23 του κανονισμού 4253/88 — κανονισμού του οποίου τον χαρακτηρισμό ως κοινοτικού τομεακού κανόνα, υπό την έννοια των προαναφερθεισών διατάξεων των κανονισμών 2988/95 και 2185/96, δεν θέτουν υπό αμφισβήτηση οι προσφεύγουσες — παρείχε στην Επιτροπή προσήκουσα νομική βάση για τη διεξαγωγή των επιτοπίων ελέγχων που πραγματοποιήθηκαν τον Ιούλιο και τον Νοέμβριο του 1997, δεν ήταν αναγκαίο να επικαλεστεί προς τούτο η Επιτροπή τις τελευταίες διατάξεις.
- 117 Κατόπιν της προεκτεθείσας αναλύσεως (σκέψεις 92 έως 116), καθίσταται προφανές ότι τα άρθρα 23 και 24 του κανονισμού 4253/88 παρείχαν προσήκουσα και επαρκή νομική βάση για τη διεξαγωγή των επιτοπίων ελέγχων που διενήργησε η Επιτροπή τον Ιούλιο και τον Νοέμβριο του 1997 σε σχέση με τα σχέδια που αφορούν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, για την κίνηση διαδικασίας εξετάσεως ως προς τα διάφορα αυτά σχέδια, καθώς και για την έκδοση των προσβαλλομένων αποφάσεων. Κατά συνέπεια, η επιχειρηματολογία των προσφευγουσών, η οποία εκτίθεται ανωτέρω στις σκέψεις 90 και 91, είναι απορριπτέα.
- 118 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή έπρεπε να τις ενημερώσει ορθώς σχετικά με τη νομική βάση, τον σκοπό και το περιεχόμενο των ελέγχων του Ιουλίου και του Νοεμβρίου 1997, καθώς και σχετικά με τη νομική βάση επί της οποίας επρόκειτο να στηρίξει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, κατά τρόπο ώστε να παράσχει στις προσφεύγουσες τη δυνατότητα να ελέγξουν τη νομιμότητα των σχεδιαζόμενων εκ μέρους της Επιτροπής μέτρων και να οργανώσουν αποτελεσματικά την άμυνά τους. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, εφόσον δεν γνώριζαν ότι οι ως άνω έλεγχοι θα αφορούσαν τη μέθοδο συγχρηματοδοτήσεως των σχεδίων, δεν είχαν τη δυνατότητα να εξασφαλίσουν τη συνεργασία ειδικευμένων λογιστών, συμβούλων επί θεμάτων διοικήσεως και νομικών συμβούλων, οι οποίοι θα βοηθούσαν τις προσφεύγουσες να παράσχουν τις απαιτούμενες εξηγήσεις.

119 Εντούτοις, όσον αφορά, κατ' αρχάς, την ενημέρωση της Vela, της Sonda και της Tecnagrind σχετικά με τη νομική βάση, τον σκοπό και το περιεχόμενο των ελέγχων του Ιουλίου και του Νοεμβρίου 1997, το Πρωτοδικείο επισημαίνει, όσον αφορά τις υποθέσεις T-141/99 και T-142/99, ότι η Επιτροπή, στα έγγραφα που απηύθυνε στη Vela και τη Sonda στις 10 Ιουνίου 1997 προκειμένου να τις ενημερώσει σχετικά με την πρόθεσή της να προβεί σε επιτόπιο έλεγχο των σχεδίων Luffa και Girasole (βλ., ανωτέρω, σκέψη 60), ανέφερε ότι βάση του σχεδιαζόμενου ελέγχου ήταν το άρθρο 23 του κανονισμού 4253/88. Η Επιτροπή ζήτησε από τη Vela και τη Sonda να μπορούν οι υπάλληλοί της, κατά τον έλεγχο αυτό, να έχουν πρόσβαση στο σύνολο των εγγράφων, ιδίως των λογιστικών, και στο σύνολο των δικαιολογητικών που σχετίζονται με το σχέδιο των εταιριών αυτών και να συναντούν πρόσωπα ικανά να παράσχουν εξηγήσεις στον τομέα τους.

120 Στα έγγραφα που απηύθυνε προς τις ίδιες εταιρίες στις 23 Σεπτεμβρίου 1997 (βλ., ανωτέρω, σκέψη 63), η Επιτροπή τις ενημέρωσε ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 23 του κανονισμού 4253/88, οι υπηρεσίες της επρόκειτο να προβούν, από τις 10 Νοεμβρίου 1997, σε επιτόπιο έλεγχο των σχεδίων Luffa και Girasole. Η Επιτροπή ανέφερε ότι, επ' ευκαιρία του ως άνω ελέγχου, οι υπάλληλοί της θα επιθυμούσαν να έλθουν σε επικοινωνία με τους νόμμους εκπροσώπους των εταιριών και με τους τεχνικούς και διοικητικούς υπευθύνους για την εκτέλεση του σχεδίου. Ζήτησε από τις εν λόγω εταιρίες να τεθούν στη διάθεση των υπαλλήλων της, κατά την επιθεώρηση, τα πρωτότυπα σειράς εγγράφων, που μνημονεύονται σε παράρτημα, σχετικών με την εταιρία που είναι υπεύθυνη για την εκτέλεση του σχεδίου και με το εν λόγω σχέδιο, καθώς και κάθε άλλο έγγραφο σχετικό με τα προαναφερθέντα έγγραφα, το οποίο θα αποδεικνυόταν αναγκαίο για τον έλεγχο. Η Επιτροπή γνωστοποίησε επίσης στις ως άνω εταιρίες ότι επρόκειτο να εκπροσωπηθεί, μεταξύ άλλων, από υπαλλήλους της ΓΔ «Δημοσιονομικός Έλεγχος» και της UCLAF και ότι είχε προβλεφθεί η συμμετοχή στον έλεγχο εκπροσώπων της Ragioneria Generale dello Stato. Τέλος, ζήτησε από τις ως άνω εταιρίες να της διαβιβάσουν πάραυτα αντίγραφο των ισολογισμών τους, από τη μεν Vela των ισολογισμών των ετών 1992 έως 1996, από τη δε Sonda των ισολογισμών των ετών 1993 έως 1996, αντίγραφο του λεπτομερούς καταλόγου των δαπανών που επιμερίστηκαν σύμφωνα με το χρηματοδοτικό πρόγραμμα που περιέχεται στις αποφάσεις περί χορηγήσεως ως προς, αντιστοίχως, το σχέδιο Luffa και το σχέδιο Girasole, και αντίγραφο του καταλόγου των δαπανών που αφορούν τις συμβάσεις που συνήψε η Vela με την Tecnagrind, τη Sonda και τη Faretra, όσον αφορά το σχέδιο Luffa, και τις συμβάσεις που συνήψε η Sonda με την Tecnagrind, τη Vela και τη Faretra, όσον αφορά το σχέδιο Girasole.

121 Όσον αφορά τις υποθέσεις T-150/99 και T-151/99, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι η Επιτροπή, στο έγγραφο που απηύθυνε προς την Tecnagrind στις 10 Ιουνίου 1997



προκειμένου να την ενημερώσει σχετικά με την πρόθεσή της να προβεί σε επιτόπιο έλεγχο των σχεδίων Vetiver και Ricino (βλ., ανωτέρω, σκέψη 60), γνωστοποίησε στην ως άνω εταιρία ότι ο έλεγχος αυτός, που προβλεπόταν για τις 22 και 23 Ιουλίου 1997, επρόκειτο να διενεργηθεί κατ' εφαρμογήν του άρθρου 23 του κανονισμού 4253/88. Η Επιτροπή ανέφερε ότι θα επιθυμούσε να συναντήσουν [οι υπάλληλοί της], κατά τον έλεγχο, τους νομίμους εκπροσώπους της εταιρίας, καθώς και τους υπευθύνους για την εκτέλεση των σχεδίων σε τεχνικό, διοικητικό και οικονομικό επίπεδο. Ζήτησε να τεθούν στη διάθεση των υπαλλήλων της, κατά την επιθεώρηση, τα πρωτότυπα σειράς εγγράφων που μνημονεύονται σε παράρτημα, σχετικών με την εταιρία και με τα οικεία σχέδια, καθώς και κάθε άλλο έγγραφο σχετικό με τα προαναφερθέντα έγγραφα, το οποίο θα αποδεικνυόταν αναγκαίο για τον έλεγχο. Ενημέρωσε επίσης την Tecnagrind ότι επρόκειτο να εκπροσωπηθεί, μεταξύ άλλων, από υπαλλήλους της ΓΔ «Δημοσιονομικός Έλεγχος» και της UCLAF και ότι είχε προβλεφθεί η συμμετοχή στον έλεγχο εκπροσώπων της Intervención General de la Administración del Estado.

- 122 Πρέπει να προστεθεί, όσον αφορά την υπόθεση Τ-150/99, ότι η Tecnagrind κατέθεσε στη δικογραφία αντίγραφο του εγγράφου που της απηύθυνε η Επιτροπή στις 12 Ιουνίου 1997 και από το οποίο προκύπτει ότι η Επιτροπή, σε απάντηση αιτήσεως της Tecnagrind να καταβληθεί το υπόλοιπο της συνδρομής του ΕΓΤΠΕ όσον αφορά το σχέδιο Vetiver, προέβλεπε ότι πραγματοποιήθηκε γενικός έλεγχος, από τεχνική και λογιστική άποψη, των σχεδίων που χρηματοδοτούνται βάσει του άρθρου 8 του κανονισμού 4256/88, προκειμένου να δικαιολογήσει την απόφασή της να αναστείλει την ως άνω καταβολή (βλ., ανωτέρω, σκέψη 47).
- 123 Από τα προεκτεθέντα στις τέσσερις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι η Vela, η Sonda και η Tecnagrind ενημερώθηκαν κατά τρόπο ακριβώς σαφή και ακριβή για το γεγονός ότι οι επιτόπιοι έλεγχοι που σχεδίαζε η Επιτροπή στηρίζονταν επί του άρθρου 23 του κανονισμού 4253/88 και θα συνίσταντο στο να εξακριβωθεί η οικονομική και λογιστική διαχείριση των σχεδίων στο σύνολό της, συμπεριλαμβανομένης της τηρήσεως της υποχρεώσεως συγχρηματοδοτήσεως που προβλεπόταν από τις αποφάσεις περί χορηγήσεως. Τα ως άνω στοιχεία παρέσχον επίσης τη δυνατότητα στις εν λόγω εταιρίες να αντιληφθούν ότι οι υπάλληλοι της Επιτροπής επρόκειτο να προσβούν σε διασταυρώσεις στοιχείων μεταξύ των διαφόρων σχεδίων, των οποίων την εκτέλεση είχαν αναλάβει οι ως άνω εταιρίες.
- 124 Το γεγονός ότι η Επιτροπή, μόνον έπειτα από τους ελέγχους που διεξήχθησαν τον Ιούλιο και τον Νοέμβριο του 1997, διευκρίνισε, με τα έγγραφα της 3ης Απριλίου 1998,

κατόπιν των διαπιστώσεων που πραγματοποιήθηκαν κατά τους ως άνω ελέγχους, τις επικρίσεις της σχετικά με τη μέθοδο συγχρηματοδότησης που επέλεξαν οι δικαιούχοι εταιρίες και κάλεσε τις εταιρίες αυτές να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους επί του θέματος, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι καταδεικνύει έλλειψη σαφήνειας των εγγράφων της Επιτροπής της 10ης Ιουνίου και της 23ης Σεπτεμβρίου 1997 όσον αφορά τον σκοπό των ελέγχων που αναγγέλλονται από τα έγγραφα αυτά.

- 125 Εν συνεχεία, όσον αφορά την ενημέρωση της Vela, της Sonda και της Tecnagrind σχετικά με τη νομική βάση επί της οποίας η Επιτροπή σκόπευε να στηρίξει την έκδοση των προσβαλλομένων αποφάσεων, το Πρωτοδικείο επισημαίνει, όσον αφορά τις υποθέσεις T-141/99 και T-142/99, ότι η Επιτροπή, με τα έγγραφα που απηύθυνε στις 10 Ιουνίου 1997 προς τη Vela και τη Sonda (βλ., ανωτέρω, σκέψη 60), επέστησε την προσοχή των ως άνω εταιριών στα μέτρα που ήταν ενδεχόμενο να ληφθούν, δυνάμει του άρθρου 24 του κανονισμού 4253/88, μετά την περάτωση της διαδικασίας εξετάσεως.
- 126 Εξάλλου, από το έγγραφο που απηύθυνε η Επιτροπή στις 3 Απριλίου 1998 προς τη Vela, τη Sonda και την Tecnagrind (βλ., ανωτέρω, σκέψη 65) προκύπτει ότι η Επιτροπή ανέφερε στις εν λόγω εταιρίες ότι προέβαινε τότε σε εξέταση, υπό την έννοια του άρθρου 24 του κανονισμού 4253/88, και ότι είχε αποφασίσει, ενόψει των στοιχείων που μπορούσαν να στοιχειοθετήσουν παρατυπίες, να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται από την ως άνω διάταξη και από το σημείο 10 του παραρτήματος II της οικείας αποφάσεως περί χορηγήσεως. Η Επιτροπή, αφού διατύπωσε τις αιτιάσεις της, υπογράμμισε ότι τα εν λόγω στοιχεία μπορούσαν να στοιχειοθετήσουν παρατυπίες ή να επιφέρουν σημαντική αλλαγή, υπό την έννοια της προαναφερθείσας διατάξεως του κανονισμού 4253/88. Επίσης, επέστησε την προσοχή των δικαιούχων εταιριών στα μέτρα, στη λήψη των οποίων θα μπορούσε να οδηγηθεί, βάσει των παραγράφων 2 και 3 της ως άνω διατάξεως, σε περίπτωση επιβεβαιώσεως της υπάρξεως παρατυπιών μετά την περάτωση της αναληφθείσας εξετάσεως.
- 127 Τα προαναφερθέντα στις δύο προηγούμενες σκέψεις στοιχεία ήσαν επαρκώς σαφή και ακριβή ώστε να παράσχουν τη δυνατότητα στη Vela, τη Sonda και την Tecnagrind να εντοπίσουν τη νομική βάση της διαδικασίας εξετάσεως που κίνησε η Επιτροπή και των αποφάσεων που ήταν ενδεχόμενο να εκδώσει η ίδια μετά την περάτωση της εν λόγω διαδικασίας. Εξάλλου, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι οι προσφεύγουσες, με το έγγραφο της 19ης Ιουνίου 1998 που περιείχε τις παρατηρήσεις τους επί των ισχυρισμών που προέβαλε η Επιτροπή με τα έγγραφα της 3ης Απριλίου

1998 (βλ., ανωτέρω, σκέψη 68), ήδη υποστήριξαν ότι η Επιτροπή κακώς στηρίχθηκε επί των άρθρων 23 και 24 του κανονισμού 4253/88, πράγμα το οποίο αποδεικνύει ότι οι προσφεύγουσες είχαν σαφή αντίληψη των διατάξεων που επικαλέστηκε η Επιτροπή προς στήριξη της ενέργειάς της.

- 128 Από την προεκτεθείσα ανάλυση (σκέψεις 119 έως 127) προκύπτει ότι η επιχειρηματολογία των προσφευγουσών, η οποία εκτίθεται ανωτέρω στη σκέψη 118, είναι απορριπτέα.
- 129 Τρίτον, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η διαφορά μεταξύ, αφενός, του πλασματικού σκοπού και ερείσματος των ελέγχων του Ιουλίου και του Νοεμβρίου 1997 και, αφετέρου, του πραγματικού σκοπού και ερείσματος των εν λόγω ελέγχων, καταδεικνύει την ύπαρξη καταχρήσεως εξουσίας, δικαιολογώντας την ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων.
- 130 Συναφώς, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι η κατάχρηση εξουσίας στο πλαίσιο του κοινοτικού δικαίου έχει ακριβές περιεχόμενο και ότι αφορά την εκ μέρους κοινοτικού θεσμικού οργάνου έκδοση πράξεως με αποκλειστικό ή, τουλάχιστον, πρωταρχικό σκοπό άλλο εκτός του υπ' αυτής αναφερομένου ή την καταστρατήγηση της διαδικασίας που προβλέπεται ειδικά από τη Συνθήκη για την αντιμετώπιση των οικείων περιστάσεων (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 20ής Ιουνίου 1991, C-248/89, Cargill κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. I-2987, σκέψη 26, και της 25ης Ιουνίου 1997, C-285/94, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. I-3519, σκέψη 52· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 6ης Απριλίου 1995, T-143/89, Ferriere Nord κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-917, σκέψη 68, και της 24ης Απριλίου 1996, T-551/93, T-231/94 έως T-234/94, Industrias Pesqueras Campos κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-247, σκέψη 168).
- 131 Εν προκειμένω, προκύπτει σαφώς ότι οι επιτόπιοι έλεγχοι που διενήργησε η Επιτροπή τον Ιούλιο και τον Νοέμβριο του 1997 στηρίζονταν, όπως ανέφερε η Επιτροπή στα έγγραφά της με τα οποία ενημέρωσε τη Vela, τη Sonda και την Tecnagrind σχετικά με την πρόθεσή της να προβεί στους ως άνω ελέγχους, επί του άρθρου 23 του κανονισμού 4253/88 και αποσκοπούσαν στον έλεγχο της κανονικότητας της οικονομικής και λογιστικής διαχείρισης των οικείων σχεδίων σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο εν λόγω άρθρο.

- 132 Κατά συνέπεια, η επιχειρηματολογία των προσφευγουσών, η οποία στηρίζεται επί της υπάρξεως καταχρήσεως εξουσίας, είναι απορριπτή.
- 133 Ενόψει των προεκτεθέντων, πρέπει να απορριφθεί το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως.

*Επί του δευτέρου σκέλους του λόγου ακυρώσεως*

- 134 Οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η Επιτροπή δεν εφάρμοσε ορθώς τις διατάξεις των άρθρων 23 και 24 του κανονισμού 4253/88 εν προκειμένω.
- 135 Πρώτον, η Vela υποστηρίζει, στις υποθέσεις T-141/99 και T-142/99, ότι η Επιτροπή, αντιθέτως προς τις επιταγές του άρθρου 23 του κανονισμού 4253/88, δεν προέβη σε δειγματοληψία κατά τον έλεγχο του Νοεμβρίου 1997. Επιπλέον, οι ως άνω έλεγχοι αποτελούσαν επανάληψη των ελέγχων του Ιουλίου 1993 και του Ιουλίου 1996.
- 136 Εντούτοις, το Πρωτοδικείο επισημαίνει, πρώτον, ότι το άρθρο 23, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 4253/88 ορίζει ότι οι μόνιμοι ή άλλοι υπάλληλοι της Επιτροπής μπορούν να ασκούν επιτόπιους ελέγχους, «ιδίως με δειγματοληψία», των ενεργειών που χρηματοδοτούν τα διαρθρωτικά ταμεία. Η ως άνω διάταξη μνημονεύει την τεχνική του ελέγχου με δειγματοληψία εν είδει παραδείγματος και ως εκ τούτου δεν αποκλείει τη δυνατότητα των μονίμων ή άλλων υπαλλήλων της Επιτροπής να προβαίνουν, αναλόγως των περιστάσεων, σε επιτόπιους ελέγχους πιο εμπειροστατωμένους από έναν έλεγχο με δειγματοληψία.

- 137 Δεύτερον, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, κατά το άρθρο 23, παράγραφος 2, τέταρτο εδάφιο, του κανονισμού 4253/88, η Επιτροπή μεριμνά ώστε οι έλεγχοι που διενεργεί να πραγματοποιούνται με συντονισμένο τρόπο ώστε να αποφεύγονται επανειλημμένοι έλεγχοι «για το ίδιο θέμα και κατά τη διάρκεια της ίδιας χρονικής περιόδου».
- 138 Ενώ παρέλκει η εξέταση του ζητήματος αν η ενδεχόμενη επανάληψη των ελέγχων της Επιτροπής για το ίδιο θέμα και κατά τη διάρκεια της ίδιας χρονικής περιόδου είναι ικανή, αυτή καθ' εαυτήν, να έχει επιπτώσεις επί της νομιμότητας των ως άνω ελέγχων και της αποφάσεως που εξέδωσε η Επιτροπή μετά την περάτωση των ελέγχων αυτών, πρέπει να επισημανθεί ότι, εν προκειμένω, κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν αποδεικνύει ότι τα σχέδια Luffa και Girasole αποτέλεσαν, τον Νοέμβριο του 1997, αντικείμενο άλλων ελέγχων, εκ μέρους της Επιτροπής, πλην του ελέγχου που διεξήγαγαν επί τόπου οι υπάλληλοι της ΓΔ «Γεωργία», της ΓΔ «Δημοσιονομικός Έλεγχος» και της UCLAF.
- 139 Όσον αφορά τους επιτόπιους ελέγχους που διεξήγαγε η Επιτροπή τον Ιούλιο του 1993 και τον Ιούλιο του 1996, επιβάλλεται η διαπίστωση, κατ' αρχάς, ότι οι έλεγχοι αυτοί έλαβαν χώρα σε χρονική περίοδο διαφορετική από εκείνη του ελέγχου του Νοεμβρίου του 1997.
- 140 Εν συνεχεία, όπως η ίδια η Vela τονίζει στο δικόγραφο της προσφυγής της στην υπόθεση Τ-141/99, οι ως άνω έλεγχοι αποσκοπούσαν στον έλεγχο της τηρήσεως των προϋποθέσεων που καθορίζονται στο παράρτημα ΙΙ της αποφάσεως περί χορηγήσεως ως προς το σχέδιο Luffa, προϋποθέσεων από τις οποίες εξηρτάτο η καταβολή της δεύτερης δόσεως της χρηματοδοτικής συνδρομής για το εν λόγω σχέδιο, όσον αφορά τον έλεγχο του Ιουλίου του 1993, και η καταβολή του υπολοίπου της εν λόγω χρηματοδοτικής συνδρομής, όσον αφορά τον έλεγχο του Ιουλίου του 1996. Αντιθέτως, ο έλεγχος του Νοεμβρίου του 1997 είχε ως αντικείμενο τον έλεγχο της κανονικότητας της λογιστικής και οικονομικής διαχειρίσεως των σχεδίων Luffa και Girasole υπό το πρίσμα νέων στοιχείων, ικανών να καταδείξουν την ύπαρξη παρατυπιών κατά την εν λόγω διαχείριση, τα οποία προέκυψαν κατά τον έλεγχο που διεξήγαγε το Ελεγκτικό Συνέδριο τον Ιανουάριο του 1997, ο οποίος αφορούσε ένα ιρλανδικό σχέδιο, και κατά τον έλεγχο που διενήργησε η Επιτροπή τον Ιούλιο του 1997 επί της Tecnagrind, ο οποίος αφορούσε τα σχέδια Vetiver και Ricino.

- 141 Τέλος, οι έλεγχοι του Ιουλίου του 1993 και του Ιουλίου του 1996 αφορούσαν αποκλειστικώς το σχέδιο Luffa, οπότε το επιχείρημα της Vela, το οποίο αντλείται από τον επαναληπτικό χαρακτήρα του ελέγχου του Νοεμβρίου του 1997, δεν στηρίζεται στα πραγματικά περιστατικά, όσον αφορά την υπόθεση T-142/99.
- 142 Κατά συνέπεια, η επιχειρηματολογία της Vela, η οποία εκτίθεται ανωτέρω στη σκέψη 135, πρέπει να απορριφθεί.
- 143 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή δεν ανέφερε τότε σε αυτές αν αντίγραφο των εγγράφων που είχε απευθύνει προς τις προσφεύγουσες στις 3 Απριλίου 1998 είχε κοινοποιηθεί στις οικείες εθνικές αρχές και αν είχε ταχθεί προθεσμία στις εν λόγω αρχές προκειμένου να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους επί των ισχυρισμών που περιέχονται στα ως άνω έγγραφα. Οι προσφεύγουσες πληροφορήθηκαν μόνον διά των προσβαλλομένων αποφάσεων ότι η Επιτροπή είχε καλέσει τις εθνικές αρχές να διατυπώσουν τέτοιες παρατηρήσεις.
- 144 Οι προσφεύγουσες, υπογραμμίζοντας τη θεμελιώδη σημασία που έχει, δυνάμει του άρθρου 23 του κανονισμού 4253/88 και της νομολογίας, η υποχρέωση διαβουλεύσεως με το κράτος μέλος κατά το στάδιο της διοικητικής διαδικασίας, ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή, εμπλέκοντας τις εθνικές αρχές μόνον κατά το στάδιο της διατυπώσεως παρατηρήσεων επί των ισχυρισμών της Επιτροπής περί παρατυπιών και μη ενημερώνοντας τις προσφεύγουσες, κατά τη διάρκεια της εν λόγω διαδικασίας, ότι κάλεσε τις ως άνω αρχές να διατυπώσουν τέτοιες παρατηρήσεις, εμπόδισε τη διεξαγωγή προσήκουσας κατ' αντιπαράθεση συζητήσεως μεταξύ των προσφευγουσών και των εν λόγω αρχών.
- 145 Εντούτοις, το Πρωτοδικείο επισημαίνει, ευθύς εξ αρχής, ότι τόσο από τα έγγραφα που απηύθυνε η Επιτροπή, αντιστοίχως, στις 10 Ιουνίου 1997 προς την Tecnagrind (βλ., ανωτέρω, σκέψη 60) και στις 23 Σεπτεμβρίου 1997 προς τη Vela και τη Sonda (βλ., ανωτέρω, σκέψη 63) όσο και από τις εκθέσεις της UCLAF της 30ής Σεπτεμβρίου 1997 και της ΓΔ «Δημοσιονομικός Έλεγχος» της 18ης Δεκεμβρίου 1997 προκύπτει κατά ενιαίο τρόπο ότι εκπρόσωποι των ισπανικών αρχών — υπάλληλοι της

Intervención General de la Administración del Estado — και των ιταλικών αρχών — υπάλληλοι της Ragioneria Generale dello Stato — συμμετείχαν, αντιστοίχως, στον έλεγχο του Ιουλίου 1997 και στον έλεγχο του Νοεμβρίου 1997.

146 Τέτοια περιστατικά αποδεικνύουν ότι η Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 23, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 4253/88, ενημέρωσε, πριν από τη διεξαγωγή των επιτοπίων ελέγχων της, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, τα οποία μπόρεσαν έτσι να εκπροσωπηθούν από δημοσίους υπαλλήλους τους στους ως άνω ελέγχους, και οδηγούν στην απόρριψη των ισχυρισμών των προσφευγουσών ότι τα εν λόγω κράτη μέλη ενεπλάκησαν στη διαδικασία που οδήγησε στην έκδοση των προσβαλλομένων αποφάσεων μόνον κατά το στάδιο της υποβολής παρατηρήσεων επί των ισχυρισμών περί παρατυπιών που προέβλεπε η Επιτροπή μετά την περάτωση των εν λόγω ελέγχων.

147 Εν συνεχεία, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι το άρθρο 24, παράγραφος 1, του κανονισμού 4253/88 επιβάλλει στην Επιτροπή να ζητεί από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να υποβάλει τις παρατηρήσεις του εντός τακτής προθεσμίας στην περίπτωση κατά την οποία η Επιτροπή προβαίνει σε κατάλληλη εξέταση, οσάκις θεωρεί ότι η υλοποίηση της επίμαχης ενέργειας ή του επίμαχου μέτρου δεν δικαιολογεί τη χορηγηθείσα συνδρομή. Αντιθέτως, το άρθρο 24 του προαναφερθέντος κανονισμού δεν απαιτεί από την Επιτροπή να ενημερώνει τον δικαιούχο της χρηματοδοτικής συνδρομής σχετικά με την τήρηση της υποχρέωσης αυτής. Υπό τις συνθήκες αυτές, η επιχειρηματολογία των προσφευγουσών, που αποσκοπεί στο να καταγγείλει την ύπαρξη παραβάσεως του άρθρου 24 του κανονισμού 4253/88, για τον λόγο ότι η Επιτροπή δεν τις ενημέρωσε, στα έγγραφα που απήλυθε προς αυτές στις 3 Απριλίου 1998, ότι είχε καλέσει τις οικείες εθνικές αρχές να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους εντός τακτής προθεσμίας επί των ισχυρισμών που περιέχονται στα ως άνω έγγραφα, στερείται νομικού ερείσματος και κατά συνέπεια πρέπει να απορριφθεί.

148 Ως εκ περισσού, πρέπει να υπομνηστεί ότι η Επιτροπή είχε ενημερώσει τη Vela, τη Sonda και την Tecnagrind, με τα έγγραφα της 3ης Απριλίου 1998, ότι επρόκειτο να προβεί σε εξέταση των χρηματοδοτικών συνδρομών, σύμφωνα με το άρθρο 24 του κανονισμού 4253/88 (βλ., ανωτέρω, σκέψη 65). Στα έγγραφα της 19ης Ιουνίου 1998 (βλ., ανωτέρω, σκέψη 68), οι προσφεύγουσες παραθέτουν επί λέξει τις διατάξεις του

άρθρου 24, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού. Επομένως, οι προσφεύγουσες δεν αγνοούσαν την ύπαρξη της υποχρέωσης της Επιτροπής να καλεί τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους εντός τακτής προθεσμίας. Υπό τις συνθήκες αυτές, ήταν θεμιτό να έλθουν οι προσφεύγουσες σε επαφή με τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους, προκειμένου να ελέγξουν την τήρηση της εν λόγω υποχρέωσης και να προκαλέσουν, αν το έκριναν αναγκαίο, συζήτηση κατ' αντιπαράθεση με τις ως άνω αρχές πριν από τη λήξη της προθεσμίας που έταξε η Επιτροπή προκειμένου να υποβάλουν οι αρμόδιες αρχές παρατηρήσεις επί των ισχυρισμών που περιέχονται στα έγγραφα της Επιτροπής της 3ης Απριλίου 1998.

149 Με το υπόμνημα απαντήσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι τα έγγραφα που επισυνάπτει η Επιτροπή στα υπομνήματά της αντικρούσεως προκειμένου να αποδειχθεί ότι οι οικείες εθνικές αρχές εκλήθησαν, στις 3 Απριλίου 1998, να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί του περιεχομένου των εγγράφων που είχε απευθύνει η Επιτροπή την ίδια ημέρα προς τη Vela, τη Sonda και την Tecnagrind, δεν έχουν καμία αποδεικτική ισχύ.

150 Στις υποθέσεις T-141/99 και T-142/99, η Vela παρατηρεί, πρώτον, ότι το σχετικό συνημμένο στο υπόμνημα αντικρούσεως έγγραφο, που κατέθεσε η Επιτροπή στις δύο αυτές υποθέσεις, δεν φέρει χρονολογία ούτε υπογραφή.

151 Εντούτοις, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι η Επιτροπή, σε παράρτημα των υπομνημάτων ανταπάντησεως που κατέθεσε στις δύο σχετικές υποθέσεις, κατέθεσε αντίγραφο εγγράφου της 3ης Απριλίου 1998, υπογεγραμμένου από τον G. Legras, γενικό διευθυντή της ΓΔ «Γεωργία», το οποίο απευθυνόταν προς τη Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Ιταλικής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, εγγράφου με το οποίο η εν λόγω Αντιπροσωπεία εκλήθη να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί των ισχυρισμών περί παρατυπιών όσον αφορά τα σχέδια Luffa και Girasole. Κατά συνέπεια, η αντίρρηση της Vela πρέπει να απορριφθεί.

152 Στις τέσσερις υποθέσεις, η προσφεύγουσα παρατηρεί, δεύτερον, ότι τα συνημμένα στα δικόγραφα της Επιτροπής αντίγραφα των εγγράφων της ίδιας, της 3ης Απριλίου 1998, τα οποία απευθύνονταν προς τις Μόνιμες Αντιπροσωπείες της Ιταλικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου της Ισπανίας δεν συνοδεύονται από



αποδεικτικό παραλαβής πιστοποιούν την πραγματική λήψη από τις εν λόγω αντιπροσωπείες. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν απέδειξε την τήρηση της υποχρέωσης που υπέχει από το άρθρο 24, παράγραφος 1, του κανονισμού 4253/88.

- 153 Εντούτοις, στο πλαίσιο ενός μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας, η Επιτροπή κατέθεσε στη δικογραφία αντίγραφο της τηλεομοιοτυπίας που της απέστειλε στις 18 Φεβρουαρίου 2002 η Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Ιταλικής Δημοκρατίας και στην οποία η εν λόγω Αντιπροσωπεία ισχυρίζεται ότι το έγγραφο της Επιτροπής της 3ης Απριλίου 1998, με το οποίο η Επιτροπή την κάλεσε να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί των ισχυρισμών περί παρατυπιών όσον αφορά τα σχέδια Luffa και Girasole, περιήλθε στην Αντιπροσωπεία στις 9 Απριλίου 1998 και πρωτοκολλήθηκε με τον αριθμό 1781. Η Επιτροπή κατέθεσε επίσης αντίγραφο του εγγράφου που της απέστειλε στις 12 Φεβρουαρίου 2002 η Μόνιμη Αντιπροσωπεία του Βασιλείου της Ισπανίας και στο οποίο η εν λόγω Αντιπροσωπεία ισχυρίζεται, επισυνάπτοντας το δικαιολογητικό έγγραφο, ότι το έγγραφο της Επιτροπής της 3ης Απριλίου 1998, με το οποίο η Επιτροπή την κάλεσε να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί των ισχυρισμών περί παρατυπιών όσον αφορά τα σχέδια Vetiver και Ricino, περιήλθε στην Αντιπροσωπεία στις 7 Απριλίου 1998 και πρωτοκολλήθηκε με τον αριθμό A 14-13535.
- 154 Κατά συνέπεια, η επιχειρηματολογία των προσφευγουσών σχετικά με την έλλειψη αποδείξεως της πραγματικής παραλαβής, εκ μέρους των οικείων Μόνιμων Αντιπροσωπειών, των εγγράφων της Επιτροπής της 3ης Απριλίου 1998, πρέπει να απορριφθεί.
- 155 Τρίτον, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι στις προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν διευκρινίζεται αν και, ενδεχομένως, σε ποιο μέτρο η Επιτροπή έλαβε υπόψη τις παρατηρήσεις των οικείων εθνικών αρχών.
- 156 Συναφώς, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει, ευθύς εξ αρχής, ότι το άρθρο 24, παράγραφος 1, του κανονισμού 4253/88 απαιτεί από την Επιτροπή, οσάκις η εκτέλεση ενέργειας ή μέτρου δεν δικαιολογεί ούτε τμήμα ούτε το σύνολο της χρηματοδοτικής

συνδρομής που έχει χορηγηθεί και η Επιτροπή οδηγείται στο να προβεί σε κατάλληλη εξέταση της περιπτώσεως, να ζητεί από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να υποβάλει τις παρατηρήσεις του εντός τακτής προθεσμίας.

- 157 Η ως άνω διάταξη πρέπει να ερμηνευθεί ως συνεπαγόμενη την υποχρέωση της Επιτροπής να παρέχει τη δυνατότητα στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να υποβάλει τις παρατηρήσεις του εντός τακτής προθεσμίας και να απέχει από την έκδοση οιασδήποτε αποφάσεως πριν από τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας, κατά τρόπο ώστε η ως άνω υποχρέωση να μη στερείται πρακτικής αποτελεσματικότητας. Αντιθέτως, μετά τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας, η Επιτροπή δικαιούται, αν η εξέταση στην οποία προέβη επιβεβαιώσει την ύπαρξη παρατυπίας, να λάβει το ένα ή το άλλο από τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 24 του ίδιου κανονισμού, καιτοι το κράτος μέλος δεν έκανε χρήση της δυνατότητας που του παρασχέθηκε να υποβάλει παρατηρήσεις εντός τακτής προθεσμίας. Οιαδήποτε αντίθετη ερμηνεία θα κατέληγε στο να επιτρέπεται σε κράτος μέλος να εμποδίζει επ' αόριστον την έκδοση αποφάσεως εκ μέρους της Επιτροπής με το να μη αντιδρά στο έγγραφο με το οποίο η Επιτροπή το κάλεσε να υποβάλει τις παρατηρήσεις του.
- 158 Εν συνεχεία, καιτοι, βεβαίως, η υποχρέωση αιτιολογήσεως επιβάλλει στην Επιτροπή να απαντά, όπου χρειάζεται, με την απόφαση περί αναστολής, μειώσεως ή καταργήσεως της χρηματοδοτικής συνδρομής, στις ενδεχόμενες παρατηρήσεις του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους κατά τη διοικητική διαδικασία, αντιθέτως, ούτε οι διατάξεις των άρθρων 23 και 24 του κανονισμού 4253/88, των οποίων η παράβαση προβάλλεται από τις προσφεύγουσες με το υπό εξέταση σκέλος του λόγου ακυρώσεως, ούτε η υποχρέωση αιτιολογήσεως επιβάλλουν στην Επιτροπή να διευκρινίζει ότι οι οικείες εθνικές αρχές δεν υπέβαλαν παρατηρήσεις κατά την ως άνω διαδικασία.
- 159 Εν προκειμένω, η Επιτροπή ισχυρίζεται, με τα υπομνήματά της αντικρούσεως, χωρίς να αμφισβητηθεί από τις προσφεύγουσες, ότι ούτε οι ιταλικές αρχές ούτε οι ισπανικές αρχές τής είχαν υποβάλει παρατηρήσεις αφότου έλαβαν γνώση των εγγράφων της Επιτροπής της 3ης Απριλίου 1998. Το γεγονός αυτό επιτρέπει να γίνει αντιληπτό ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις ουδέν διαλαμβάνουν ως προς τη στάση των οικείων εθνικών αρχών.

- 160 Κατόπιν της προεκτεθείσας αναλύσεως, το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί. Κατά συνέπεια, ο ως άνω λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτός στο σύνολό του.

## II — Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, αντλουμένου από έλλειψη αιτιολογίας και σφάλματα κατά την εκτίμηση

- 161 Στις τέσσερις υποθέσεις, ο ως άνω δεύτερος λόγος ακυρώσεως συντίθεται από δύο σκέλη. Στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις πάσχουν από έλλειψη αιτιολογίας. Στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν τις παρατυπίες που διαπίστωσε η Επιτροπή με τις ως άνω αποφάσεις.

### *Επί του πρώτου σκέλους του λόγου ακυρώσεως*

- 162 Οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις στηρίζονται αποκλειστικώς επί σοβαρών αμφιβολιών όσον αφορά την τήρηση της υποχρεώσεως συγχρηματοδότησεως ή επί στοιχείων ικανών να αποτελέσουν παρατυπίες, αλλά όχι επί βεβαιοτήτων. Επιπλέον, η Επιτροπή δεν διευκρινίζει με ποιο τρόπο απέδειξε την ύπαρξη διασταυρούμενων χρηματικών ροών, ούτε τους λόγους του κατά την Επιτροπή αδικαιολόγητου χαρακτήρα αυτών, ούτε τον αιτιώδη σύνδεσμο μεταξύ των εν λόγω ροών και της προβαλλόμενης ελλείψεως συγχρηματοδότησεως. Επιπλέον, από την ανάγνωση των προσβαλλομένων αποφάσεων δεν μπορεί να γίνει αντιληπτή η έννοια των όρων «λογιστική εγγραφή χωρίς οικονομική βάση», οι οποίοι χρησιμοποιούνται σε αυτές. Στις υποθέσεις Τ-141/99 και Τ-142/99, η Vela προσάπτει στην Επιτροπή ότι διαπιστώνει την ύπαρξη δυσαναλογίας μεταξύ των δηλωθεισών δαπανών για τα οικεία σχέδια και των παροχών που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο των εν λόγω σχεδίων, χωρίς να προσδιορίζει τις δαπάνες που αντιστοιχούν σε μη χορηγηθείσες, όπως υποστηρίζεται, παροχές.

- 163 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν επίσης ότι η αιτιολογία των προσβαλλομένων αποφάσεων είναι αντιφατική, καθόσον, σε ένα απόσπασμα των εν λόγω αποφάσεων, μνημονεύονται αδιακρίτως οι δεσμοί μεταξύ των δικαιούχων εταιριών των οικείων σχεδίων, μεταξύ ορισμένων εταιριών των εν λόγω εταιριών και μεταξύ των ως άνω εταιριών και των εταιριών που είναι συνδεδεμένες με αυτούς, ενώ, σε άλλο απόσπασμα των ως άνω αποφάσεων, γίνεται μνεία του γεγονότος ότι οι εμπλεκόμενες εταιρίες ανήκουν κατά το μεγαλύτερο μέρος στην ίδια περιορισμένη ομάδα φυσικών προσώπων.
- 164 Στην υπόθεση T-150/99, η Tecnagrind προσθέτει ότι, ενώ η Επιτροπή, στα έγγραφα της 3ης Απριλίου 1998, είχε διαπιστώσει την ύπαρξη διασταυρούμενων χρηματικών ροών οι οποίες ανέρχονταν σε 10 783 284 972 ΙΤL, ήτοι στο 71 % του συνολικού κόστους των οικείων σχεδίων, αναφέρει αντιθέτως, στην προσβαλλόμενη απόφαση στην εν λόγω υπόθεση, το ποσό των 10 δισεκατομμυρίων ΙΤL, που αντιπροσωπεύει το 65 % του εν λόγω κόστους. Υπό τις συνθήκες αυτές, είναι αδύνατο να κατανοηθεί η μέθοδος που χρησιμοποιεί η Επιτροπή για τον υπολογισμό του ποσού της συνδρομής που πρέπει να επιστραφεί και ενδέχεται να διατυπωθούν αμφιβολίες ως προς την ακρίβεια του υπολογισμού αυτού.
- 165 Στην υπόθεση T-151/99, η Tecnagrind υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υποπίπτει σε αντιφάσεις, στην προσβαλλόμενη απόφαση στην εν λόγω υπόθεση, όταν ισχυρίζεται, αφενός, ότι η συστηματική προσφυγή στις υπεργολαβίες μεταξύ των δικαιούχων εταιριών των σχεδίων και των συνδεδεμένων εταιριών είχε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία ενός εσόδου, του οποίου η οικονομική βάση δεν αποδείχθηκε και το οποίο συνιστά, αδικαιολόγητα, το μέρος της συγχρηματοδότησεως, και, αφετέρου, ότι η Tecnagrind δεν προσκόμισε, κατά την επιτόπια επιθεώρηση, κανένα έγγραφο που να αποδεικνύει ότι είχε συγχρηματοδοτήσει, σύμφωνα με την απόφαση περί χορηγήσεως ως προς το σχέδιο Ricino, το εν λόγω σχέδιο μέχρι ποσοστό 25 %.
- 166 Όσον αφορά, εν συνεχεία, τις ιδιαίτερες παρατυπίες του κάθε σχεδίου που επισημαίνει η Επιτροπή στις διάφορες προσβαλλόμενες αποφάσεις, οι προσφεύγουσες εκθέτουν ότι, στο έγγραφό τους της 19ης Ιουνίου 1998, εξήγησαν λεπτομερώς στην Επιτροπή ότι τα αμφισβητούμενα από αυτήν τιμολόγια αντιστοιχούσαν σε παροχές που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο του οικείου σχεδίου. Εντούτοις, η Επιτροπή, στις προσβαλλόμενες αποφάσεις, δεν απάντησε στις ως άνω εξηγήσεις. Περιορίστηκε να ισχυριστεί ότι οι δικαιούχοι εταιρίες δεν προέβλεπαν επιχειρήματα ικανά να

αντικρούσουν τις ακριβείς αιτιάσεις που είχε διατυπώσει με τα έγγραφα της 3ης Απριλίου 1998. Η Επιτροπή, ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, παρέβη την υποχρέωσή της αιτιολογήσεως.

- 167 Στην υπόθεση Τ-150/99, η Tecnagrind προβάλλει επίσης ότι, παρά το αίτημά της που διατυπώθηκε στο έγγραφο της 19ης Ιουνίου 1998, η Επιτροπή δεν παρέχει, στην προσβαλλόμενη απόφαση στην εν λόγω υπόθεση, καμία ένδειξη που να επιτρέπει τον προσδιορισμό των τιμολογίων που αφορά ο ισχυρισμός της Επιτροπής σχετικά με τον καταλογισμό στον προϋπολογισμό του σχεδίου Vetiver τιμολογίων που αντιστοιχούν σε παροχές οι οποίες πραγματοποιήθηκαν μετά το στάδιο ολοκλήρωσής του εν λόγω σχεδίου.
- 168 Συναφώς, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, κατά πάγια νομολογία, η αιτιολογία που απαιτεί το άρθρο 253 ΕΚ πρέπει να είναι προσαρμοσμένη προς τη φύση της οικείας πράξεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 1988, 67/85, 68/85 και 70/85, Van de Kooy κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 219, σκέψη 71). Τέτοιες αποφάσεις, όπως είναι οι προσβαλλόμενες, οι οποίες συνεπάγονται σοβαρές συνέπειες για τις προσφεύγουσες (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Δεκεμβρίου 1994, Τ-450/93, Lisrestal κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-1177, σκέψη 52), πρέπει να αναφέρουν κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο τη συλλογιστική της κοινοτικής αρχής που εκδίδει την προσβαλλόμενη πράξη, κατά τρόπο που να καθιστά δυνατό στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη των μέτρων για να προασπίσουν τα δικαιώματά τους και στον κοινοτικό δικαστή να ασκεί τον έλεγχο νομιμότητας (αποφάσεις Van der Kooy κ.λπ. κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, ίδια σκέψη, και Industrias Pesqueras Campos κ.λπ. κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 130, σκέψη 140).
- 169 Επιπλέον, η υποχρέωση αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται αναλόγως των περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, όπως το περιεχόμενο της πράξεως και η φύση των προσβαλλόμενων λόγων (απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Μαρτίου 1985, 296/82 και 318/82, Κάτω Χώρες και Leeuwarder Papierwarenfabriek κατά Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 809, σκέψη 19).
- 170 Η αιτιολογία δεν απαιτείται να διασαφηνίζει όλα τα ουσιαστικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μας πράξεως ικανοποιεί τις απαιτήσεις

του άρθρου 253 ΕΚ πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει της διατυπώσεώς της, αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα (απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Απριλίου 1998, C-367/95 Ρ, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, Συλλογή 1998, σ. I-1719, σκέψη 63).

- 171 Υπό το πρίσμα της ως άνω νομολογίας, πρέπει να εξεταστεί αν η Επιτροπή αιτιολόγησε ορθώς τις προσβαλλόμενες αποφάσεις.
- 172 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, σε καθεμία από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, η Επιτροπή αναφέρεται, ευθύς εξ αρχής, στην απόφαση περί χορηγήσεως ως προς το οικείο σχέδιο και στα διάφορα στάδια της διοικητικής διαδικασίας, ιδίως δε στο γεγονός ότι από τον επιτόπιο έλεγχο που διεξήγαγαν οι υπηρεσίες της, κατά περίπτωση τον Ιούλιο ή τον Νοέμβριο του 1997, προέκυψαν στοιχεία ικανά να στοιχειοθετήσουν παρατυπίες. Η Επιτροπή, υπενθυμίζοντας την υποχρέωση συγχρηματοδοτήσεως που υπέχει η δικαιούχος επιχείρηση από την οικεία απόφαση περί χορηγήσεως, υπογραμμίζει ότι, κατά τον σχετικό επιτόπιο έλεγχο, προέκυψαν σοβαρές αμφιβολίες όσον αφορά την τήρηση της εν λόγω υποχρεώσεως. Τονίζει ότι η εξέταση των προαναφερθέντων στοιχείων και του συνόλου του φακέλου επιβεβαίωσε την ύπαρξη παρατυπιών υπό την έννοια του άρθρου 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88.
- 173 Εν συνεχεία, η Επιτροπή εκθέτει λεπτομερώς τις εν λόγω παρατυπίες. Αφενός, τονίζει ότι, στις διάφορες προσβαλλόμενες αποφάσεις, η από κοινού εξέταση των λογιστικών εγγράφων των σχεδίων Luffa, Girasole, Pascolo Arboreo, Vetiver και Ricino παρέσχε τη δυνατότητα να αποκαλυφθεί η ύπαρξη ενός συστήματος εσωτερικών χρηματικών ροών ποσού που ανερχόταν, κατά προσέγγιση, σε 10 000 000 000 ΙΤΛ, μεταξύ των δικαιούχων εταιριών των διαφόρων αυτών σχεδίων, ήτοι της Vela, της Sonda, της Faretra και της Tecnagrind, ορισμένων εταιριών των εν λόγω εταιριών, ήτοι του C. Zarotti και του M. Troglia, και άλλων εταιριών που είναι συνδεδεμένες με τις ως άνω εταιρίες, ήτοι της εταιρίας ΑΙΤΕC Srl (στο εξής: ΑΙΤΕC), της εταιρίας Noesi Sas (στο εξής: Noesi) και της Azienda agricola Barrank. Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι οι υπηρεσίες της, αφού προέβησαν σε ανασύσταση των ως άνω εσωτερικών χρηματικών ροών, κατέληξαν στη διαπίστωση ότι οι σχετικές εταιρίες ανήκαν κατά μεγάλο μέρος σε μια περιορισμένη ομάδα φυσικών προσώπων. Προσθέτει ότι η συστηματική προσφυγή στις υπεργολαβίες μεταξύ των δικαιούχων εταιριών και των συνδεδεμένων με αυτές εταιριών είχε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία λογιστικής εγγραφής της οποίας η οικονομική βάση δεν αποδείχθηκε και η οποία

αποτελέσει, αδικαιολόγητα, το μέρος της χρηματοδότησεως που επιβάρυνε τον δικαιούχο του σχεδίου.

- 174 Αφετέρου, η Επιτροπή επισημαίνει, σε κάθε προσβαλλόμενη απόφαση, την ύπαρξη σειράς ιδιαιτέρων παρατυπιών του εκάστοτε οικείου σχεδίου. Στην προσβαλλόμενη απόφαση στο πλαίσιο της υποθέσεως Τ-141/99, η Επιτροπή μνημονεύει σειρά δαπανών που χρεώθηκαν στη Vela από τη Faretra, τη Sonda, την AITEC, την Azienda agricola Barrank, τους C. Zarotti και M. Baldassarre, την εταιρία Magenta Finance (στο εξής: Magenta Finance), την εταιρία Detentor (στο εξής: Detentor) και την εταιρία Cedarcliff (στο εξής: Cedarcliff), οι οποίες δεν ήταν δικαιολογημένες, ή δεν ήταν επαρκώς δικαιολογημένες, ή από τις οποίες προέκυπτε δυσαναλογία μεταξύ του καταβληθέντος τιμήματος και της παρασχεθείσας υπηρεσίας. Στην προσβαλλόμενη απόφαση στο πλαίσιο της υποθέσεως Τ-142/99, η Επιτροπή επικαλείται τον αδικαιολόγητο χαρακτήρα των τιμολογίων που εκδόθηκαν στο πλαίσιο του σχεδίου Girasole από τη Faretra και τη Noesi για συνολικό ποσό αντιστοιχούν στο 90 % του συνολικού κόστους του εν λόγω σχεδίου. Στην προσβαλλόμενη απόφαση στο πλαίσιο της υποθέσεως Τ-150/99, η Επιτροπή καταγγέλλει σειρά παρατυπιών που οφείλονται στην ανακρίβεια των δηλώσεων της Tecnagrind που περιέχονται στην αίτηση χορηγήσεως της χρηματοδοτικής συνδρομής, στην ανικανότητα της εν λόγω εταιρίας να δικαιολογήσει, κατά τον έλεγχο του Ιουλίου 1997, την τήρηση της υποχρεώσεώς της συγχρηματοδότησεως, στη διάσταση μεταξύ, αφενός, των στοιχείων που περιέχονται στην προαναφερθείσα αίτηση και/ή στην τελική έκθεση επί του σχεδίου Vetiver και, αφετέρου, των διαπιστώσεων στις οποίες κατέληξαν οι υπάλληλοι της Επιτροπής κατά τον επιτόπιο έλεγχο ή βάσει ορισμένων τιμολογίων, στο γεγονός ότι ποσά που είχαν εγγραφεί στον προϋπολογισμό του σχεδίου διατέθηκαν, χωρίς προηγούμενη έγκριση εκ μέρους της Επιτροπής, σε δαπάνες που δεν είχαν αρχικώς προβλεφθεί, καθώς και στον μη επιλέξιμο χαρακτήρα ορισμένων δαπανών που καταλογίστηκαν στον προϋπολογισμό του σχεδίου. Στην προσβαλλόμενη απόφαση στο πλαίσιο της υποθέσεως Τ-151/99, οι παρατυπίες που επισήμανε η Επιτροπή οφείλονται στον αδικαιολόγητο χαρακτήρα των δαπανών που δηλώθηκαν για το σχέδιο Ricino όσον αφορά τη δημιουργία εγκαταστάσεως μειωμένης μεταποίησης που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες των γεωργών, στον καταλογισμό στο σχέδιο, κατά την έναρξή του, τιμολογίων σχετικών με το στάδιο της γνωστοποίησης του σχεδίου στους ενδιαφερομένους, στην ανικανότητα της Tecnagrind να δικαιολογήσει, κατά τον έλεγχο του Ιουλίου 1997, την τήρηση της υποχρεώσεως συγχρηματοδότησεως και στον καταλογισμό μη επιλέξιμων δαπανών στον προϋπολογισμό του σχεδίου.

- 175 Στις διάφορες προσβαλλόμενες αποφάσεις, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι διαπιστωθείσες παρατυπίες δικαιολογούν, σύμφωνα με το άρθρο 24, παρά-

γραφοί 2 και 3, του κανονισμού 4253/88, την κατάργηση των χρηματοδοτικών συνδρομών που είχαν χορηγηθεί αρχικώς και την επιστροφή των καταβληθέντων από το ΕΓΤΠΕ ποσών για τις εν λόγω χρηματοδοτικές συνδρομές.

- 176 Από την ανάλυση που εκτίθεται ανωτέρω στις σκέψεις 172 έως 175 προκύπτει ότι από την αιτιολογία των προσβαλλομένων αποφάσεων διαφαίνεται κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική που ακολούθησε η Επιτροπή για την έκδοση των εν λόγω αποφάσεων.
- 177 Εξάλλου, η επιχειρηματολογία που ανέπτυξαν οι προσφεύγουσες στο πλαίσιο των λόγων ακυρώσεως που προέβγαλαν καταδεικνύει ότι έχουν κατανοήσει τη συλλογιστική της Επιτροπής. Ειδικότερα, οι προσφεύγουσες έχουν προφανώς αντιληφθεί ότι η Επιτροπή, κάνοντας λόγο, στις προσβαλλόμενες αποφάσεις, περί λογιστικών εγγραφών των οποίων η οικονομική βάση δεν είχε αποδειχθεί, αναφέρεται σε χρηματικά έσοδα για τα οποία δεν έχει αποδειχθεί ότι αντιστοιχούν σε παροχές όντως πραγματοποιηθείσες. Συγκεκριμένα, οι προσφεύγουσες προβάλλουν, με τα δικόγραφά τους, ότι μια υπεργολαβία, και όταν ακόμη αφορά δύο συνδεδεμένες εταιρίες, η καθεμία από τις οποίες τυγχάνει χρηματοδότησεως εκ μέρους του ΕΓΤΠΕ για το αντίστοιχο σχέδιο της κάθε εταιρίας, δημιουργεί κατ' ανάγκην, για την υπεργολάβο εταιρία, έσοδα δικαιολογημένα από οικονομική άποψη, ικανά να χρησιμοποιηθούν για την εκπλήρωση της υποχρεώσεως συγχρηματοδότησεως που υπέχει η εν λόγω εταιρία, εφόσον τα εν λόγω έσοδα αποτελούν την αντιπαροχή παροχών που όντως πραγματοποιήθηκαν υπέρ της υπεύθυνης για το οικείο σχέδιο εταιρίας. Οι προσφεύγουσες προβάλλουν προς τούτο σειρά επιχειρημάτων που αποσκοπούν στο να αποδειχθεί ότι, εν προκειμένω, οι διασταυρούμενες χρηματικές ροές, την ύπαρξη των οποίων διαπίστωσε η Επιτροπή, μεταξύ των υπευθύνων για την εκτέλεση των σχεδίων Luffa, Girasole, Pascolo Arboreo, Vetiver και Ricino εταιριών δεν αντιστοιχούν σε λογιστικά τεχνάσματα, αλλά στην πραγματική εκπλήρωση των παροχών που συνδέονται με την εκτέλεση των διαφόρων οικείων σχεδίων.
- 178 Επιπλέον, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, αντίθετως προς τους ισχυρισμούς των προσφευγουσών, από την αιτιολογία των προσβαλλομένων αποφάσεων προκύπτει σαφώς ότι οι αμφιβολίες που προέκυψαν κατά τους ελέγχους του Ιουλίου και του Νοεμβρίου 1997 ως προς την κανονικότητα της διαχείρισεως των οικείων σχεδίων έδωσαν τη θέση τους, κατά την αντίληψη της Επιτροπής, μετά την περάτωση της εξετάσεως που διενήργησε η ίδια βάσει του άρθρου 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88, ιδίως δε κατά την από κοινού εξέταση των λογιστικών εγγραφών των εν λόγω σχεδίων, στη βεβαιότητα ότι οι οικονομικές και λογιστικές παρατυπίες, οι



οποίες συνδέονται με την ύπαρξη μηχανισμού διασταυρούμενων χρηματικών ροών, διαπράχθηκαν από τις δικαιούχους εταιρίες προκειμένου οι εταιρίες αυτές να αποφύγουν την εκπλήρωση της υποχρέωσης συγχρηματοδότησεως που τους είχε επιβληθεί από τις αποφάσεις περί χορηγήσεως.

- 179 Συναφώς, το γεγονός ότι η Επιτροπή επέλεξε να μνημονεύσει, στις προσβαλλόμενες αποφάσεις, την τάξη μεγέθους των οικείων ροών, αντί του ποσού, επακριβώς, το οποίο αναγράφεται στα έγγραφα της Επιτροπής της 3ης Απριλίου 1998, δεν μπορεί να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι συντρέχει πλημμελής αιτιολογία. Συγκεκριμένα, το γεγονός αυτό ουδόλως είναι ικανό να εμποδίσει την ορθή κατανόηση της συλλογιστικής επί της οποίας ερείδονται οι εν λόγω αποφάσεις και την άσκηση του ελέγχου νομιμότητας από το Πρωτοδικείο. Επιπλέον, από τις ως άνω αποφάσεις προκύπτει απερίφραστα ότι, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η Tecnagrind στην υπόθεση Τ-150/99, το ποσό του οποίου την επιστροφή ζητεί η Επιτροπή αντιστοιχεί στα ποσά που εισέπραξαν οι Vela, Sonda και Tecnagrind από το ΕΓΓΠΕ και ουδόλως εξαρτάται από την ποσοτική σημασία των ροών που αποτελούν αντικείμενο καταγγελίας.
- 180 Εξάλλου, η επίκληση, σε ένα απόσπασμα των προσβαλλομένων αποφάσεων, των δεσμών που υφίστανται μεταξύ των δικαιούχων εταιριών των σχεδίων, ορισμένων εταιριών των εν λόγω εταιριών και των εταιριών που είναι συνδεδεμένες με τις ως άνω εταιρίες ουδόλως αντιφάσκει, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, προς την έμφαση που δίδεται, σε άλλο απόσπασμα των εν λόγω αποφάσεων, στο γεγονός ότι οι εμπλεκόμενες στις εσωτερικές χρηματικές ροές εταιρίες, στην ανασύσταση των οποίων προέβησαν οι υπηρεσίες της Επιτροπής, ανήκουν στην ίδια περιορισμένη ομάδα φυσικών προσώπων.
- 181 Όσον αφορά την υπόθεση Τ-151/99, το Πρωτοδικείο επίσης δεν θεωρεί ότι ενυπάρχει αντίφαση στο γεγονός ότι η Επιτροπή, αφενός, ισχυρίζεται ότι η ύπαρξη εσόδων που αντλούνται από δραστηριότητες, των οποίων η οικονομική βάση δεν αποδείχθηκε, δεν παρέχει τη δυνατότητα να θεωρηθεί ότι η Tecnagrind εκπλήρωσε συστηματικώς την υποχρέωσή της να συγχρηματοδοτήσει το σχέδιο Ricino και, αφετέρου, ισχυρίζεται ότι, κατά τον έλεγχο του Ιουλίου 1997, η Tecnagrind δεν προσκόμισε κανένα έγγραφο αποδεικνύον την εκ μέρους της τήρηση της ως άνω υποχρέωσης.

- 182 Όσον αφορά το επιχείρημα της Tecnagrind, το οποίο αντλείται από την έλλειψη προσδιορισμού, στην προσβαλλόμενη απόφαση στο πλαίσιο της υποθέσεως T-150/99, των τιμολογίων που αφορά ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι καταλογίστηκαν στον προϋπολογισμό του σχεδίου Vetiver τιμολόγια αντιστοιχούντα σε παροχές που πραγματοποιήθηκαν μετά το τελικό στάδιο του σχεδίου, πρέπει να διευκρινιστεί ότι οι διάδικοι δεν αμφισβητούν ότι ο εν λόγω ισχυρισμός στηρίζεται, όπως και οι άλλοι ισχυρισμοί που περιέχονται στην εν λόγω απόφαση, επί εξετάσεως των λογιστικών εγγράφων που παρουσίασε η Tecnagrind κατά τον έλεγχο του Ιουλίου 1997, οπότε, λαμβανομένων υπόψη των ημερομηνιών που φέρουν τα διάφορα αυτά έγγραφα, η Tecnagrind είχε οπωσδήποτε τη δυνατότητα να ελέγξει το βάσιμο του εν λόγω ισχυρισμού.
- 183 Πρέπει να προστεθεί ότι, για την άσκηση του ελέγχου νομιμότητας, εναπόκειται στο Πρωτοδικείο, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 64 και 65 του Κανονισμού Διαδικασίας, να ζητεί από την Επιτροπή, οσάκις αποδεικνύεται αναγκαίο για την εξέταση επιχειρήματος που προέβαλε η προσφεύγουσα, στοιχεία σχετικά με τα έγγραφα επί των οποίων ερείδεται ο ισχυρισμός κατά του οποίου στρέφεται η προσφεύγουσα, χωρίς να μπορεί μια τέτοια αίτηση να γίνει αντιληπτή ως αποσκοπούσα στο να θεραπευτεί η έλλειψη αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2000, T-25/95, T-26/95, T-30/95 έως T-32/95, T-34/95 έως T-39/95, T-42/95 έως T-46/95, T-48/95, T-50/95 έως T-65/95, T-68/95 έως T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 και T-104/95, Cimenteries CBR κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. ΙΙ-491, σκέψεις 4734 έως 4737).
- 184 Στη σχετική υπόθεση, το Πρωτοδικείο ζήτησε από την Επιτροπή, με γραπτή ερώτηση που της απηύθυνε στις 13 Νοεμβρίου 2001, να διευκρινίσει ποια λογιστικά έγγραφα αφορά ο ισχυρισμός που αναφέρεται ανωτέρω στη σκέψη 182. Στις 4 Δεκεμβρίου 2001, η Επιτροπή παρέσχε στο Πρωτοδικείο τις διευκρινίσεις που ζητήθηκαν, οι οποίες εμπίπτουν στην επί της ουσίας εξέταση, στην οποία θα προβεί το Πρωτοδικείο μεταγενέστερα (βλ., κατωτέρω, σκέψεις 355 έως 357).
- 185 Τέλος, οι προσφεύγουσες δεν μπορούν να προσάπτουν στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε θέση, στις προσβαλλόμενες αποφάσεις, επί των διαφόρων στοιχείων που επικαλέστηκαν, κατά τη διοικητική διαδικασία, κατά των ισχυρισμών της Επιτροπής σχετικά

με την έλλειψη νομιμότητας ορισμένων τιμολογίων που δηλώθηκαν στο πλαίσιο των οικείων σχεδίων. Συγκεκριμένα, βάσει της νομολογίας, η Επιτροπή δεν είναι υποχρεωμένη να παράσχει, στην προσβαλλόμενη απόφαση, διεξοδική απάντηση σε όλους τους ισχυρισμούς που διατύπωσαν οι διάδικοι κατά την ως άνω διαδικασία (βλ. απόφαση *Cimenteries CBR κ.λπ. κατά Επιτροπής*, παρατεθείσα στη σκέψη 183 ανωτέρω, σκέψη 846, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Δεδομένου ότι η αιτιολογική έκθεση παρέχει, εν προκειμένω, τις αναγκαίες πληροφορίες προκειμένου να παρασχεθεί η δυνατότητα στις προσφεύγουσες να εκτιμήσουν αν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις είναι βάσιμες ή όχι και στον κοινοτικό δικαστή να ασκήσει τον έλεγχο νομιμότητας, η Επιτροπή μπορούσε να περιοριστεί στο να αναφέρει, στις εν λόγω αποφάσεις, ότι οι δικαιούχοι εταιρίες, με τις παρατηρήσεις τους επί των ισχυρισμών που περιέχονται στα έγγραφα της Επιτροπής της 3ης Απριλίου 1998, δεν προέβαλαν κανένα επιχειρηματικό να επιτρέψει την απόρριψη των εν λόγω ισχυρισμών.

- 186 Ενόψει των προεκτεθέντων, το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

### *Επί του δευτέρου σκέλους του λόγου ακυρώσεως*

- 187 Οι προσφεύγουσες αναπτύσσουν επιχειρηματολογία αποσκοπούσα στο να αμφισβητηθεί η ύπαρξη των παρατυπιών που επισήμανε η Επιτροπή όσον αφορά τη συγχρηματοδότηση των σχεδίων που αφορούν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις. Επιπλέον, σε καθεμία από τις τέσσερις υποθέσεις, διατυπώνεται σειρά επιχειρημάτων που αποσκοπούν στην αμφισβήτηση της υπάρξεως των ιδιαίτερων παρατυπιών που διαπίστωσε η Επιτροπή όσον αφορά καθένα από τα σχέδια.

Επί της επιχειρηματολογίας των προσφευγουσών που αποσκοπεί στην απόρριψη των ισχυρισμών περί υπάρξεως παρατυπιών όσον αφορά τη συγχρηματοδότηση των σχεδίων

- 188 Τα επιχειρήματα που προέβαλαν οι προσφεύγουσες προκειμένου να αμφισβητήσουν την υπαρξη των παρατυπιών που διαπίστωσε η Επιτροπή όσον αφορά τη συγχρηματοδότηση των σχεδίων είναι, κατ' ουσίαν, τέσσερα.
- 189 Πρώτον, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι καμία διάταξη δεν απαγορεύει στις εταιρίες που είναι υπεύθυνες για την εκτέλεση των σχεδίων να αναθέτουν εν όλω ή εν μέρει την εκτέλεση των σχεδίων αυτών σε τρίτους, οι οποίοι ενδεχομένως συνδέονται με τις εν λόγω εταιρίες. Επιπλέον, καμία διάταξη δεν απαγορεύει στις ως άνω εταιρίες να συγχρηματοδοτούν το σχέδιο για την εκτέλεση του οποίου είναι υπεύθυνες με ποσά, εισπραχθέντα σε αντιπαροχή μιας παροχής εκπληρωθείσας υπέρ μιας εταιρίας ενδεχομένως συνδεδεμένης με αυτές, τα οποία αντιστοιχούν σε κοινοτικά κεφάλαια που τέθηκαν στη διάθεση της τελευταίας στο πλαίσιο άλλου σχεδίου. Η ικανή και αναγκαία συνθήκη για να θεωρηθεί η εκτέλεση του σχεδίου ως κανονική έγκειται στην πραγματική εκτέλεση, υπό την ευθύνη της εταιρίας που προσδιορίζεται στην απόφαση περί χορηγήσεως, των ενεργειών που προβλέπει η εν λόγω απόφαση. Το ίδιο ισχύει στην περίπτωση των οικείων σχεδίων, τα οποία έχουν εκτελεστεί σύμφωνα με τους σχετικούς κανόνες και με μεγάλο επαγγελματισμό. Κατά τις προσφεύγουσες, στα ποσά που καταβλήθηκαν στους υπεργολάβους, στο πλαίσιο των εν λόγω σχεδίων, αντιστοιχούν πραγματικές παροχές.
- 190 Στις υποθέσεις T-141/99, T-142/99 και T-150/99, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν, με επίκληση αριθμητικών στοιχείων, ότι η Vela, η Sonda και η Tecnagrind διέθεταν ίδιους πόρους που τους παρείχαν τη δυνατότητα να εκπληρώσουν την υποχρέωσή τους συγχρηματοδότησεως. Στην υπόθεση T-150/99, η Tecnagrind προσθέτει ότι, κατά τον έλεγχο του Ιουλίου 1997, παρουσίασε στους υπαλλήλους της Επιτροπής τα λογιστικά έγγραφα που πιστοποιούσαν ότι όλες οι πληρωμές που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο του σχεδίου Vetiver ήσαν σύμφωνες με τη λεπτομερή ανάλυση των δαπανών που προβλέπει η απόφαση περί χορηγήσεως ως προς το εν λόγω σχέδιο και ότι το σύνολο των σχετικών με αυτό το σχέδιο δαπανών είχαν όντως πραγματοποιηθεί. Προσθέτει ότι μόνη αυτή μπορούσε να επιβαρυνθεί, λόγω της υποχρεώσεώς της συγχρηματοδότησεως, με τη διαφορά μεταξύ του συνολικού ποσού των εν λόγω δαπανών και της συνδρομής του ΕΓΤΠΕ.
- 191 Με τα υπομνήματα απαντήσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι πρέπει να θεωρηθεί ότι οι ισχυρισμοί της Επιτροπής περί υπάρξεως δυσαναλογίας μεταξύ των δαπανών που δηλώθηκαν για τα σχέδια και των παροχών που πραγματοποιήθηκαν

στο πλαίσιο των εν λόγω σχεδίων στερούνται προδήλως οιοδήποτε ερείσματος, καθόσον η Επιτροπή δεν απέδειξε την ύπαρξη μιας τέτοιας δυσαναλογίας. Υπογραμμίζουν τον υψηλό βαθμό επαγγελματικών προσόντων και επαγγελματικής επάρκειας του M. Zarotti και καταθέτουν το βιογραφικό σημείωμα και τις γραπτές δηλώσεις σειράς προσώπων, τα οποία ισχυρίζονται ότι πραγματοποίησαν πολλές ώρες εργασίας κατά την εκτέλεση των σχεδίων.

- 192 Συναφώς, το Πρωτοδικείο υπογραμμίζει ότι οι προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν ότι, δυνάμει των αποφάσεων περί χορηγήσεως ως προς τα οικεία σχέδια και ιδίως δυνάμει του χρηματοδοτικού προγράμματος που περιέχεται στο παράρτημα Ι των εν λόγω αποφάσεων, η Vela, η Sonda και η Tecnagrind υπείχαν υποχρέωση συγχρηματοδοτήσεως του σχεδίου ή των σχεδίων, για την υλοποίηση των οποίων οι ως άνω εταιρίες ήσαν, αντιστοίχως, υπεύθυνες.
- 193 Από το άρθρο 17 του κανονισμού 4253/88, όπως τροποποιήθηκε, προκύπτει ότι η συγχρηματοδότηση, εκ μέρους του δικαιούχου κοινοτικής συνδρομής, της συγκεκριμένης δράσεως είναι μια από τις ουσιώδεις προϋποθέσεις χορηγήσεως της εν λόγω συνδρομής. Η υποχρέωση τηρήσεως των χρηματοδοτικών προϋποθέσεων της επενδύσεως, όπως αναφέρονται στην απόφαση χορηγήσεως, συνιστά, όπως ακριβώς και η υποχρέωση υλοποίησεως του σχεδίου, μια από τις ουσιώδεις δεσμεύσεις του δικαιούχου και, για τον λόγο αυτό, αποτελεί προϋπόθεση της κοινοτικής συνδρομής (απόφαση Industrias Pesqueras Campos κ.λπ. κατά Επιτροπής, παρατεθείσα στη σκέψη 130 ανωτέρω, σκέψη 160). Υπό τις συνθήκες αυτές, αν οι ισχυρισμοί της Επιτροπής σχετικά με τη συγχρηματοδότηση των σχεδίων που αφορούν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις αποδειχθούν βάσιμοι, πρέπει να συναχθεί ότι υπάρχουν παρατυπίες υπό την έννοια του άρθρου 24 του κανονισμού 4253/88.
- 194 Από τα στοιχεία που περιέχονται στις προσβαλλόμενες αποφάσεις προκύπτει ότι οι παρατυπίες, των οποίων την ύπαρξη καταγγέλλει η Επιτροπή, ως προς τη συγχρηματοδότηση των σχεδίων στα οποία αναφέρονται οι εν λόγω αποφάσεις αφορούν το γεγονός ότι, χάρη στην ύπαρξη μηχανισμού διασταυρούμενων χρηματικών ροών που στηριζόταν στις συστηματικές υπεργολαβίες μεταξύ των εταιριών που ήσαν δικαιούχοι συνδρομής του ΕΓΤΠΕ, ήτοι της Vela, της Sonda, της Faretra και της Tecnagrind, ορισμένων εταιριών των εν λόγω εταιριών, ήτοι των C. Zarotti και M. Troglia, και των συνδεδεμένων με αυτές εταιριών που ανήκαν στην ίδια ομάδα φυσικών προσώπων, ήτοι των εταιριών AITEC, Noesi και Azienda Agricola

Barrank, οι προαναφερθείσες δικαιούχοι εταιρίες, ιδίως η Vela, η Sonda και η Tecnagrind, δεν εκπλήρωσαν δεόντως την υποχρέωσή τους συγχρηματοδοτήσεως. Συγκεκριμένα, κατά τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, ο προαναφερθείς μηχανισμός είχε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία λογιστικής εγγραφής, η οποία εστερείτο οικονομικής βάσεως και η οποία αποτέλεσε, αδικαιολόγητα, το μέρος της χρηματοδοτήσεως του οικείου σχεδίου που επιβάρυνε τον δικαιούχο.

195 Από την εξέταση των υπομνημάτων που κατέθεσαν οι διάδικοι κατά την έγγραφη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου προκύπτει ότι δεν αμφισβητούν ότι οι ισχυρισμοί της Επιτροπής έχουν διττή έννοια.

196 Αφενός, η Επιτροπή καταγγέλλει το γεγονός ότι ο μηχανισμός που αναφέρθηκε ανωτέρω στη σκέψη 194 παρέσχε τη δυνατότητα στις υπεύθυνες για την υλοποίηση των σχεδίων εταιρίες να συγχρηματοδοτήσουν τα εν λόγω σχέδια χάρη σε έσοδα, εισπραχθέντα από άλλες εταιρίες που ήταν δικαιούχοι συνδρομής του ΕΓΤΠΕ, τα οποία δεν ήταν δικαιολογημένα από οικονομική άποψη, καθόσον δεν αντιστοιχούσαν σε καμία πραγματική παροχή. Αφετέρου, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο εν λόγω μηχανισμός παρέσχε τη δυνατότητα στη Vela, τη Sonda και την Tecnagrind να προβούν σε πλασματική διόγκωση των δαπανών που δηλώθηκαν για το οικείο σχέδιο και να λάβουν κατ' αυτόν τον τρόπο χρηματοδοτική συνδρομή από το ΕΓΤΠΕ, η οποία ήταν μεγαλύτερη από εκείνη που αντιστοιχούσε στο πραγματικό κόστος του σχεδίου και έτσι κάλυψε το ποσό των δαπανών που αναλογούσαν, κατ' αρχήν, σε αυτές, οι οποίες έπρεπε να χρηματοδοτήσουν τις εν λόγω δαπάνες με ίδιους πόρους.

197 Με τα δικόγραφά τους, οι προσφεύγουσες, αφού εξέτασαν την κατάσταση, διαδοχικά, εξ' απόψεως της αναθέτουσας εταιρίας και εξ' απόψεως της υπεργολάβου εταιρίας, προβάλλουν σειρά επιχειρημάτων που αποσκοπούν στο να αποδειχθεί, αφενός, η κανονικότητα των πράξεων με τις οποίες ανέθεσαν σε τρίτους την πραγματοποίηση εργασιών που συνδέονται με την εκτέλεση του σχεδίου για το οποίο ήταν υπεύθυνες και, αφετέρου, η νομιμότητα της συγχρηματοδοτήσεως που εξασφαλίστηκε χάρη σε κεφάλαια εισπραχθέντα από άλλες εταιρίες, που ήταν δικαιούχοι κοινοτικής συνδρομής, σε αντιπαροχή των παροχών που πραγματοποιήθηκαν υπέρ των εν λόγω εταιριών στο πλαίσιο επιδοτούμενων από το ΕΓΤΠΕ σχεδίων.

- 198 Για την άσκηση του ελέγχου νομιμότητας, οι δύο πτυχές των ισχυρισμών της Επιτροπής επιδέχονται την ίδια ανάλυση. Προϋποθέτουν, τόσο η μια όσο και η άλλη, τον έλεγχο του βασιμίου της διαπιστώσεως, στην οποία κατέληξε η Επιτροπή μετά την περάτωση της από κοινού εξετάσεως των λογιστικών εγγράφων των οικείων σχεδίων, ότι το σύστημα των υπεργολαβιών που πραγματοποιήθηκαν, στο πλαίσιο της υλοποιήσεως των εν λόγω σχεδίων, μεταξύ των εταιριών που ήσαν δικαιούχοι συνδρομής του ΕΓΤΠΕ και των φυσικών και νομικών προσώπων, συνδεομένων με τις εν λόγω εταιρίες, τα οποία προσδιορίζονται στις προσβαλλόμενες αποφάσεις, οδήγησε στην έκδοση τιμολογίων των οποίων δεν αποδείχθηκε το οικονομικό αντίκρισμα και τα οποία δημιούργησαν αχρεωστήτως πόρους υπέρ των δικαιούχων εταιριών, οι οποίοι αντιστοιχούσαν σε κοινοτικά κεφάλαια, καταργώντας το βάρος που έφεραν οι εν λόγω εταιρίες δυνάμει της υποχρεώσεώς τους συγχρηματοδοτήσεως.
- 199 Ο ως άνω έλεγχος πρέπει να πραγματοποιηθεί υπό το πρίσμα των επιχειρημάτων που προέβαλαν οι προσφεύγουσες.
- 200 Συναφώς, πρέπει να διευκρινιστεί εκ προοιμίου ότι η επιχειρηματολογία που ανέπτυξαν οι προσφεύγουσες στα υπομνήματά τους απαντήσεως προκειμένου να υπογραμμίσουν το υψηλό επίπεδο επαγγελματικής επάρκειας του C. Zarotti — ιδρυτή της Vela, της Sonda και της Tecnagrind —, επάρκειας την οποία η Επιτροπή δεν θέτει υπό αμφισβήτηση, δεν παρέχει τη δυνατότητα να αποκλειστεί η ύπαρξη των παρατυπιών που επισήμανε η Επιτροπή όσον αφορά τη συγχρηματοδότηση των σχεδίων.
- 201 Το ίδιο ισχύει και για τα στοιχεία που επικαλέστηκαν οι προσφεύγουσες προκειμένου να αποδείξουν την ορθή εκτέλεση των σχεδίων. Συγκεκριμένα, εκτός του ότι η πτυχή αυτή δεν αποτελεί αντικείμενο των επικρίσεων της Επιτροπής, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι ένα μέρος των δαπανών, που δηλώθηκαν για το ένα ή το άλλο σχέδιο, μπορεί να αντιστοιχεί σε παροχές που όντως πραγματοποιήθηκαν και που είναι επαρκείς για να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η εκτέλεση του οικείου σχεδίου είναι σύμφωνη με τα οριζόμενα στην απόφαση περί χορηγήσεως και το άλλο μέρος των δαπανών αυτών μπορεί να μην αντιστοιχεί σε καμία πραγματική παροχή.

- 202 Κατόπιν της ανωτέρω διευκρινίσεως, πρέπει να εξεταστεί το βάσιμο των ισχυρισμών της Επιτροπής.
- 203 Οι διάδικοι δεν αμφισβητούν ότι δεν απαγορεύεται η προσφυγή στο σύστημα των υπεργολαβιών, αυτή καθ' εαυτήν, για την ορθή εκτέλεση των οικείων σχεδίων.
- 204 Εντούτοις, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, εν προκειμένω, η εφαρμογή του συστήματος των υπεργολαβιών μεταξύ της Vela, της Sonda, της Faretra, της Tecnagrind, της AITEC, της Noesi και της Azienda agricola Barrank παρέσχε τη δυνατότητα στις εταιρίες που ήταν δικαιούχοι συνδρομής του ΕΓΤΠΕ να αποφύγουν την οικονομική επιβάρυνση που υπείχαν δυνάμει των αποφάσεων περί χορηγήσεως. Ο ισχυρισμός της Επιτροπής ερείδεται, κατ' ουσίαν, στη διαπίστωση ότι οι διάφορες προαναφερόμενες εταιρίες δεν διέθεταν το ανθρώπινο δυναμικό και τα υλικά μέσα για να πραγματοποιήσουν τις παροχές που τους είχαν ανατεθεί με υπεργολαβία και, επιπλέον, δεν δικαιολόγησαν το γεγονός ότι έπρεπε να εξοφλήσουν τιμολόγια εκδοθέντα από τρίτους, στους οποίους οι ως άνω εταιρίες απευθύνονταν, με τη σειρά τους, για την πραγματοποίηση των παροχών που είχαν δεσμευτεί να εκπληρώσουν στο πλαίσιο του οικείου σχεδίου. Το σύστημα αυτό οδήγησε στην έκδοση τιμολογίων στερουμένων οικονομικής δικαιολογήσεως, επιτρέποντας στις εταιρίες που ήταν δικαιούχοι συνδρομής του ΕΓΤΠΕ να αποφύγουν τη συνδεδεμένη με τη συγχρηματοδότηση των σχεδίων επιβάρυνση.
- 205 Συναφώς, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, πρώτον, ότι από τα πρακτικά που συνέταξαν οι Ιταλοί δημόσιοι υπάλληλοι που συμμετείχαν, από τις 10 έως τις 12 Νοεμβρίου 1997, στον έλεγχο που διενεργήθηκε στην έδρα της Vela στο Μιλάνο (στο εξής: πρακτικά του ελέγχου του Νοεμβρίου 1997) και τα οποία υπογράφονται από τον C. Zarotti — μοναδικό διαχειριστή και εταίρο της Vela και της Sonda, και εταίρο της Faretra και της Tecnagrind — και τον M. Baldassarre — διαχειριστή της Noesi και εταίρο της Faretra — προκύπτει ότι, για την υλοποίηση του σχεδίου Luffa, η Vela προσέφυγε στη Sonda και τη Faretra, οι οποίες εξέδωσαν στο όνομα της Vela τιμολόγια συνολικού ποσού ανερχομένου, αντιστοίχως, σε 395 659 500 ITL και σε 623 431 050 ITL (σ. 4 και 5 των πρακτικών). Σύμφωνα με τα ίδια πρακτικά (σ. 2), κατά τον έλεγχο προέκυψε ότι η Sonda και η Faretra δεν διέθεταν δικό τους προσωπικό.



206 Στα πρακτικά του ελέγχου του Νοεμβρίου 1997 αναφέρεται επίσης ότι η Vela προσέτρεξε, για την εκτέλεση του σχεδίου Luffa, στην ΑΙΤΕC, εταιρία συσταθείσα το 1994 και διαλυθείσα το 1996, της οποίας εταίροι ήταν, κατά δήλωση του ίδιου του C. Zarotti, ο πατέρας και ο θείος αυτού (σ. 5 των πρακτικών). Η ΑΙΤΕC εξέδωσε στο όνομα της Vela τιμολόγια συνολικού ποσού 1 188 197 920 ΙΤL (σ. 5 των πρακτικών). Σύμφωνα με τα πρακτικά του ελέγχου του Νοεμβρίου 1997 (σ. 5), από τα έγγραφα που προσκόμισε αυθορμήτως ο C. Zarotti κατά τον έλεγχο προκύπτει ότι, όπως πιστοποιεί το μητρώο αποσβεστέων περιουσιακών αγαθών της ΑΙΤΕC που κατατέθηκε στη δικογραφία, η εταιρία αυτή δεν διέθετε, κατά την περίοδο υπάρξεώς της, κανένα περιουσιακό στοιχείο, κινητό ή ακίνητο, με εξαίρεση έναν ελκυστήρα.

207 Όσον αφορά το σχέδιο Girasole, στα πρακτικά του ελέγχου του Νοεμβρίου 1997 αναφέρεται (σ. 6) ότι η Sonda ανέθεσε με υπεργολαβία την πραγματοποίηση παροχών που συνδέονται με το εν λόγω σχέδιο στη Faretra και τη Noesi, οι οποίες εξέδωσαν στο όνομα της Sonda τιμολόγια συνολικού ποσού ανερχομένου, αντιστοίχως, σε 1 103 500 000 ΙΤL και σε 829 743 450 ΙΤL. Όπως ήδη τονίστηκε (βλ., ανωτέρω, σκέψη 205), από τα ίδια πρακτικά προκύπτει ότι η Faretra δεν είχε υπαλλήλους. Όσον αφορά τη Noesi, στα εν λόγω πρακτικά αναφέρεται (σ. 6) ότι η εταιρία αυτή εξέδωσε στο όνομα της Sonda τιμολόγια, συνολικού ποσού 829 743 450 ΙΤL, τα οποία αντιστοιχούσαν σε παροχές που εμπεριείχαν τη διάθεση αγαθών τα οποία δεν περιέχονται στο μητρώο αποσβεστέων περιουσιακών αγαθών της Noesi, όπου μνημονεύονται μόνον ένας ηλεκτρονικός υπολογιστής και άλλα είδη γραφείου. Επιπλέον, από τα πρακτικά του ελέγχου του Νοεμβρίου 1997 προκύπτει ότι η Noesi δεν διέθετε μισθωτό προσωπικό (σ. 6). Στα ίδια πρακτικά αναφέρεται επίσης ότι από την εξέταση των λογιστικών εγγράφων της Noesi προέκυψε ότι στο όνομα της εν λόγω εταιρίας είχαν εκδοθεί δύο τιμολόγια από τη Vela, τα οποία αντιστοιχούσαν σε παροχές που είχε δεσμευτεί να πραγματοποιήσει για λογαριασμό της Sonda, την εκτέλεση όμως των οποίων είχε αναθέσει στη Vela. Από τα εν λόγω πρακτικά (σ. 1) συνάγεται ότι η Vela δεν διέθετε ίδιους πόρους που να της επιτρέπουν να πραγματοποιήσει τέτοιες παροχές.

208 Από τα πρακτικά του ελέγχου του Νοεμβρίου 1997 (σ. 7) προκύπτει επίσης ότι, όσον αφορά την εκτέλεση του σχεδίου Pascolo Arboreo, η Faretra απευθύνθηκε, μεταξύ άλλων, στην Tecnagrind, η οποία εξέδωσε στο όνομα της Faretra τιμολόγια συνολικού ποσού 450 000 000 ΙΤL. Ωστόσο, όπως τόνισε ο C. Zarotti κατά τον έλεγχο, η Tecnagrind δεν διέθετε μισθωτό προσωπικό (σ. 7 των ως άνω πρακτικών).

- 209 Όσον αφορά τα σχέδια Vetiver και Ricino, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η Tecnagrind δεν αμφισβητεί τις διαπιστώσεις, που περιέχονται στην έκθεση της UCLAF της 30ής Σεπτεμβρίου 1997, ότι απευθύνθηκε στη Vela και τη Sonda στο πλαίσιο του σχεδίου Vetiver, και στη Vela στο πλαίσιο του σχεδίου Ricino. Στο υπόμνημα απαντήσεως που κατέθεσε στην υπόθεση T-150/99, η ίδια η Tecnagrind ισχυρίζεται ότι ανέθεσε μέρος των σχετικών με το σχέδιο Vetiver εργασιών στη Vela και κατέβαλε αμοιβή σε αυτή για την εκτέλεση των εν λόγω εργασιών. Στο υπόμνημα απαντήσεως που κατέθεσε στην υπόθεση T-151/99, η Tecnagrind ισχυρίζεται ότι ανέθεσε με υπεργολαβία στη Vela την εκτέλεση ορισμένων εργασιών συνδεομένων με το σχέδιο Ricino και ότι κατέβαλε αμοιβή ύψους 151 000 ECU σε αυτή. Όπως ήδη τονίστηκε (βλ., ανωτέρω, σκέψεις 205 και 207), από τα πρακτικά του ελέγχου του Νοεμβρίου 1997 προκύπτει ότι ούτε η Vela ούτε η Sonda διέθεταν τα απαιτούμενα μέσα για την εκτέλεση τέτοιων εργασιών.
- 210 Εξάλλου, από τα έγγραφα της Tecnagrind της 19ης Ιουνίου 1998, τα οποία μνημονεύονται ανωτέρω στη σκέψη 68, προκύπτει ότι η Tecnagrind απευθύνθηκε επίσης στη Noesi στο πλαίσιο των σχεδίων Vetiver και Ricino. Ωστόσο, όπως τονίστηκε (βλ., ανωτέρω, σκέψη 207), η Noesi δεν διέθετε ιδίους πόρους.
- 211 Κατά των ισχυρισμών της Επιτροπής, που περιέχονται στα έγγραφα της 3ης Απριλίου 1998, ότι η συστηματική προσφυγή στο σύστημα των υπεργολαβιών μεταξύ των εταιριών που ήταν δικαιούχοι συνδρομής του ΕΓΤΠΕ και των εταιριών που ήταν συνδεδεμένες με αυτές οδήγησε, ενόψει των διαπιστώσεων που πραγματοποιήθηκαν κατά τους ελέγχους του Ιουλίου και του Νοεμβρίου 1997, στη δημιουργία λογιστικών εγγραφών στερουμένων οικονομικής βάσεως, οι προσφεύγουσες, στα έγγραφά τους της 19ης Ιουνίου 1998, επικαλέστηκαν, κατ' ουσίαν, την ορθή εκτέλεση των σχεδίων, τη μη απαγόρευση της προσφυγής στο σύστημα των υπεργολαβιών για την εκτέλεση των σχεδίων και το γεγονός ότι οι αποφάσεις περί χορηγήσεως δεν είχαν ως συνέπεια να υποχρεούνται οι δικαιούχοι εταιρίες και οι υπεργολάβοι εταιρίες να διαθέτουν οι ίδιες τα αναγκαία υλικά μέσα και ανθρώπινο δυναμικό για την πραγματοποίηση των οικείων παροχών και επομένως δεν εμπόδιζαν τις εν λόγω εταιρίες να απευθύνονται προς τούτο σε εξωτερικούς συνεργάτες. Οι προσφεύγουσες προέβαλαν επίσης ότι στους υπαλλήλους της Επιτροπής παρασχέθηκε πρόσβαση, κατά τους ελέγχους του Ιουλίου και του Νοεμβρίου 1997, στα σχετικά με τα οικεία σχέδια λογιστικά έγγραφα.

- 212 Εντούτοις, οι προσφεύγουσες, ενώ, υπό την ιδιότητα των υπευθύνων για τη διαχείριση των σχεδίων, ήταν καλύτερα σε θέση να παράσχουν στην Επιτροπή τις διευκρινίσεις και να προσκομίσουν σε αυτή τα δικαιολογητικά έγγραφα που ζήτησε (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουλίου 1997, T-81/95, Interhotel κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-1265, σκέψη 47), δεν προσκόμισαν κανένα στοιχείο ικανό να αποδείξει ότι οι συνδεδεμένες με αυτές εταιρίες, στις οποίες είχαν απευθυνθεί στο πλαίσιο της εκτέλεσως των οικείων σχεδίων, διέθεταν τα απαιτούμενα υλικά μέσα και ανθρώπινο δυναμικό ή ότι οι εταιρίες αυτές εκλήθησαν να υποβληθούν σε δαπάνες, ικανές να δικαιολογήσουν τα εκδοθέντα τιμολόγια, οι οποίες αντιστοιχούσαν στην καταβολή αμοιβής σε τρίτους, στους οποίους οι εν λόγω εταιρίες είχαν αναθέσει, με τη σειρά τους, την εκτέλεση των συνομολογηθισών παροχών.
- 213 Κατά την έγγραφη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου, οι προσφεύγουσες επανέλαβαν την επιχειρηματολογία που είχαν αναπτύξει κατά τη διοικητική διαδικασία. Δεν προσκόμισαν στοιχεία ικανά να αναιρέσουν τους ισχυρισμούς της Επιτροπής, οι οποίοι στηρίζονταν επί των στοιχείων που περιέχονται στα πρακτικά του Νοεμβρίου 1997, ότι οι συνδεδεμένες με αυτές εταιρίες, στις οποίες είχαν απευθυνθεί στο πλαίσιο της εκτέλεσως των οικείων σχεδίων, δεν διέθεταν ίδια υλικά μέσα και ανθρώπινο δυναμικό. Επιπλέον, οι προσφεύγουσες δεν προσκόμισαν κανένα στοιχείο αποδεικνύον ότι οι εν λόγω εταιρίες υποβλήθηκαν σε δαπάνες συνδεδεμένες με το γεγονός ότι είχαν απευθυνθεί, με τη σειρά τους, σε υπεργολάβους για την πραγματοποίηση των συνομολογηθισών με την υπεύθυνη για το οικείο σχέδιο εταιρία παροχών.
- 214 Όσον αφορά τα έγγραφα, που κατέθεσαν οι προσφεύγουσες κατά το στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως, σχετικά με τα βιογραφικά σημειώματα και τις γραπτές δηλώσεις σειράς προσώπων, τα οποία ισχυρίζονται ότι πραγματοποίησαν πολλές ώρες εργασίας στο πλαίσιο των οικείων σχεδίων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα έγγραφα που κατατέθηκαν αποδεικνύουν ότι οι συντάκτες των ως άνω δηλώσεων πραγματοποίησαν πολλές ώρες εργασίας στο πλαίσιο των σχεδίων που αφορούν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις. Αντιθέτως, τα εν λόγω έγγραφα δεν περιέχουν καμία ένδειξη όσον αφορά τα ποσά και τους ενδεχόμενους αποδέκτες των τιμολογίων που εκδόθηκαν σε αντιπαροχή της εκπληρώσεως των παροχών που δηλώθηκαν. Επομένως, τα έγγραφα αυτά δεν αποδεικνύουν ότι οι εν λόγω παροχές αντιστοιχούν στις παροχές — οι οποίες τίθενται υπό αμφισβήτηση στις προσβαλλόμενες αποφά-

σεις — που χρεώθηκαν από τη μια ή την άλλη συνδεδεμένη με αυτές εταιρία, στην οποία οι υπεύθυνες για την εκτέλεση των οικείων σχεδίων εταιρίες είχαν αναθέσει με υπεργολαβία την πραγματοποίηση συγκεκριμένων παροχών σχετικά με τα εν λόγω σχέδια. Συνεπώς, τα εν λόγω έγγραφα δεν θεραπεύουν την έλλειψη δικαιολογήσεως των τιμολογίων που εξέδωσαν, υπό την ιδιότητα των υπεργολάβων εταιριών, οι συνδεδεμένες εταιρίες στις οποίες απευθύνθηκαν οι εταιρίες που ήσαν δικαιούχοι συνδρομής του ΕΓΤΠΕ στο πλαίσιο της εκτελέσεως των οικείων σχεδίων.

215 Πρέπει επίσης να υπογραμμιστεί ότι, στο πλαίσιο ενός μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας, οι προσφεύγουσες ανέφεραν ότι η Vela, η Sonda και η Tecnagrind δεν διέθεταν μισθωτό προσωπικό κατά την περίοδο υλοποιήσεως των σχεδίων, αλλά η λειτουργία τους στηριζόταν σε διαρθρώσεις αυτοαπασχολούμενων. Προς στήριξη των διευκρινίσεών τους, οι προσφεύγουσες κατέθεσαν σειρά λογιστικών εγγράφων ή εγγράφων που είχαν αποστείλει τότε προς τις εθνικές φορολογικές αρχές, τα οποία πιστοποιούσαν πληρωμές που είχαν πραγματοποιήσει η Vela, η Sonda και η Tecnagrind προς τρίτους.

216 Εντούτοις, κανένα από τα έγγραφα αυτά δεν περιέχει στοιχεία ικανά να αποδείξουν ότι οι πληρωμές που πιστοποιούν αποσκοπούσαν στην καταβολή αμοιβής προς τρίτους για την πραγματοποίηση των παροχών που είχαν ανατεθεί με υπεργολαβία, κατά περίπτωση, στη Vela, τη Sonda ή την Tecnagrind, στο πλαίσιο του ενός ή του άλλου από τα σχέδια που αφορούν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις. Επομένως, τα προαναφερθέντα έγγραφα δεν αποδεικνύουν ότι η Vela, η Sonda και η Tecnagrind, οι οποίες δεν διέθεταν κανέναν ίδιο πόρο, υποβλήθηκαν σε δαπάνες, οι οποίες σχετίζονταν με την προσφυγή στο σύστημα της αναθέσεως υπεργολαβιών σε τρίτους, που να μπορούν να δικαιολογήσουν τα τιμολόγια που εξέδωσαν στο όνομα της υπεύθυνης για το σχέδιο εταιρίας, σχέδιο του οποίου η μερική υλοποίηση είχε ανατεθεί στις ως άνω εταιρίες με υπεργολαβία.

217 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι προσφεύγουσες κατέθεσαν επιπλέον δύο αποφάσεις της Commissione tributaria provinciale di Milano, οι οποίες εκδόθηκαν, αντιστοίχως, στις 17 Μαΐου και στις 21 Ιουνίου 2001 και με τις οποίες έγιναν δεκτές οι προσφυγές που άσκησε η Vela κατά των κατηγοριών που της απηύθυναν οι ιταλικές φορολογικές αρχές περί εκδόσεως πλαστών τιμολογίων όσον αφορά το σχέδιο Luffa.

- 218 Εντούτοις, η κατάθεση των ως άνω εγγράφων δεν είναι ικανή να κλονίσει το συμπέρασμα που συνάγεται από την προεκτεθείσα ανάλυση (σκέψεις 205 έως 216), όσον αφορά το βάσιμο των διαπιστώσεων της Επιτροπής σχετικά με την έκδοση, ιδίως στο πλαίσιο του σχεδίου Luffa, τιμολογίων στερουμένων οικονομικής δικαιολόγησας εκ μέρους των εταιριών που ήταν συνδεδεμένες με τις εταιρίες που ήταν δικαιούχοι συνδρομής του ΕΓΤΠΕ.
- 219 Δεύτερον, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι, σύμφωνα με τα πρακτικά του ελέγχου του Νοεμβρίου 1997, ο εν λόγω έλεγχος δεν παρέσχε τη δυνατότητα να προσδιοριστεί με ποια χρηματοοικονομικά μέσα είχαν ανταποκριθεί η Vela και η Sonda στην υποχρέωσή τους συγχρηματοδότησεως (σ. 6 και 7).
- 220 Από την έκθεση της ΓΔ «Δημοσιονομικός Έλεγχος» της 18ης Δεκεμβρίου 1997 προκύπτει επίσης ότι, «[ό]σον αφορά την ιδιωτική συγχρηματοδότηση, ο C. Zarotti ισχυρίστηκε ότι δεν διέθετε, ούτε κατά το χρονικό σημείο υποβολής των διαφόρων σχεδίων ούτε κατά τη διάρκεια της υλοποίησής τους, τους αναγκαίους χρηματοδοτικούς πόρους για να ανταποκριθεί στην ως άνω υποχρέωση που πηγάζει από τον κανονισμό» (σ. 5).
- 221 Με το υπόμνημα απαντήσεως που κατέθεσε στην υπόθεση Τ-150/99, η Tecnagrind αμφισβητεί την ακρίβεια των στοιχείων που διαλαμβάνονται στην προηγούμενη σκέψη και προτρέπει την Επιτροπή να καταθέσει έγγραφο υπογεγραμμένο από τον C. Zarotti στο οποίο να επαναλαμβάνει τη δήλωση που του αποδίδεται με την εν λόγω έκθεση.
- 222 Εντούτοις, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα στοιχεία που μνημονεύονται ανωτέρω στη σκέψη 220 επιβεβαιώνονται, όσον αφορά τη Vela και τη Sonda, από τα στοιχεία που περιέχονται στα πρακτικά του ελέγχου του Νοεμβρίου 1997, τα οποία υπέγραψε ο C. Zarotti, στοιχεία σύμφωνα με τα οποία δεν κατέστη δυνατό, κατά τον ως άνω έλεγχο, να προσδιοριστεί με ποια χρηματοοικονομικά μέσα εκπλήρωσαν οι δύο αυτές εταιρίες την υποχρέωσή τους σχετικά με τη συγχρηματοδότηση των σχεδίων Luffa και Girasole.

- 223 Επιπλέον, πρέπει να υπομνηστεί ότι, για την εκτίμηση της αποδεικτικής αξίας ενός εγγράφου πρέπει να ελέγχεται η ακρίβεια της περιεχόμενης σ' αυτό πληροφορίας, να λαμβάνεται υπόψη η προέλευση του εγγράφου και οι περιστάσεις υπό τις οποίες καταρτίστηκε και αν, σύμφωνα με το περιεχόμενό του, το έγγραφο φαίνεται λογικό και αξιόπιστο (βλ. απόφαση *Cimenteries CBR κ.λπ. κατά Επιτροπής*, παρατεθείσα στη σκέψη 183 ανωτέρω, σκέψη 1838). Εν προκειμένω, η έκθεση της ΓΔ «Δημοσιονομικός Έλεγχος» της 18ης Δεκεμβρίου 1997 καταρτίστηκε αμέσως μετά τον έλεγχο με τον οποίο συνδέεται η δήλωση του C. Zarotti. Υπό τις συνθήκες αυτές, και ενόψει των στοιχείων που περιέχονται στα πρακτικά του ελέγχου του Νοεμβρίου 1997, σύμφωνα με τα οποία ο εν λόγω έλεγχος δεν παρέσχε τη δυνατότητα να προσδιοριστεί με ποια χρηματοοικονομικά μέσα ανταποκρίθηκαν η Vela και η Sonda, δύο άλλες εταιρίες των οποίων ιδρυτικό μέλος υπήρξε ο C. Zarotti, στην υποχρέωσή τους συγχρηματοδότησεως, η αποδεικτική αξία της ως άνω εκθέσεως και η ακρίβεια των σχετικών στοιχείων δεν μπορούν ευλόγως να θεθούν εν αμφιβόλω.
- 224 Εξάλλου, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, ενώ η Επιτροπή, στα έγγραφα που απηύθυνε στις 3 Απριλίου 1998 προς τη Vela, τη Sonda και την Tecnagrind, ενόψει των διαπιστώσεων που πραγματοποιήθηκαν κατά τους ελέγχους του Ιουλίου και του Νοεμβρίου 1997, είχε διατυπώσει σοβαρές αμφιβολίες ως προς την κανονικότητα της συγχρηματοδοτήσεως των σχεδίων Luffa και Girasole, είχε υπογραμμίσει την έλλειψη στοιχείων που να πιστοποιούν την ικανότητα της Tecnagrind να συγχρηματοδοτήσει τα σχέδια Vetiver και Ricino και είχε καλέσει τις εν λόγω εταιρίες να αποστείλουν σε αυτή έγγραφα που να παρέχουν τη δυνατότητα να αποδειχθεί ότι οι ως άνω εταιρίες είχαν εκπληρώσει ορθώς τις υποχρεώσεις τους, ιδίως τις χρηματοδοτικές, που τάσσουν οι αποφάσεις περί χορηγήσεως, οι προσφεύγουσες, οι οποίες ήταν εντούτοις καλύτερα σε θέση να προσκομίσουν στην Επιτροπή τα δικαιολογητικά έγγραφα που ζήτησε, και στις οποίες εναπόκειται να αποδείξουν ότι τηρήθηκαν οι χρηματοδοτικές προϋποθέσεις χορηγήσεως της συνδρομής (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση *Interhotel κατά Επιτροπής*, παρατεθείσα στη σκέψη 212 ανωτέρω, σκέψη 47), ισχυρίστηκαν, στο έγγραφό τους της 19ης Ιουνίου 1998, όσον αφορά τα σχέδια Luffa, Girasole και Vetiver, ότι στους υπαλλήλους της Επιτροπής χορηγήθηκε πρόσβαση, κατά τους προαναφερθέντες ελέγχους, στα δικαιολογητικά των πληρωμών που πραγματοποίησαν η Vela, η Sonda και η Tecnagrind στο πλαίσιο των αντιστοίχων σχεδίων τους και ότι η διαφορά μεταξύ του συνολικού ποσού του κόστους που δηλώθηκε για το σχέδιο καθεμίας και της συνδρομής του ΕΓΤΠΕ μπορούσε να αναληφθεί μόνον από την εταιρία που ήταν δικαιούχος της εν λόγω συνδρομής, δυνάμει της υποχρεώσεώς της συγχρηματοδοτήσεως. Όσον αφορά το σχέδιο Ricino, η Tecnagrind ισχυρίστηκε ότι η απόφαση περί χορηγήσεως ως προς το εν λόγω σχέδιο απαιτούσε από την Tecnagrind μόνον να ανταποκριθεί στην υποχρέωσή της συγχρηματοδοτήσεως πριν από την ολοκλήρωση του εν λόγω σχεδίου και ότι ουδείς λόγος συνέτρεχε να αμφισβητείται η ικανότητά της να εκπληρώσει την ως άνω υποχρέωση.

- 225 Αντιθέτως, οι προσφεύγουσες κατ' ουδένα τρόπο απέδειξαν κατά τη διοικητική διαδικασία ότι, κατά τη διάρκεια της περιόδου υλοποίησης των σχεδίων, η Vela, η Sonda και η Tecnagrind είχαν τη βούληση και την ικανότητα να διαθέσουν, εκτός από τα έσοδα που αντλούνταν από τις υπεργολαβίες, τα οποία ορθώς απορρίφθηκαν από την Επιτροπή για τον λόγο ότι εστερούντο οικονομικής βάσεως και ως εκ τούτου δεν μπορούσαν να δικαιολογήσουν την τήρηση της υποχρέωσης συγχρηματοδότησεως, άλλα χρηματοοικονομικά μέσα στην εν λόγω συγχρηματοδότηση.
- 226 Κατά την ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία, η Tecnagrind δεν προσκόμισε, όσον αφορά την υπόθεση Τ-151/99, στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι διαθέτετε τότε κεφάλαια, διαφορετικά από τα έσοδα που αναφέρονται στην προηγούμενη σκέψη, τα οποία της επέτρεψαν να συγχρηματοδοτήσει το σχέδιο Ricino.
- 227 Όσον αφορά τα σχέδια Luffa και Girasole, η Vela παρέσχε, στις υποθέσεις Τ-141/99 και Τ-142/99, σειρά στοιχείων σχετικά με τους ίδιους πόρους που διέθεταν τότε η Sonda και η ίδια. Όσον αφορά το σχέδιο Vetiver, η Tecnagrind προβάλλει, στην υπόθεση Τ-150/99, την ύπαρξη χρηματικών εσόδων αντλούμενων από την πώληση στη Faretra της τεχνολογίας της καλλιέργειας της βετιβεργίας και ανερχομένων σε 700 000 ECU.
- 228 Ωστόσο, τέτοια στοιχεία, έστω και αν υποτεθούν ακριβή, αποδεικνύουν απλώς ότι η Vela, η Sonda και η Tecnagrind διέθεταν τότε ίδιους πόρους. Αντιθέτως, δεν αποδεικνύουν ότι οι εν λόγω πόροι είχαν διατεθεί στη συγχρηματοδότηση των οικείων σχεδίων. Εν πάση περιπτώσει, έστω και αν γίνει δεκτό ότι τούτο συνέβη, ένα τέτοιο γεγονός δεν επιτρέπει να απορριφθούν οι διαπιστώσεις που συνάγονται από την ανάλυση που εκτέθηκε ανωτέρω στις σκέψεις 205 έως 216, και σύμφωνα με τις οποίες η Vela, η Sonda και η Tecnagrind εισέπραξαν, αφενός, από άλλες εταιρίες που ήταν δικαιούχοι συνδρομής του ΕΓΤΠΕ έσοδα των οποίων η οικονομική βάση δεν αποδείχθηκε και καταλόγισαν, αφετέρου, στον προϋπολογισμό του σχεδίου τους τιμολόγια συνδεδεμένων με αυτές εταιριών, τα οποία εστερούντο οικονομικής δικαιολογήσεως και είχαν οδηγήσει σε πλασματική διόγκωση του κόστους των σχεδίων, κατά τρόπο ώστε να καταργείται, εν πάση περιπτώσει, το βάρος που έφεραν δυνάμει της υποχρέωσέως τους να συγχρηματοδοτήσουν τα εν λόγω σχέδια.

- 229 Από την ανάλυση που εκτίθεται ανωτέρω στις σκέψεις 192 έως 228 προκύπτει ότι στοιχειοθετούνται οι παρατυπίες, την ύπαρξη των οποίων επισήμανε η Επιτροπή στις προσβαλλόμενες αποφάσεις, ως προς τη συγχρηματοδότηση των σχεδίων που αφορούν οι εν λόγω αποφάσεις.
- 230 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή ήταν εν γνώσει των τρόπων συγχρηματοδότησεως των σχεδίων από την υποβολή των εν λόγω σχεδίων προς έγκριση και είχε εγκρίνει σιωπηρώς τους εν λόγω τρόπους συγχρηματοδότησεως κατά τους ελέγχους που προηγήθηκαν της καταβολής των διαφόρων δόσεων της συνδρομής. Προσθέτουν ότι η Επιτροπή ήταν επίσης εν γνώσει των υφιστάμενων μεταξύ της Vela, της Sonda και της Tecnagrind δεσμών. Συναφώς, επικαλούνται έγγραφο της 24ης Μαΐου 1995 με το οποίο η Vela ενημέρωσε την Επιτροπή σχετικά με την επικείμενη ολοκλήρωση των διαφόρων σχεδίων. Στην υπόθεση T-150/99, η Tecnagrind υπογραμμίζει ότι, στην έκθεσή της του Δεκεμβρίου 1994 σχετικά με το στάδιο προόδου του σχεδίου Vetiver, ανέφερε ρητώς στην Επιτροπή ότι είχε προσφύγει στις υπηρεσίες της Vela.
- 231 Με το υπόμνημα απαντήσεως που κατέθεσε στην υπόθεση T-141/99, η Vela ισχυρίζεται ότι δεν γίνεται αντιληπτό πώς οι υπηρεσίες της Επιτροπής, οι οποίες, κατά τους ελέγχους του Ιουλίου 1993 και του Ιουλίου 1996, είχαν κρίνει την εκτέλεση του σχεδίου Luffa ορθή από πάσης απόψεως και είχαν εγκρίνει την καταβολή των μεταγενεστέρων δόσεων της συνδρομής, κατέληξαν στο συμπέρασμα, κατά τον έλεγχο του Νοεμβρίου 1997, ότι συντρέχουν πλασματική διόγκωση του κόστους του εν λόγω σχεδίου, ανεπάρκεια της δραστηριότητας επιδείξεως και έλλειψη θετικών συνεπειών για τους γεωργούς.
- 232 Στην υπόθεση T-142/99, η Vela εκθέτει ότι η Επιτροπή έκανε δεκτές τις αιτήσεις περί καταβολής των διαφόρων δόσεων της συνδρομής που υπέβαλε η Sonda, πράγμα το οποίο αποδεικνύει ότι η Επιτροπή ήταν πεπεισμένη για την κανονικότητα της κατανομής των κοινοτικών κεφαλαίων και της υλοποιήσεως του σχεδίου Girasole. Από έλεγχο που διενήργησε το Ελεγκτικό Συνέδριο τον Ιανουάριο του 1997 προέκυψε ότι η εκτέλεση και διαχείριση από διοικητική και λογιστική άποψη του εν λόγω σχεδίου ήταν ορθές. Η Vela ισχυρίζεται ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, δεν αντιλαμβάνεται τους λόγους για τους οποίους οι υπάλληλοι της Επιτροπής κατέληξαν στο



συμπέρασμα, κατά τον έλεγχο του Νοεμβρίου 1997, ότι υφίσταται δυσαναλογία μεταξύ των δαπανών που δηλώθηκαν για το σχέδιο Girasole και των παροχών που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο του εν λόγω σχεδίου.

- 233 Στην υπόθεση Τ-150/99, η Tecnagrind προβάλλει ότι ο σχετικός με το σχέδιο Vetiver φάκελος πιστοποιεί την ορθή εκτέλεση του εν λόγω σχεδίου από πάσης απόψεως. Στην υπόθεση Τ-151/99, η Tecnagrind ισχυρίζεται ότι από την ενδιάμεση έκθεση που υπέβαλε στην Επιτροπή τον Μάιο του 1997 σχετικά με το στάδιο προόδου του σχεδίου Ricino προέκυπτε ότι, μέχρι τη διακοπή εκτελέσεως του σχεδίου λόγω εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, η εκτέλεση του εν λόγω σχεδίου διεπτόταν από επαγγελματισμό.
- 234 Συναφώς, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει, ευθύς εξ αρχής, ότι τα στοιχεία που επικαλέστηκαν οι προσφεύγουσες για να αποδείξουν την ορθή εκτέλεση των σχεδίων είναι αλυσιτελή, για τους λόγους που εκτίθενται ανωτέρω στη σκέψη 201, προκειμένου να απορριφθούν οι ισχυρισμοί της Επιτροπής σχετικά με την ύπαρξη παρατυπιών χρηματοοικονομικής και λογιστικής φύσεως. Οι ίδιοι λόγοι οδηγούν στο να κριθεί αλυσιτελές το επιχείρημα που προέβαλε η Vela, όσον αφορά το σχέδιο Luffa, σχετικά με την ικανοποίηση που εξέφρασε η Επιτροπή, κατά τους επιτόπιους ελέγχους που διενήργησε τον Ιούλιο του 1993 και τον Ιούλιο του 1996, ως προς την υλοποίηση του εν λόγω σχεδίου.
- 235 Εν συνεχεία, η επιχειρηματολογία των προσφευγουσών, που αποσκοπεί στο να αποδειχθεί ότι η Επιτροπή τελούσε εν γνώσει των υφιστάμενων μεταξύ της Vela, της Sonda και της Tecnagrind δεσμών, καθώς και των τρόπων συγχρηματοδότησεως που προκρίθηκαν στο πλαίσιο των σχεδίων, και ότι ουδέποτε διατύπωσε επικρίσεις κατά τους επιτόπιους ελέγχους ή επιθεωρήσεις που διενεργήθηκαν πριν από τους ελέγχους του Ιουλίου και του Νοεμβρίου 1997, δεν δύναται να οδηγήσει στον κλωνισμό του συμπεράσματος που συνάγεται από την εκτιθέμενη ανωτέρω στις σκέψεις 192 έως 228 ανάλυση, ότι οι παρατυπίες ως προς τη συγχρηματοδότηση των σχεδίων, των οποίων την ύπαρξη διαπιστώνουν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, στοιχειοθετούνται.

- 236 Πρέπει να προστεθεί ότι, προκειμένου η διάταξη του άρθρου 24 του κανονισμού 4253/88 να μη στερηθεί πρακτικής αποτελεσματικότητας, το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν επισήμανε την ύπαρξη των εν λόγω παρατυπιών κατά τους ελέγχους βάσει εγγράφων ή τους επιτόπιους ελέγχους που διενήργησε πριν από τους ελέγχους του Ιουλίου και του Νοεμβρίου 1997 δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνεπάγεται την αδυναμία της Επιτροπής να διαπιστώσει την ύπαρξη των εν λόγω παρατυπιών κατά τους τελευταίους ελέγχους και να μνημονεύσει τις σχετικές διαπιστώσεις περί υπέρβρεως παρατυπιών στις προσβαλλόμενες αποφάσεις.
- 237 Εξάλλου, έχει σημασία να υπογραμμιστεί ότι οι επιτόπιοι έλεγχοι και έρευνες που διενεργήθηκαν πριν από τον Ιούλιο του 1997 αφορούσαν κάθε φορά, πράγμα το οποίο δεν αρνούνται οι προσφεύγουσες, ένα σχέδιο, μεμονωμένα, οπότε η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να αντιληφθεί, κατά τους εν λόγω ελέγχους και έρευνες, ότι οι εταιρίες που ήταν συνδεδεμένες με τις προσφεύγουσες, προς τις οποίες οι προσφεύγουσες είχαν απευθυνθεί στο πλαίσιο εκάστου των σχεδίων, δεν διέθεταν τους αναγκαίους ίδιους πόρους για την εκπλήρωση των παροχών που είχαν χρεώσει στις προσφεύγουσες και επιπλέον δεν είχαν υποβληθεί σε καμία δαπάνη ικανή να δικαιολογήσει τα τιμολόγια που εκδόθηκαν. Μόνο διασταυρώσεις στοιχείων, όπως εκείνες του Ιουλίου και του Νοεμβρίου 1997, που αφορούν συγχρόνως τα διάφορα σχέδια και περιέχουν εξέταση από κοινού των σχετικών με τα εν λόγω σχέδια λογιστικών εγγράφων μπορούσαν να παράσχουν τη δυνατότητα στην Επιτροπή να εντοπίσει τον μηχανισμό πλασματικών υπεργολαβιών, του οποίου την ύπαρξη καταγγέλλει στις προσβαλλόμενες αποφάσεις.
- 238 Η εκτεθείσα στις τρεις προηγούμενες σκέψεις ανάλυση είναι επιβεβλημένη και όσον αφορά τον έλεγχο, τον οποίο επικαλέστηκε η Vela στην υπόθεση T-142/99, που διεξήγαγε το Ελεγκτικό Συνέδριο επί του σχεδίου Girasole τον Ιανουάριο του 1997. Έστω και αν γίνει δεκτό, σύμφωνα με τον ισχυρισμό της Vela, ότι, μετά την περάτωση του ως άνω ελέγχου, το Ελεγκτικό Συνέδριο δεν επισήμανε την ύπαρξη λογιστικών και οικονομικών παρατυπιών, το γεγονός αυτό δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να οδηγήσει στον κλονισμό του συμπεράσματος που μνημονεύεται ανωτέρω στη σκέψη 235. Επιπλέον, όπως ακριβώς και οι έλεγχοι που διενήργησε η Επιτροπή πριν από τους ελέγχους του Ιουλίου και του Νοεμβρίου 1997, ο έλεγχος που διενήργησε το Ελεγκτικό Συνέδριο αφορούσε αποκλειστικώς τη Sonda και το σχέδιο Girasole, όπως προκύπτει τόσο από τα στοιχεία που προσκόμισε η Vela με το υπόμνημά της απαντήσεως στην προαναφερθείσα υπόθεση όσο και από την έκθεση της ΓΔ «Δημοσιονομικός Έλεγχος» της 18ης Δεκεμβρίου 1997. Ένας τέτοιος μεμονωμένος έλεγχος δεν μπορούσε να παράσχει τη δυνατότητα εντοπισμού της υπέρβρεως του συστήματος των πλασματικών υπεργολαβιών στο οποίο ήταν εμπλεκόμενες η εν λόγω εταιρία και το εν λόγω σχέδιο.

- 239 Στο έγγραφο που απηύθυνε στην Επιτροπή στις 24 Μαΐου 1995 ο C. Zarotti, σε χαρτί με τον τίτλο της Vela, γίνεται λόγος περί της επικείμενης ολοκληρώσεως των σχεδίων Luffa, Pascolo Arboreo, Girasole και Vetiver, καθώς και περί της επιθυμίας των υπευθύνων για τα εν λόγω σχέδια εταιριών να διοργανώσουν κοινή συνέντευξη τύπου σχετικά με τα ως άνω σχέδια στις εγκαταστάσεις της ΓΔ «Γεωργία» στις Βρυξέλλες. Συνεπώς, το εν λόγω έγγραφο, καίτοι μαρτυρεί τους υφιστάμενους μεταξύ της Vela, της Sonda, της Faretra και της Tecnagrind δεσμούς, δεν είναι ικανό, αντιθέτως, να οδηγήσει την Επιτροπή στο να συνειδητοποιήσει την ύπαρξη του αθεμίτου συστήματος που τέθηκε σε λειτουργία, ιδίως μεταξύ των διαφόρων αυτών εταιριών, προκειμένου να παράσχει σε αυτές τη δυνατότητα να αποφύγουν την εκπλήρωση της υποχρεώσεώς τους να συγχρηματοδοτήσουν τα σχέδια. Η ίδια διαπίστωση επιβάλλεται όσον αφορά τα στοιχεία, τα οποία περιέχονται στην έκθεση που υπέβαλε η Tecnagrind στην Επιτροπή τον Δεκέμβριο του 1994 σχετικά με το στάδιο προόδου του σχεδίου Ricino, που αφορούν την εμπλοκή της Vela στις σχετικές με την εκτέλεση του εν λόγω σχεδίου εργασίες. Εν πάση περιπτώσει, τέτοια στοιχεία δεν μπορούν να κλονίσουν το συμπέρασμα που μνημονεύεται ανωτέρω στη σκέψη 235.
- 240 Τρίτον, η Vela προβάλλει, στις υποθέσεις Τ-141/99 και Τ-142/99, ότι ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι η συγχρηματοδότηση των σχεδίων Luffa και Girasole στερείται νομιμότητας, για τον λόγο ότι τα ποσά που διατέθηκαν στην εν λόγω συγχρηματοδότηση προέρχονται από άλλες δικαιούχους κοινοτικών κεφαλαίων εταιρίες, δεν στηρίζεται στα πραγματικά περιστατικά. Στην υπόθεση Τ-141/99, η Vela εκθέτει ότι οι δύο πρώτες καταβολές στις οποίες προέβη το ΕΓΤΠΕ για το σχέδιο Luffa ήταν προγενέστερες της καταβολής των συνδρομών όσον αφορά τα σχέδια της Sonda, της Faretra και της Tecnagrind. Στην υπόθεση Τ-142/99, η Vela αναφέρει ότι η απόφαση περί χορηγήσεως και η καταβολή της συνδρομής όσον αφορά το σχέδιο Girasole ήταν προγενέστερες της καταβολής των συνδρομών όσον αφορά τα σχέδια της Faretra και της Tecnagrind.
- 241 Εντούτοις, όσον αφορά την υπόθεση Τ-141/99, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι, σύμφωνα με την απόφαση περί χορηγήσεως ως προς το σχέδιο Luffa, η περίοδος υλοποιήσεως του εν λόγω σχεδίου έληξε στις 31 Μαρτίου 1996, οπότε η υποχρέωση συγχρηματοδότησεως που υπείχε η Vela δυνάμει της εν λόγω αποφάσεως υφίστατο μέχρι την ως άνω χρονολογία. Το στοιχείο αυτό πρέπει να συσχετισθεί με τα στοιχεία, τα οποία περιέχονται στο υπόμνημα απαντήσεως που κατατέθηκε στην υπόθεση Τ-150/99, σύμφωνα με τα οποία η Vela εισέπραξε από την Tecnagrind ποσά τα οποία αντιστοιχούσαν σε παροχές που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο του σχεδίου Vetiver, του οποίου η εκτέλεση έλαβε χώρα, σύμφωνα με την απόφαση περί χορη-

γήσεως ως προς το εν λόγω σχέδιο, μεταξύ Ιανουαρίου 1994 και Ιουνίου 1996. Ωστόσο, η Vela δεν διέθετε τα απαιτούμενα προς τούτο μέσα και δεν αποδείχθηκε ότι εκλήθη να υποβληθεί σε δαπάνες, οι οποίες συνδέονταν με την καταβολή αμοιβής σε εξωτερικούς συνεργάτες στους οποίους είχε αναθέσει την πραγματοποίηση σχετικών με το σχέδιο Vetiver παροχών, ικανές να δικαιολογήσουν τα τιμολόγια που εξέδωσε στο όνομα της Tecnagrind (βλ., ανωτέρω, σκέψεις 207 και 211 έως 216). Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή βασίμως διαπίστωσε ότι η Vela, στο πλαίσιο του συστήματος υπεργολαβιών του οποίου η ύπαρξη καταγγέλλεται στις προσβαλλόμενες αποφάσεις, εισέπραξε από άλλη δικαιούχο συνδρομής του ΕΓΤΠΕ εταιρία έσοδα των οποίων η οικονομική βάση δεν αποδείχθηκε και τα οποία αποτέλεσαν, αδικαιολόγητα, το μέρος της χρηματοδότησεως του σχεδίου Luffa που επιβάρυνε τη Vela.

- 242 Επιπλέον, το επιχείρημα που προέβαλε η Vela δεν μπορεί να αναιρέσει τη διαπίστωση ότι η ως άνω εταιρία εξέδωσε, στο πλαίσιο του σχεδίου Ricino, τιμολόγια χωρίς οικονομική δικαιολόγηση (βλ., ανωτέρω, σκέψεις 209 και 211 έως 216), πράγμα το οποίο οδήγησε σε πλασματική διόγκωση των δαπανών που δηλώθηκαν από την Tecnagrind για το εν λόγω σχέδιο, επιτρέποντας στην εταιρία αυτή να αποφύγει εν όλω ή εν μέρει την εκπλήρωση των υποχρεώσεών της που συνδέονταν με τη συγχρηματοδότηση του εν λόγω σχεδίου.
- 243 Το επιχείρημα αυτό της Vela δεν μπορεί επίσης να αναιρέσει τα στοιχεία, τα οποία περιέχονται στα πρακτικά του ελέγχου του Νοεμβρίου του 1997, σύμφωνα με τα οποία η Sonda, η Faretra και η ΑΙΤΕC εξέδωσαν στο όνομα της Vela, στο πλαίσιο του σχεδίου Luffa, τιμολόγια των οποίων το οικονομικό αντίκρουσμα δεν αποδείχθηκε (βλ., ανωτέρω, σκέψεις 205, 206 και 211 έως 216), πράγμα το οποίο οδήγησε σε πλασματική διόγκωση του κόστους του σχεδίου Luffa, επιτρέποντας στη Vela να αποφύγει την εκπλήρωση της υποχρεώσεώς της συγχρηματοδότησεως.
- 244 Εν κατακλείδι, το επιχείρημα που προέβαλε η Vela στην υπόθεση T-141/99 δεν μπορεί να αντικρούσει τις επικρίσεις που διατύπωσε η Επιτροπή σχετικά με τις παρατυπίες που διαπιστώθηκαν κατά τη συγχρηματοδότηση των σχεδίων που αφορούν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις.
- 245 Όσον αφορά την υπόθεση T-142/99, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι, σύμφωνα με την απόφαση περί χορηγήσεως ως προς το σχέδιο Girasole, η περίοδος υλοποιήσεως

του εν λόγω σχεδίου έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 1995, οπότε η υποχρέωση συγχρηματοδότησεως που υπείχε η Sonda δυνάμει της εν λόγω αποφάσεως υφίστατο μέχρι την ως άνω χρονολογία. Το στοιχείο αυτό πρέπει να συσχετιστεί, αφενός, με τα στοιχεία, τα οποία περιέχονται στα πρακτικά του ελέγχου του Νοεμβρίου 1997, σύμφωνα με τα οποία η Sonda εισέπραξε από τη Vela, το 1995, ποσά τα οποία αντιστοιχούσαν σε παροχές που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο του σχεδίου Luffa και, αφετέρου, με τα στοιχεία, τα οποία δεν αμφισβητήθηκαν από τη Vela, που περιέχονται στην έκθεση της UCLAF της 30ής Σεπτεμβρίου 1997, σύμφωνα με τα οποία στη Sonda ανατέθηκε με υπεργολαβία η πραγματοποίηση παροχών σχετικών με το σχέδιο Vetiver, το οποίο υλοποιήθηκε μεταξύ Ιανουαρίου 1994 και Ιουνίου 1996. Ωστόσο, η Sonda δεν διέθετε τα απαιτούμενα προς τούτο μέσα και δεν αποδείχθηκε ότι κλήθηκε να υποβληθεί σε δαπάνες, οι οποίες συνδέονταν με την καταβολή αμοιβής σε εξωτερικούς συνεργάτες στους οποίους είχε αναθέσει την πραγματοποίηση σχετικών με τα σχέδια Luffa και Vetiver παροχών, ικανές να δικαιολογήσουν τα τιμολόγια που εξέδωσε, αντιστοίχως, στο όνομα της Vela και της Tecnagrind (βλ., ανωτέρω, σκέψεις 205, 209 και 211 έως 216). Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή βασίμως διαπίστωσε ότι η Sonda, στο πλαίσιο του συστήματος υπεργολαβιών του οποίου η ύπαρξη καταγγέλλεται στις προσβαλλόμενες αποφάσεις, εισέπραξε από άλλες δικαιούχους συνδρομής του ΕΓΤΠΕ εταιρίες έσοδα των οποίων η οικονομική βάση δεν αποδείχθηκε και τα οποία αποτέλεσαν, αδικαιολόγητα, το μέρος της χρηματοδότησεως του σχεδίου Girasole που επιβάρυνε τη Sonda.

246 Επιπλέον, το γεγονός που επικαλέστηκε η Vela δεν μπορεί να αναιρέσει τα στοιχεία, τα οποία περιέχονται στα πρακτικά του ελέγχου του Νοεμβρίου 1997, σύμφωνα με τα οποία η Faretra και η Noesi εξέδωσαν στο όνομα της Sonda, στο πλαίσιο του σχεδίου Girasole, τιμολόγια των οποίων το οικονομικό αντίκρουσμα δεν αποδείχθηκε (βλ., ανωτέρω, σκέψεις 207 και 211 έως 216), πράγμα το οποίο οδήγησε σε πλασματική διόγκωση του κόστους του σχεδίου Girasole, επιτρέποντας στη Sonda να αποφύγει την εκπλήρωση της υποχρεώσεώς της συγχρηματοδότησεως.

247 Εν κατακλείδι, το επιχείρημα που προέβαλε η Vela στην υπόθεση Τ-142/99 δεν μπορεί να αντικρούσει τις επικρίσεις που διατύπωσε η Επιτροπή σχετικά με τις παρατυπίες οι οποίες διαπιστώθηκαν κατά τη συγχρηματοδότηση των σχεδίων που αφορούν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις.

248 Τέταρτον, η Tecnagrind προβάλλει, στην υπόθεση Τ-151/99, ότι, σύμφωνα με την απόφαση περί χορηγήσεως ως προς το σχέδιο Ricino, η Tecnagrind όφειλε να

εκπληρώσει την υποχρέωση συγχρηματοδότησεως μόνον πριν από την ολοκλήρωση του σχεδίου. Εντούτοις, με την προσβαλλόμενη απόφαση διεκόπη η εκτέλεση του εν λόγω σχεδίου. Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή δεν μπορεί να προσάπτει στην Tecnagrind ότι δεν τήρησε την υποχρέωσή της συγχρηματοδότησεως.

249 Εντούτοις, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι ο ισχυρισμός της Tecnagrind όσον αφορά τη διάρκεια της υποχρεώσεώς της συγχρηματοδότησεως δεν στηρίζεται σε καμία διάταξη της αποφάσεως περί χορηγήσεως ως προς το σχέδιο Ricino. Αντιθέτως, το σημείο 5 του παραρτήματος II της εν λόγω αποφάσεως ορίζει τα εξής: «Για τον έλεγχο των οικονομικών στοιχείων σχετικά με τις διάφορες δαπάνες, η Επιτροπή μπορεί να ζητεί να προσκομιστούν δικαιολογητικά έγγραφα, στο πρωτότυπο ή σε επικυρωμένο αντίγραφο. Προς τούτο, η Επιτροπή μπορεί να αποστέλλει εκπρόσωπο επί τόπου ή να ζητεί να της αποσταλούν τα εν λόγω έγγραφα». Επιπλέον, από το σημείο 7 του εν λόγω παραρτήματος προκύπτουν τα εξής: «Η Επιτροπή μπορεί να απαιτεί από τον δικαιούχο ανά πάσα στιγμή να παρέχει πληροφοριακά στοιχεία ως προς το στάδιο προόδου των εργασιών και τα τεχνικά αποτελέσματα που έχουν επιτευχθεί, καθώς και οικονομικά πληροφοριακά στοιχεία». Από τα προαναφερθέντα στοιχεία προκύπτει ότι ο δικαιούχος κοινοτικής συνδρομής, στον οποίο επεβλήθη, όπως εν προκειμένω, η υποχρέωση να συγχρηματοδοτεί το επιδοτούμενο σχέδιο, πρέπει να εκπληρώσει την υποχρέωση αυτή κατά τον ρυθμό προόδου της υλοποιήσεως του σχεδίου, όπως ισχύει και για την κοινοτική χρηματοδότηση.

250 Πρέπει να προστεθεί ότι η Tecnagrind, στην αίτηση χορηγήσεως συνδρομής που υπέβαλε τον Μάρτιο του 1995 για το σχέδιο Ricino, προέβλεψε η ίδια, στο σημείο 8.3 που αφορά το πρόγραμμα χρηματοδότησεως, την κλιμάκωση του μέρους της χρηματοδότησεως που επιβάρυνε την ίδια σε ολόκληρη την περίοδο υλοποιήσεως του αρχικώς προβλεφθέντος σχεδίου, ήτοι μεταξύ Σεπτεμβρίου 1995 και Δεκεμβρίου 1997. Ανέφερε σχετικά ότι επρόκειτο να χρηματοδοτήσει το σχέδιο μέχρι το ποσό των 5 661 000 ESP το 1995, των 14 179 500 ESP το 1996 και των 11 449 500 ESP το 1997. Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων τα οποία περιέχονται στην απόφαση περί χορηγήσεως ως προς το σχέδιο Ricino, σύμφωνα με τα οποία η περίοδος υλοποιήσεως του εν λόγω σχεδίου ορίστηκε τελικώς μεταξύ του Σεπτεμβρίου 1996 και του Δεκεμβρίου 1998, η Tecnagrind, η οποία είχε υποβάλει στην Επιτροπή στις 15 Μαΐου 1997 ενδιάμεση τεχνική έκθεση σχετικά με το στάδιο προόδου του σχεδίου, έπρεπε, κατά τον έλεγχο του Ιουλίου 1997, να μπορεί να δικαιολογήσει την τήρηση της υποχρεώσεώς της συγχρηματοδότησεως, τουλάχιστον για την περίοδο μεταξύ του Σεπτεμβρίου 1996 και του Μαΐου 1997, πράγμα το οποίο δεν αμφισβητεί ότι δεν έπραξε.

- 251 Εν πάση περιπτώσει, η επιχειρηματολογία της Tecmagind που εκτίθεται ανωτέρω στη σκέψη 248 δεν μπορεί να αναιρέσει το βάσιμο των διαπιστώσεων της Επιτροπής ότι, στο πλαίσιο του συστήματος υπεργολαβιών που μνημονεύεται στις προσβαλλόμενες αποφάσεις, η Tecmagind εισέπραξε, απευθείας ή μέσω της Faretra, άλλης δικαιούχου συνδρομής του ΕΓΤΠΕ εταιρίας, ποσά που αντιστοιχούσαν σε κοινοτικά κεφάλαια βάσει τιμολογίων στερουμένων οικονομικής δικαιολογήσεως.
- 252 Ενόψει των προαναφερθέντων, η επιχειρηματολογία των προσφευγουσών, με την οποία αμφισβητείται το βάσιμο των διαπιστώσεων της Επιτροπής περί υπέρξεως παρατυπιών όσον αφορά τη συγχρηματοδότηση των σχεδίων που αφορούν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, πρέπει να απορριφθεί.

Επί της επιχειρηματολογίας των προσφευγουσών με την οποία αμφισβητείται η υπέρξη των ιδιαίτερων παρατυπιών τις οποίες διαπίστωσε η Επιτροπή όσον αφορά έκαστο των σχεδίων

— Σχέδιο Luffa

- 253 Όσον αφορά το σχέδιο Luffa, η Επιτροπή επικαλείται την έλλειψη δικαιολογήσεως των δαπανών που χρέωσαν στη Vela η Faretra, η Sonda και η ΑΙΤΕC, η Azienda agricola Barrank και οι M. Baldassarre και C. Zarotti, μέχρι το συνολικό ποσό των 3 000 000 000 ITL περίπου, ήτοι μέχρι ποσοστό 60 % των συνολικών δαπανών που δηλώθηκαν για το εν λόγω σχέδιο. Προβάλλει ότι η παρέμβαση της Faretra, της Sonda, της ΑΙΤΕC και του M. Baldassarre είχε ως αντικείμενο συμβάσεις που προϋποθέτουν τη διάθεση προσωπικού, εξοπλισμού και ειδικών επαγγελματικών ικανοτήτων. Ωστόσο, οι έλεγχοι που διενεργήθηκαν βάσει των λογιστικών βιβλίων και των βιβλίων απογραφών των τεσσάρων αυτών υπεργολάβων κατέδειξαν ότι οι εν λόγω υπεργολάβοι δεν διέθεταν ούτε προσωπικό ούτε ειδικό εξοπλισμό και ως εκ τούτου δεν διέθεταν καμία ικανότητα δυνάμενη να δικαιολογήσει την παρέμβασή τους κατά την εκτέλεση του σχεδίου Luffa. Εξάλλου, οι διάφορες αυτές εταιρίες δεν υποβλήθηκαν σε καμία δαπάνη ικανή να δικαιολογήσει τα αμφισβητούμενα τιμολόγια.

- 254 Η Επιτροπή καταγγέλλει επίσης το γεγονός ότι μια σειρά τιμολογίων που εκδόθηκαν στο όνομα της Vela στο πλαίσιο του σχεδίου Luffa δεν είναι επαρκώς δικαιολογημένη ή καταδεικνύει την ύπαρξη δυσαναλογίας μεταξύ του καταβληθέντος τιμήματος και της παρασχεθείσας υπηρεσίας. Η Επιτροπή μνημονεύει το τιμολόγιο των 61 882 002 ITL που εξέδωσε η Magenta Finance για την έκδοση ενός εκλαϊκευτικού εγχειριδίου για τους γεωργούς, το τιμολόγιο των 20 939 ECU που εξέδωσε η Detentor και το οποίο αφορούσε αμοιβές που αντιστοιχούσαν στην εκπόνηση μελέτης βιωσιμότητας, καθώς και στην κατάρτιση των σχεδίων ενός προκαταρκτικού μοντέλου πρέσσας για τη συμπίεση σε χαμηλή θερμοκρασία του φλοιού της luffa, και το τιμολόγιο των 133 057 ECU που εξέδωσε η Cedarcliff και το οποίο αφορούσε, μεταξύ άλλων, ένα αρχείο γεωργικών επιχειρήσεων, στις οποίες η Vela έπρεπε να πραγματοποιήσει ενέργειες εκλαϊκεύσεως.
- 255 Κατά των ως άνω ισχυρισμών, η Vela υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν δύναται να στηριχθεί επί του ελέγχου του Νοεμβρίου 1997 προκειμένου να θέσει υπό αμφισβήτηση την κανονικότητα τιμολογίων τα οποία έγιναν δεκτά χωρίς επιφυλάξεις κατά τους ελέγχους του Ιουλίου 1993 και του Ιουλίου 1996.
- 256 Όσον αφορά τις δαπάνες που χρέωσαν στη Vela η Faretra, η Sonda, η AITEC και ο M. Baldassarre, η Vela προβάλλει ότι το γεγονός, το οποίο επικαλείται η Επιτροπή, ότι οι τέσσερις αυτοί υπεργολάβοι δεν διέθεταν ούτε τον αναγκαίο εξοπλισμό ούτε τις αναγκαίες ειδικές ικανότητες είναι αλυσιτελές, καθ' ο μέτρο ουδεμία συμβατική διάταξη απαιτούσε να διαθέτουν οι υπεργολάβοι δικό τους προσωπικό και εξοπλισμό και απαγόρευε σε αυτούς να απευθύνονται σε περιστασιακούς συνεργάτες.
- 257 Η Vela ισχυρίζεται, παραπέμποντας σε μια σειρά συνημμένων στα δικόγραφα της εγγράφων, ότι όλα τα επίδικα τιμολόγια αντιστοιχούν σε παροχές που όντως πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο του σχεδίου Luffa. Ισχυρίζεται ότι δεν αντιλαμβάνεται πώς οι υπάλληλοι της Επιτροπής κατέληξαν στο συμπέρασμα, τον Νοέμβριο του 1997, επ' ευκαιρία ενός ελέγχου λογιστικής φύσεως, ότι το ποσό των 573 000 000 ITL που χρέωσε η Faretra στη Vela και το οποίο αντιστοιχεί στο συνολικό κόστος μιας εγκαταστάσεως μεταποιήσεως της εσοδείας της luffa ήταν διογκωμένο, ενώ η προσφορά που υπέβαλε το Consiglio Nazionale delle Ricerche το 1993 προέβλεπε δαπάνη 1 000 000 000 ITL για μια τέτοια εγκατάσταση. Προσθέτει ότι όλοι οι



στόχοι που τίθενται με την εν λόγω απόφαση επετεύχθησαν, κατά τον πλέον ικανοποιητικό τρόπο, και ότι το σύνολο των σχετικών ενεργειών εκτελέστηκε σύμφωνα με τους οικείους κανόνες. Η Vela ισχυρίζεται επίσης ότι οι υπεργολάβοι στους οποίους προσέφυγε για την εκτέλεση του σχεδίου Luffa είναι τρίτοι όσον αφορά τη σχέση που έχει καταρτιστεί μεταξύ της Επιτροπής και της ίδιας στο πλαίσιο της χρηματοδότησής του εν λόγω σχεδίου, οπότε ο τρόπος με τον οποίο οι υπεργολάβοι διαχειρίστηκαν την ισορροπία μεταξύ των δαπανών και των εσόδων τους δεν ήταν δυνατόν να ελεγχθεί από την Επιτροπή στο πλαίσιο του ως άνω σχεδίου.

- 258 Όσον αφορά τα καταβληθέντα στον C. Zarotti (60 000 000 ΙΤL ετησίως), η Vela υπογραμμίζει, αφενός, ότι τα εν λόγω ποσά αντιστοιχούν σε τέσσερα έτη δραστηριότητας που αφιέρωσε ο C. Zarotti στην υλοποίηση του σχεδίου Luffa και ότι, αφετέρου, η απόφαση περί χορηγήσεως ως προς το εν λόγω σχέδιο προέβλεπε συνολικό ποσό 170 000 ECU ως αμοιβή του υπευθύνου για την εκτέλεση του σχεδίου.
- 259 Όσον αφορά τα τιμολόγια που εξέδωσε η Magenta Finance, η Detentor και η Cedarcliff, η Vela υποστηρίζει, παραπέμποντας στα στοιχεία που περιέχονται στο έγγραφο της 19ης Ιουνίου 1998, ότι τα διάφορα αυτά τιμολόγια αντιστοιχούν σε παροχές που όντως πραγματοποιήθηκαν. Το τιμολόγιο που εξέδωσε η Magenta Finance αφορούσε την προμήθεια ενός εκλαϊκευτικού εγχειριδίου, της τελικής εκδόσεως του οποίου προηγήθηκαν αρκετά προσχέδια και ενδιάμεσες εκδόσεις. Το τιμολόγιο που εξέδωσε η Detentor αντιστοιχούσε στην εκπόνηση τεχνικής μελέτης που αποσκοπούσε στη μείωση του όγκου της luffa για τις ανάγκες συντηρήσεως και μεταφοράς της. Το τιμολόγιο που εξέδωσε η Cedarcliff αφορούσε μια ανάλυση της αγοράς που αποσκοπούσε στον εντοπισμό, ενόψει της γνωστοποίησής του σχεδίου Luffa στους ενδιαφερομένους, των επιχειρήσεων που ήταν ενδεχόμενο να εκδηλώσουν ενδιαφέρον για την εκμετάλλευση της luffa, και που είχε καταστήσει αναγκαία, μεταξύ άλλων, τη δημιουργία μιας τράπεζας δεδομένων.
- 260 Το Πρωτοδικείο υποστηρίζει, εκ προοιμίου, ότι ο καταλογισμός, στον προ-ύπολογισμό ενός επιδοτούμενου από το ΕΓΤΠΕ σχεδίου, δαπανών που έχουν πλήρως δικαιολογηθεί συνδέεται με τη γενική υποχρέωση που υπέχει ο δικαιούχος της συνδρομής να τηρεί τις χρηματοδοτικές προϋποθέσεις που τάσσει η απόφαση περί χορηγήσεως, υποχρέωση η οποία συνιστά μια ουσιαστική δέσμευση του εν λόγω δικαιούχου (βλ., ανωτέρω, σκέψη 193). Κατά συνέπεια, αν οι ισχυρισμοί της Επιτροπής που παρατίθενται ανωτέρω στις σκέψεις 253 και 254 αποδειχθούν βάσιμοι, πρέπει να συναχθεί ότι υφίστανται παρατυπίες υπό την έννοια του άρθρου 24 του κανονισμού 4253/88.

- 261 Εξάλλου, πρέπει να υπομνηστεί ότι, για τους λόγους που εκτίθενται ανωτέρω στη σκέψη 201, τα στοιχεία που επικαλέστηκε η Vela προκειμένου να υπογραμμίσει την ορθή εκτέλεση του σχεδίου Luffa είναι αλυσιτελή έναντι των ως άνω ισχυρισμών, των οποίων το βάσιμο πρέπει να εξεταστεί ενόψει των επιχειρημάτων που προέβαλε η Vela, τα οποία αφορούν τις δαπάνες που χρέωσαν σε αυτήν η Faretra, η Sonda, η ΑΙΤΕC, οι M. Baldassarre και C. Zarotti, η Magenta Finance, η Detentor και η Cedarcliff.
- 262 Όσον αφορά τα τιμολόγια που εξέδωσαν η Faretra, η Sonda, η ΑΙΤΕC και ο M. Baldassarre, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι η Vela δεν αμφισβητεί ότι, στο πλαίσιο του σχεδίου Luffa, συνήφθησαν συμβατικές σχέσεις μεταξύ, αφενός, της ίδιας και, αφετέρου, των διαφόρων αυτών φυσικών ή νομικών προσώπων, και ότι οι εν λόγω συμβατικές σχέσεις εμπειρεύουν τη διάθεση ανθρώπινου δυναμικού και τεχνικών μέσων. Επιπλέον, η Vela δεν αμφισβητεί το υποστατό των δαπανών που χρεώθηκαν στην ίδια από τα ως άνω πρόσωπα. Εντούτοις, υποστηρίζει, σε αντίθεση με ό,τι ισχυρίζεται η Επιτροπή, ότι οι εν λόγω δαπάνες είναι δικαιολογημένες.
- 263 Εντούτοις, επισημάνθηκε ήδη, όσον αφορά τις δαπάνες που χρέωσαν στη Vela η Faretra και η Sonda, ότι οι δύο αυτές εταιρίες δεν διέθεταν ίδιους πόρους ικανούς να παράσχουν σε αυτές τη δυνατότητα να εκπληρώσουν οι ίδιες τις παροχές των οποίων την πραγματοποίηση είχε αναθέσει με υπεργολαβία στις εν λόγω εταιρίες η Vela (βλ., ανωτέρω, σκέψη 205). Επιπλέον, τόσο κατά τη διοικητική όσο και κατά την παρούσα διαδικασία, η Vela, απαντώντας στους ισχυρισμούς της Επιτροπής, παρέπεμψε, γενικώς, στα λογιστικά έγγραφα του σχεδίου Luffa και υπογράμμισε ότι, σύμφωνα με τις συμβατικές σχέσεις που μνημονεύονται στην προηγούμενη σκέψη, δεν απαγορεύεται στους υπεργολάβους να απευθύνονται σε εξωτερικούς συνεργάτες προκειμένου να τηρήσουν τις δεσμεύσεις που είχαν αναλάβει έναντι της Vela. Εντούτοις, η Vela ουδέποτε προσκόμισε στοιχεία δυνάμενα να αποδείξουν ότι η Faretra και η Sonda εκλήθησαν να εξοφλήσουν τιμολόγια που εξέδωσαν εξωτερικοί συνεργάτες, στους οποίους οι εν λόγω εταιρίες είχαν προσφύγει για την πραγματοποίηση των παροχών που είχαν συμφωνήσει με τη Vela στο πλαίσιο του σχεδίου Luffa.
- 264 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή βασιμώς συνήγαγε ότι συντρέχει έλλειψη δικαιολογήσεως των τιμολογίων που εξέδωσαν η Faretra και η Sonda στο πλαίσιο του σχεδίου Luffa. Η σύγκριση, στην οποία προέβη η Vela, μεταξύ του ποσού μιας

προσφοράς που υπέβαλε το Consiglio Nazionale delle Ricerche για τη δημιουργία εγκαταστάσεως μεταποίησης της luffa και του ποσού που χρέωσε η Faretra για μια τέτοια εγκατάσταση στο πλαίσιο του σχεδίου Luffa δεν μπορεί, συναφώς, να αναιρέσει τη διαπίστωση ότι, εν προκειμένω, δεν αποδείχθηκε ότι η Faretra διέθετε τα αναγκαία μέσα για την πραγματοποίηση των παροχών που της είχε αναθέσει με υπεργολαβία η Vela ή ότι υποβλήθηκε σε δαπάνες, συνδεδεμένες με την προσφυγή σε εξωτερικούς συνεργάτες, δυνάμενες να δικαιολογήσουν τα τιμολόγια που εξέδωσε στο όνομα της Vela.

- 265 Όσον αφορά τις δαπάνες που χρέωσε στη Vela η ΑΙΤΕC, ήδη επισημάνθηκε ότι, κατά τον έλεγχο του Νοεμβρίου 1997, προέκυψε ότι η ΑΙΤΕC δεν διέθετε εξοπλισμό, υποδομή και ακίνητη περιουσία, με εξαίρεση έναν ελκυστήρα (βλ., ανωτέρω, σκέψη 206). Επιπλέον, από τα πρακτικά του εν λόγω ελέγχου (σ. 5) προκύπτει ότι, κατά τον έλεγχο αυτό, ο C. Zarotti, μοναδικός διαχειριστής της Vela, του οποίου ο πατέρας και ο θείος ήσαν οι εταίροι της ΑΙΤΕC, δεν μπόρεσε να αποδείξει ότι οι πληρωμές, που πιστοποιούνται από τα σχετικά με την εν λόγω εταιρία λογιστικά έγγραφα, τις οποίες πραγματοποίησε η εταιρία αυτή κατά τη διάρκεια της υπάρξεώς της είχαν οιαδήποτε σχέση με την υλοποίηση του σχεδίου Luffa.
- 266 Υπό τις συνθήκες αυτές, και δεδομένου ότι η Vela δεν κατέθεσε ούτε το παραμικρό στοιχείο που θα μπορούσε να αναιρέσει τις διαπιστώσεις που μνημονεύονται στην προηγούμενη σκέψη, η Επιτροπή ορθώς συνήγαγε ότι οι δαπάνες που χρεώθηκαν από την ΑΙΤΕC στο πλαίσιο του σχεδίου Luffa ήσαν αδικαιολόγητες.
- 267 Όσον αφορά τις δαπάνες που χρέωσε στη Vela ο M. Baldassarre, από τα αντίγραφα των τιμολογίων του τελευταίου που κατατέθηκαν στη δικογραφία από την Επιτροπή προκύπτει ότι τα εν λόγω τιμολόγια έχουν σχέση με τις δραστηριότητες του «τεχνικού υπευθύνου» του σχεδίου. Σύμφωνα με την παρουσίαση του σχεδίου Luffa, η οποία περιέχεται στην αίτηση περί χορηγήσεως συνδρομής που υπέβαλε η Vela, ο τεχνικός υπεύθυνος ανέλαμβανε την ευθύνη των «βιομηχανικών σταδίων», στα οποία συμπεριλαμβάνονταν, μεταξύ άλλων, η ανάπτυξη τεχνικών προκαταρκτικής επεξεργασίας του καρπού, διαχωρισμού της σάρκας από το ινώδες τμήμα και εξαγωγής των φυτικών πρωτεϊνών, η χημική, φυσική και μηχανική ανάλυση των παραγομένων προϊόντων, η προετοιμασία δειγμάτων για ελέγχους στα εργοστάσια, η ανάλυση που αποσκοπεί στον εντοπισμό απλών συστημάτων εναποθηκεύσεως, συσκευασίας και

μεταφοράς, η ετοιμασία μικρών ποσοτήτων προϊόντων για την πραγματοποίηση δοκιμών με σκοπό την εμπορία, η σύλληψη και η κατασκευή προκαταρκτικών μοντέλων εγκαταστάσεων επιτόπιας μεταποίησης του προϊόντος (σ. 15 και 22 της αιτήσεως).

- 268 Η Vela δεν αμφισβήτησε ότι ο M. Baldassarre δεν διέθετε μέσα ικανά να του παράσχουν τη δυνατότητα να ασκήσει ο ίδιος τις διάφορες αυτές δραστηριότητες. Επιπλέον, τα τιμολόγια που εξέδωσε ο M. Baldassarre δεν περιέχουν κανένα στοιχείο που να επιτρέπει να θεωρηθεί ότι τα εν λόγω τιμολόγια αντιστοιχούσαν σε δαπάνες συνδεδεμένες με την προσφυγή σε εξωτερικούς συνεργάτες με σκοπό την υλοποίηση των δραστηριοτήτων που του είχε αναθέσει η Vela στο πλαίσιο του σχεδίου Luffa.
- 269 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή ορθώς συνήγαγε ότι οι δαπάνες που χρεώθηκαν από τον M. Baldassarre στο πλαίσιο του σχεδίου Luffa ήταν αδικαιολόγητες.
- 270 Ως προς το επιχείρημα της Vela ότι οι υπεργολάβοι στους οποίους προσέφυγε είναι, όσον αφορά τη σχέση της Vela με την Επιτροπή, τρίτοι, οι οποίοι δεν μπορούσαν να ελεγχθούν από την Επιτροπή στο πλαίσιο του σχεδίου Luffa, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, εφόσον ένα σχέδιο, όπως το σχέδιο Luffa, τυγχάνει κοινοτικής χρηματοδοτήσεως, η Επιτροπή δικαιούται να εξετάζει την κανονικότητα κάθε τιμολογίου που δηλώθηκε για το εν λόγω σχέδιο και, όπου χρειάζεται, να καταγγέλλει την ύπαρξη παρατυπίας, και τούτο ανεξαρτήτως του αν το τιμολόγιο εκδόθηκε από τον δικαιούχο της χρηματοδότησεως ή από φυσικό ή νομικό πρόσωπο στο οποίο ο δικαιούχος προσέφυγε στο πλαίσιο της εκτελέσεως του επιδοτούμενου σχεδίου. Το να στερηθεί η Επιτροπή της δυνατότητας ελέγχου της κανονικότητας των δαπανών που χρεώνουν οι υπεργολάβοι στον δικαιούχο συνδρομής του ΕΓΤΠΕ θα τον εξέθετε σε πληρωμή αχρεωστήτων, συνδεδεμένων με δηλώσεις δαπανών των οποίων η οικονομική βάση δεν ελέγχθηκε.

- 271 Εν προκειμένω, η Επιτροπή βασιμώς διαπίστωσε, λαμβανομένης υπόψη της ελλείψεως δικαιολογήσεως των τιμολογίων που εξέδωσαν οι υπεργολάβοι στους οποίους η Vela είχε προσφύγει στο πλαίσιο της υλοποιήσεως του σχεδίου Luffa, το παράτυπο των εν λόγω τιμολογίων.
- 272 Όσον αφορά τις δαπάνες που χρέωσε στη Vela ο C. Zarotti, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι τόσο από τα πρακτικά του ελέγχου του Νοεμβρίου 1997 όσο και από τα δικόγραφα της Vela προκύπτει ότι ο C. Zarotti εξέδωσε στο όνομα της εν λόγω εταιρίας, υπό την ιδιότητα του υπευθύνου για την εκτέλεση του σχεδίου Luffa, τιμολόγια συνολικού ποσού 260 000 000 ITL περίπου στο πλαίσιο του εν λόγω σχεδίου.
- 273 Εντούτοις, καίτοι, βεβαίως, ένα ποσό 170 000 ECU, ήτοι περίπου 340 000 000 ITL, είχε προβλεφθεί, στο παράρτημα I της αποφάσεως περί χορηγήσεως ως προς το σχέδιο Luffa, για την κάλυψη των προσωπικών δαπανών του υπευθύνου για την εκτέλεση του σχεδίου, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η Επιτροπή, ενόψει των διαπιστώσεών της, οι οποίες στοιχειοθετούνται, ότι η δραστηριότητα που ανέπτυξε ο C. Zarotti στο πλαίσιο του σχεδίου Luffa συνίστατο, μεταξύ άλλων, στη δημιουργία ενός συστήματος υπεργολαβιών στο οποίο εμπλεκόταν σειρά συνδεδεμένων εταιριών και το οποίο παρέσχε τη δυνατότητα στη Vela να εισπράξει αχρεωστήτως κεφάλαια του ΕΓΤΠΕ, βάσει μη δικαιολογημένων τιμολογίων, που αντιστοιχούσαν περίπου στο 60 % των συνολικών δαπανών που δηλώθηκαν για το προαναφερθέν σχέδιο, ευλόγως συνήγαγε ότι τα τιμολόγια που εξέδωσε ο C. Zarotti στο όνομα της Vela δεν ήταν δικαιολογημένα.
- 274 Όσον αφορά το τιμολόγιο των 61 882 002 ITL που πλήρωσε η Vela στη Magenta Finance, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι από τα πρακτικά του ελέγχου του Νοεμβρίου 1997 προκύπτει ότι, κατά τον ως άνω έλεγχο, ο C. Zarotti δεν ήταν σε θέση να παρουσιάσει στους υπαλλήλους της Επιτροπής την έκδοση του εγχειριδίου που αντιστοιχούσε στο τιμολόγιο που εξέδωσε η Magenta Finance τον Μάρτιο του 1995. Συγκεκριμένα, από τα εν λόγω πρακτικά προκύπτει ότι «[τ]ο αντίγραφο του εγχειριδίου που επέδειξε ο C. Zarotti [ήταν] ένα αντίτυπο που είχε προέλθει από τις διάφορες τροποποιήσεις που είχε υποστεί το εγχειρίδιο που χρεώθηκε από τη Magenta, του οποίου η Vela δεν φύλαξε αντίγραφο» (σ. 4).
- 275 Επιπλέον, η Vela, έναντι των ισχυρισμών της Επιτροπής σχετικά με το τιμολόγιο που εξέδωσε η Magenta Finance, προέβαλε, στο έγγραφο της 19ης Ιουνίου 1998, ότι η

παρεμβολή πολλών ενδιαμέσων εκδόσεων ήταν αναγκαία για τη διαμόρφωση της τελικής εκδόσεως του εγχειριδίου και ότι οι ως άνω εκδόσεις, οι οποίες δεν ανταποκρίνονταν στις απαιτούμενες τεχνικές και αισθητικές επιταγές, είχαν αποσυρθεί προκειμένου να μην προκληθεί συσσώρευση εγγράφων που θα μπορούσε να προκαλέσει σύγχυση. Αντιθέτως, από το ανωτέρω έγγραφο δεν προκύπτει ότι η Vela απέστειλε στην Επιτροπή την έκδοση του εγχειριδίου που αντιστοιχούσε στο αμφισβητούμενο τιμολόγιο.

- 276 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή βασίμως διαπίστωσε, στην προσβαλλόμενη απόφαση στην υπόθεση T-141/99, ότι δεν της προσκομίστηκε η έκδοση του εγχειριδίου που εκπόνησε η Magenta Finance και το οποίο αντιστοιχούσε στο τιμολόγιο των 61 882 002 ITL που εξέδωσε η εν λόγω εταιρεία.
- 277 Πρέπει επίσης να υπογραμμιστεί ότι, κατά την παρούσα διαδικασία, η Vela κατέθεσε στη δικογραφία σειρά εγγράφων, στη γαλλική, αγγλική και ιταλική γλώσσα, τα οποία αφορούν ένα εγχειρίδιο υπό τον τίτλο «Η Luffa στις μεσογειακές περιοχές — Εγχειρίδιο καλλιέργειας και πρώτης μεταποίησης» και περιέχουν την ένδειξη ότι εκδόθηκαν από τη Magenta Finance. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Vela ισχυρίστηκε ότι το περιεχόμενο των εν λόγω εγγράφων ήταν ταυτόσημο με την τελική έκδοση, η οποία επίσης κατατέθηκε στη δικογραφία, του εγχειριδίου εκλαϊκεύσεως του σχεδίου Luffa, το οποίο απευθυνόταν στους γεωργούς.
- 278 Εντούτοις, τα στοιχεία που προσκόμισε ή Vela κατά τη διάρκεια της δίκης δεν δύνανται να αναιρέσουν τη διαπίστωση, η οποία συνάγεται από την ανάλυση που εκτέθηκε ανωτέρω στις σκέψεις 274 έως 276, ότι η Vela δεν ήταν σε θέση, κατά τον έλεγχο του Νοεμβρίου 1997, όπως και κατά τη διοικητική διαδικασία, να προσκομίσει στην Επιτροπή το εγχειρίδιο που αντιστοιχούσε στο τιμολόγιο που εξέδωσε η Magenta Finance.
- 279 Επιπλέον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η τελική έκδοση του εγχειριδίου, η οποία μνημονεύεται ανωτέρω στη σκέψη 277, δεν περιέχει κανένα στοιχείο που να παρέχει τη δυνατότητα να θεωρηθεί ότι η Magenta Finance είχε εμπλακεί στις πολυάριθμες

τεχνικές βελτιώσεις (προσθήκη φωτογραφιών, γραφικών και εγχρώμων πινάκων, βελτίωση του εντύπου από αισθητική άποψη) οι οποίες διέκριναν την εν λόγω τελική έκδοση από τα έγγραφα που μνημονεύονται στην ίδια σκέψη της απόφασης. Αντιθέτως, η ως άνω έκδοση φέρει την ένδειξη: «Εκδόθηκε από τη Vela Srl» και «Design & Pre-press: Vela Srl». Στην έκδοση αυτή ουδεμία μνεία γίνεται στη Magenta Finance.

- 280 Κατά συνέπεια, τα στοιχεία που περιέχονται στη δικογραφία επιτρέπουν να αποδοθεί στη Magenta Finance μόνον η κατάρτιση των εγγράφων που μνημονεύονται ανωτέρω στη σκέψη 277. Ωστόσο, επιβάλλεται η διαπίστωση, μετά την εξέταση των εν λόγω εγγράφων, ότι η κατάρτισή τους προφανώς δεν δικαιολογεί την έκδοση τιμολογίου 62 000 000 ITL περίπου.
- 281 Όσον αφορά το τιμολόγιο των 20 939 ECU που εξέδωσε η Detentor, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι η Vela κατέθεσε, σε παράρτημα του δικογράφου της προσφυγής της, τέσσερα έγγραφα τα οποία σχετίζονται, κατ' αυτήν, με το εν λόγω τιμολόγιο. Κατόπιν των παρατηρήσεων που διατύπωσε η Επιτροπή στο υπόμνημά της αντικρούσε όσον αφορά την έλλειψη συνάφειας με το σχέδιο Luffa ενός από τα έγγραφα αυτά, το οποίο απετελείτο κατά το μεγαλύτερο μέρος από σ. προερχόμενες από χώρους του Διαδικτύου, και του οποίου το περιεχόμενο πιστοποιεί κατά αδιάσειστο τρόπο ότι το εν λόγω έγγραφο αντιστοιχεί σε έρευνα που πραγματοποιήθηκε μετά την εκτέλεση του σχεδίου Luffa και η οποία δεν είχε σχέση με το εν λόγω σχέδιο, η Vela ισχυρίστηκε, στο υπόμνημά της απαντήσεως, ότι το ως άνω έγγραφο είχε κατατεθεί στη δικογραφία εκ παραδρομής.
- 282 Επιπλέον, από τις διευκρινίσεις που παρέσχε η Vela στο υπόμνημά της απαντήσεως προκύπτει ότι, από τα τέσσερα έγγραφα που μνημονεύονται στην προηγούμενη σκέψη, μόνον ένα έχει σχέση με το τιμολόγιο της Detentor το οποίο αφορά η προσβαλλόμενη απόφαση στην υπόθεση Τ-141/99, ήτοι εκείνο που αντιστοιχεί σε μια μελέτη υπό τον τίτλο «La pressatura dei frutti della luffa cylindrica come soluzione dei problemi connessi al loro trasporto e immagazzinamento — Valutazioni e caratteristiche delle presse per le luffe». Πράγματι, τα τρία άλλα έγγραφα σχετίζονται με την έρευνα στο Διαδίκτυο που μνημονεύθηκε στην προηγούμενη σκέψη, καθώς και με δύο έγγραφα, κανένα στοιχείο των οποίων δεν επιτρέπει να συνδεθούν με τη Detentor.

- 283 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η μελέτη που μνημονεύεται στην προηγούμενη σκέψη περιλαμβάνει σαράντα σ. και ορισμένα σχήματα σχετικά με μια πρέσσα για τη luffa, που, προφανώς, δεν δικαιολογούν την έκδοση τιμολογίου ποσού 20 939 ECU.
- 284 Στο έγγραφο της 19ης Ιουνίου 1998 που απηύθυνε προς την Επιτροπή, η Vela, απαντώντας στους ισχυρισμούς της Επιτροπής σχετικά με το δυσανάλογο των δαπανών που χρέωσε η Detentor, προέβαλε ότι η τιμή είχε καθοριστεί λαμβανομένης υπόψη σειράς παραγόντων, όπως είναι η αβεβαιότητα ως προς το αν υφίσταται λύση επιτρέπущα τη μείωση του όγκου της luffa για τη μεταφορά και συντήρησή της, οι άκαρπες προσπάθειες που κατέβαλαν στον εν λόγω τομέα πολυάριθμες εταιρίες προς τις οποίες είχε απευθυνθεί η Vela κατά το παρελθόν και το πολύ μειωμένο χρονικό διάστημα που διέθετε για τη λύση του προβλήματος αυτού.
- 285 Ωστόσο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η ως άνω επιχειρηματολογία, ιδίως δε το επιχείρημα σχετικά με την επίπτωση, επί της τιμής για την οποία εκδόθηκε το τιμολόγιο από τη Detentor, των ερευνών που πραγματοποίησαν χωρίς αποτέλεσμα άλλες εταιρίες προς τις οποίες είχε απευθυνθεί προηγουμένως η Vela, δεν στηρίζεται σε κανένα συγκεκριμένο στοιχείο. Εν πάση περιπτώσει, η ως άνω επιχειρηματολογία δεν δύναται να αναιρέσει τη δυσαναλογία που υφίσταται μεταξύ ενός τιμολογίου για αμοιβές ύψους 20 939 ECU και του περιεχομένου της μελέτης που εκπόνησε η Detentor στο πλαίσιο του σχεδίου Luffa.
- 286 Συνεπώς, η Επιτροπή ευλόγως συνήγαγε ότι υφίσταται δυσαναλογία μεταξύ της παρασχεθείσας από τη Detentor υπηρεσίας στο πλαίσιο του σχεδίου Luffa και του ποσού της αμοιβής που χρέωσε η ως άνω εταιρία στη Vela.
- 287 Όσον αφορά το τιμολόγιο των 133 057 ECU που πλήρωσε η Vela στη Cedarcliff, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι οι διάδικοι δεν αμφισβητούν ότι η Cedarcliff ανήκε στον M. De Bartholomeis, επικεφαλής ομάδας πίεσεως στις Βρυξέλλες, και η έδρα της βρισκόταν στο Δουβλίνο.



- 288 Εξάλλου, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι η Vela κατέθεσε στη δικογραφία, σχετικά με το τιμολόγιο που μνημονεύεται στην προηγούμενη σκέψη, σειρά εγγράφων, τα οποία ισχυρίζεται ότι προσκόμισε στην Επιτροπή κατά τη διοικητική διαδικασία.
- 289 Τα εν λόγω έγγραφα αντιστοιχούν, αφενός, σε ένα υπόμνημα επτά σ.ων σχετικά με τη μεθοδολογία που ακολούθησε για την επιλογή σειράς γεωργικών εκμεταλλεύσεων ενόψει της γνωστοποίησής του σχεδίου Luffa στους ενδιαφερομένους και, αφετέρου, σε πολλά αρχεία που συγκεντρώνουν, βάσει διαφόρων κριτηρίων, τα στοιχεία ορισμένων γεωργικών εκμεταλλεύσεων εγκατεστημένων σε διάφορες χώρες της Ευρώπης (Γερμανία, Ισπανία, Γαλλία και Ηνωμένο Βασίλειο).
- 290 Ωστόσο, επιβάλλεται η διαπίστωση, μετά την εξέταση των ως άνω εγγράφων, ότι τα έγγραφα αυτά προφανώς δεν δικαιολογούν το ποσό που χρέωσε η Cedarcliff στη Vela.
- 291 Στο έγγραφο που απηύθυνε προς την Επιτροπή στις 19 Ιουνίου 1998, η Vela, απαντώντας στους ισχυρισμούς της Επιτροπής σχετικά με το δυσανάλογο των τιμολογίων που εξέδωσε η Cedarcliff, τόνισε, προκειμένου να δικαιολογήσει την τιμή για την οποία εκδόθηκε το τιμολόγιο σε σχέση με την παρασχεθείσα υπηρεσία, το εύρος των δραστηριοτήτων (καθορισμός των κριτηρίων επιλογής, επικοινωνία και επιτόπιες επισκέψεις, έρευνα και ανάλυση των δεδομένων, δημιουργία ηλεκτρονικής βάσεως δεδομένων) την ανάληψη των οποίων απαιτούσε η κατάρτιση ενός αρχείου σχετικού με τις γεωργικές εκμεταλλεύσεις που ενδέχεται να εκδηλώσουν ενδιαφέρον για το σχέδιο Luffa.
- 292 Ωστόσο, ούτε κατά τη διοικητική ούτε κατά την παρούσα διαδικασία προσκόμισε η Vela στοιχεία δυνάμενα να αναιρέσουν τη διαπίστωση, η οποία περιέχεται στην έκθεση της UCLAF της 30ής Σεπτεμβρίου 1997, ότι, σύμφωνα με τις πληροφορίες που ελήφθησαν από το Companies Registration Office (μητρώο καταχωρίσεως εταιριών) του Δουβλίνου, η Cedarcliff δεν διέθετε τότε προσωπικό.

- 293 Υπό τις συνθήκες αυτές, οι διάφορες δραστηριότητες που απαριθμεί η Vela στο έγγραφο της 19ης Ιουνίου 1998, προκειμένου να δικαιολογήσει το ποσό του τιμολογίου της Cedarcliff, δεν είναι δυνατόν να θεωρηθούν ότι ασκήθηκαν από την ως άνω εταιρία. Επιπλέον, δεδομένου ότι η Vela δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο ικανό να αποδείξει ότι η Cedarcliff κλήθηκε να πληρώσει τιμολόγια εκδοθέντα από τρίτους προς τους οποίους είχε απευθυνθεί για την υλοποίηση των προαναφερθεισών δραστηριοτήτων, η Επιτροπή βασίμως συνήγαγε ότι το ποσό των 133 057 ECU που χρέωσε η Cedarcliff στη Vela στο πλαίσιο του σχεδίου Luffa ήταν αδικαιολόγητο.
- 294 Τέλος, όσον αφορά το επιχείρημα της Vela που αντλείται από την έλλειψη αμφισβητήσεως, εκ μέρους της Επιτροπής, της κανονικότητας των επίδικων τιμολογίων κατά τους ελέγχους του Ιουλίου 1993 και του Ιουλίου 1996, πρέπει να επισημανθεί ότι το γεγονός αυτό δεν δύναται να κλονίσει το συμπέρασμα που συνάγεται από την ανάλυση που εκτίθεται ανωτέρω στις σκέψεις 260 έως 293 ως προς το βάσιμο των διαπιστώσεων της Επιτροπής σχετικά με το παράτυπο των τιμολογίων τα οποία αφορά η προσβαλλόμενη απόφαση στην υπόθεση T-141/99. Επιπλέον, για τους λόγους που εκτίθενται ανωτέρω στη σκέψη 236, το εν λόγω γεγονός δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι απαγορεύει στην Επιτροπή να επισημάνει τις επίμαχες παρατυπίες κατά τη διάρκεια μεταγενέστερου ελέγχου. Συναφώς, έχει σημασία να προστεθεί ότι ο έλεγχος του Νοεμβρίου 1997 διενεργήθηκε, σε αντίθεση με ό,τι υποστηρίζει η Vela, κατά τρόπο σύννομο, οπότε η Επιτροπή βασίμως επικαλέστηκε τον εν λόγω έλεγχο προς στήριξη των διαπιστώσεών της σχετικά με την ύπαρξη παρατυπιών.
- 295 Εξάλλου, το Πρωτοδικείο διευκρινίζει ότι τόσο από τα πρακτικά του ελέγχου του Νοεμβρίου 1997 όσο και από τα αντίγραφα των τιμολογίων της Magenta Finance, της Detentor και της Cedarcliff που κατέθεσε στη δικογραφία η Επιτροπή προκύπτει ότι τα εν λόγω τιμολόγια εκδόθηκαν μετά τον έλεγχο του Ιουλίου 1993, οπότε το επιχείρημα της Vela ότι τα επίδικα τιμολόγια είχαν γίνει δεκτά χωρίς επιφυλάξεις από την Επιτροπή κατά τον ως άνω έλεγχο δεν στηρίζεται στα πραγματικά περιστατικά, όσον αφορά τα τιμολόγια της Magenta Finance, της Detentor και της Cedarcliff.
- 296 Από την προηγηθείσα ανάλυση προκύπτει ότι η επιχειρηματολογία της Vela, η οποία αποσκοπεί στο να αναιρεθούν οι διαπιστώσεις περί υπάρξεως παρατυπιών ως προς τα τιμολόγια που αφορά η προσβαλλόμενη απόφαση στην υπόθεση T-141/99, πρέπει να απορριφθεί.

— Σχέδιο Girasole

- 297 Προκειμένου περί του σχεδίου Girasole, η Επιτροπή επικαλείται την έλλειψη δικαιολογήσεως των τιμολογίων που χρέωσαν η Faretra και η Noesi στη Sonda για ποσό, αντιστοίχως, 1 155 000 000 ΙΤΛ και 830 000 000 ΙΤΛ, που αντιστοιχούσε συνολικά στο 90 % των δαπανών που δηλώθηκαν για το σχέδιο Girasole. Η Επιτροπή προβάλλει ότι η παρέμβαση της Faretra και της Noesi είχε αποτελέσει αντικείμενο συμβάσεων οι οποίες συνεπάγονταν τη διάθεση προσωπικού, εξοπλισμού και ειδικών ικανοτήτων. Ωστόσο, οι έλεγχοι που διενεργήθηκαν βάσει των λογιστικών βιβλίων και των βιβλίων απογραφών των δύο αυτών υπεργολάβων κατέδειξαν ότι οι εν λόγω υπεργολάβοι δεν διέθεταν ούτε προσωπικό ούτε ειδικό εξοπλισμό και, κατά συνέπεια, καμία ικανότητα δυνάμενη να δικαιολογήσει την παρέμβασή τους κατά την εκτέλεση του σχεδίου Girasole. Εξάλλου, οι ως άνω εταιρίες δεν πραγματοποίησαν καμία δαπάνη ικανή να δικαιολογήσει τα αμφισβητούμενα τιμολόγια.
- 298 Κατά των ως άνω ισχυρισμών, η Vela υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να στηριχθεί επί του ελέγχου του Νοεμβρίου 1997 προκειμένου να αμφισβητήσει την κανονικότητα των δαπανών που χρέωσαν η Faretra και η Noesi.
- 299 Επιπλέον, η Vela προβάλλει ότι το γεγονός, το οποίο επικαλείται η Επιτροπή, ότι η Faretra και η Noesi δεν διέθεταν ούτε τον αναγκαίο εξοπλισμό ούτε τις αναγκαίες ειδικές ικανότητες στερείται σημασίας, στο μέτρο που καμία συμβατική διάταξη δεν απαιτούσε από τους υπεργολάβους να διαθέτουν δικό τους προσωπικό και εξοπλισμό και δεν απαγόρευε σε αυτούς να απευθύνονται σε περιστασιακούς συνεργάτες.
- 300 Η Vela ισχυρίζεται, παραπέμποντας, αφενός, σε σειρά συνημμένων στα δικόγραφα της εγγράφων και, αφετέρου, στις διευκρινίσεις που παρέσχε στο έγγραφο της 19ης Ιουνίου 1998 που απηύθυνε προς την Επιτροπή, ότι όλα τα επίδικα τιμολόγια αντιστοιχούν σε παροχές που όντως πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο του σχεδίου

Girasole. Το τιμολόγιο που εξέδωσε η Faretra αντιστοιχεί σε μια πολύπλοκη εργασία έρευνας δεδομένων, καθώς και σε εργασίες εγκαταστάσεως ειδικών γεωργικών μηχανημάτων, ενώ το τιμολόγιο που εξέδωσε η Noesi αποτελεί αντιπαροχή της παροχής τεχνικής βοήθειας στη Sonda εκ μέρους της Noesi στο πλαίσιο του σχεδίου. Το γεγονός ότι η Noesi ζήτησε, λόγω των δυσχερειών που αντιμετώπισε κατά τη διαχείριση των δραστηριοτήτων της, την παρέμβαση της Vela για την πραγματοποίηση των παροχών που της είχε αναθέσει με υπεργολαβία η Sonda στερείται σημασίας, καθόσον η ύπαρξη των εν λόγω παροχών και το ότι οι παροχές αυτές δεν ήταν δυσανάλογες σε σχέση με τις δαπάνες που καταλογίστηκαν στο σχέδιο δεν τέθηκαν υπό αμφισβήτηση.

- 301 Η Vela προσθέτει ότι όλοι οι στόχοι που προβλέπει η απόφαση περί χορηγήσεως ως προς το σχέδιο Girasole επιτεύχθηκαν, κατά τον πλέον ικανοποιητικό τρόπο, και ότι το σύνολο των σχετικών ενεργειών εκτελέστηκε σύμφωνα με τους οικείους κανόνες.
- 302 Η Vela ισχυρίζεται επίσης ότι οι υπεργολάβοι στους οποίους προσέφυγε η Sonda για την εκτέλεση του σχεδίου Girasole είναι τρίτοι όσον αφορά τη σχέση που έχει καταρτιστεί μεταξύ της Επιτροπής και της Sonda στο πλαίσιο της χρηματοδοτήσεως του εν λόγω σχεδίου, οπότε ο τρόπος διαχείρισής, εκ μέρους των ως άνω υπεργολάβων, της ισορροπίας μεταξύ των δαπανών και των εσόδων τους δεν μπορούσε να ελεγχθεί από την Επιτροπή στο πλαίσιο του εν λόγω σχεδίου.
- 303 Το Πρωτοδικείο υπογραμμίζει, εκ προοιμίου, ότι, λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων στη σκέψη 260, αν οι ισχυρισμοί της Επιτροπής που διαλαμβάνονται ανωτέρω στη σκέψη 297 στοιχειοθετηθούν, πρέπει να συναχθεί ότι υφίστανται παρατυπίες υπό την έννοια του άρθρου 24 του κανονισμού 4253/88.
- 304 Εξάλλου, πρέπει να υπομνηστεί ότι, για τους λόγους που εκτίθενται ανωτέρω στη σκέψη 201, τα στοιχεία που επικαλέστηκε η Vela προκειμένου να υπογραμμίσει την ορθή εκτέλεση του σχεδίου Girasole είναι αλυσιτελή έναντι τέτοιων ισχυρισμών, των οποίων το βάσιμο πρέπει να εξεταστεί ενόψει των επιχειρημάτων που προσέβαλε η Vela.

- 305 Συναφώς, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι η Vela δεν αμφισβητεί ότι στο πλαίσιο του σχεδίου Girasole συνήφθησαν συμβατικές σχέσεις μεταξύ, αφενός, της Sonda και, αφετέρου, της Faretra και της Noesi και ότι οι εν λόγω συμβατικές σχέσεις συνεπάγονταν τη διάθεση ανθρώπινου δυναμικού και τεχνικών μέσων. Επιπλέον, η Vela δεν αμφισβητεί το υποστατό των δαπανών που χρέωσαν οι δύο αυτές εταιρίες στη Sonda. Ωστόσο, υποστηρίζει, σε αντίθεση με ό,τι ισχυρίζεται η Επιτροπή, ότι οι εν λόγω δαπάνες είναι δικαιολογημένες.
- 306 Εντούτοις, επισημάνθηκε ήδη, όσον αφορά τις δαπάνες που χρέωσε η Faretra, ότι η εν λόγω εταιρία δεν διέθετε ίδιους πόρους δυνάμενους να της επιτρέψουν να πραγματοποιήσει η ίδια τις παροχές που της είχε αναθέσει με υπεργολαβία η Sonda (βλ., ανωτέρω, σκέψη 207). Επιπλέον, τόσο κατά τη διοικητική όσο και κατά την παρούσα διαδικασία, η Vela, απαντώντας στους ισχυρισμούς της Επιτροπής, παρέπεμψε, γενικώς, στα λογιστικά έγγραφα του σχεδίου Girasole και υπογράμμισε ότι, σύμφωνα με τις συμβατικές σχέσεις που μνημονεύθηκαν στην προηγούμενη σκέψη, δεν απαγορευόταν στους υπεργολάβους να απευθύνονται σε εξωτερικούς συνεργάτες προκειμένου να τηρήσουν τις δεσμεύσεις που ανέλαβαν έναντι της Sonda. Εντούτοις, η Vela ουδέποτε προσκόμισε στοιχείο αποσκοπούν στο να αποδειχθεί ότι η Faretra εκλήθη να πληρώσει τιμολόγια εκδοθέντα από εξωτερικούς συνεργάτες, στους οποίους είχε προσφύγει για την πραγματοποίηση των παροχών που είχαν συμφωνηθεί με τη Sonda στο πλαίσιο του σχεδίου Girasole.
- 307 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή βασιμώς συνήγαγε ότι συντρέχει έλλειψη δικαιολογήσεως των τιμολογίων που εξέδωσε η Faretra στο πλαίσιο του σχεδίου Girasole.
- 308 Όσον αφορά τις δαπάνες που χρέωσε η Noesi, τα έγγραφα που κατέθεσε σχετικώς η Επιτροπή στη δικογραφία καταδεικνύουν ότι τα επίμαχα τιμολόγια, τα οποία εκδόθηκαν κατά τη διάρκεια της περιόδου μεταξύ του Ιουνίου 1994 και του Οκτωβρίου 1995, αφορούν την προμήθεια μηχανογραφικού υλικού και την παροχή υπηρεσιών τεχνικής βοήθειας (εγκατάσταση κεντρικού μετεωρολογικού σταθμού, υπηρεσίες πληροφορικής, εργαστηριακές αναλύσεις και δοκιμές, σύσταση αρχείου τεχνικής τεκμηρίωσης, διάδοση των αποτελεσμάτων του σχεδίου, σύνταξη ενός τεχνικού και εκλαϊκευτικού εγχειριδίου, ιδίως σχετικά με τα CD-ROM, συμβουλευτικές δραστηριότητες...).

- 309 Ωστόσο, ήδη επισημάνθηκε ότι η Noesi δεν διέθετε ούτε δικό της εξοπλισμό ούτε προσωπικό που θα μπορούσαν να διατεθούν για την πραγματοποίηση των παροχών που είχαν συμφωνηθεί με τη Sonda (βλ., ανωτέρω, σκέψη 207).
- 310 Συνεπώς, η Επιτροπή βασίμως διαπίστωσε, στην προσβαλλόμενη απόφαση στην υπόθεση T-142/99, ότι η Noesi δεν διέθετε καμία ικανότητα ούτε δικά της υλικά μέσα και ανθρώπινο δυναμικό ικανά να δικαιολογήσουν την παρέμβασή της κατά την εκτέλεση του σχεδίου Girasole.
- 311 Πρέπει επίσης να εξεταστεί το βάσιμο της διαπιστώσεως της Επιτροπής ότι η Noesi δεν πραγματοποίησε δαπάνες δυνάμενες να δικαιολογήσουν τα τιμολόγια που εξέδωσε στο όνομα της Sonda.
- 312 Επ' αυτού, η Vela ισχυρίζεται, στο υπόμνημά της απαντήσεως, ότι παρενέβη, στο πλαίσιο του σχεδίου Girasole, για να πραγματοποιήσει τις παροχές τις οποίες είχε δεσμευτεί η Noesi να εκπληρώσει έναντι της Sonda.
- 313 Συναφώς, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι στα πρακτικά του ελέγχου του Νοεμβρίου 1997 αναφέρεται ότι, «από την εξέταση των λογιστικών εγγράφων της Noesi [...], προκύπτει ότι στο όνομα της ως άνω εταιρίας εκδόθηκαν από τη Vela δύο τιμολόγια (τιμολόγια αριθ. 5 της 13ης Φεβρουαρίου 1995 των 291 550 000 ITL και αριθ. 8 της 27ης Φεβρουαρίου 1995 των 351 050 000 ITL), που αφορούν παροχές τις οποίες η Noesi είχε δεσμευτεί έναντι της Sonda να πραγματοποιήσει [...] και των οποίων την εκπλήρωση ανέθεσε εν συνεχεία στη Vela, όπως προκύπτει από τα έγγραφα της 29ης Ιουλίου 1994 και της 10ης Νοεμβρίου 1994» (σ. 6).
- 314 Εντούτοις, έστω και αν γίνει δεκτό, παρά, αφενός, την έλλειψη στοιχείων, στα τιμολόγια και τα έγγραφα τα οποία αφορά το απόσπασμα των πρακτικών που

εκτέθηκε στην προηγούμενη σκέψη, επιτρέποντων να συνδεθούν τα ποσά που χρέωσε η Vela με την εκτέλεση του σχεδίου Girasole, και παρά, αφετέρου, την έλλειψη στοιχείων, στα τιμολόγια που εξέδωσε η Noesi στο όνομα της Sonda, επιτρέποντων να συνδεθούν τα εν λόγω τιμολόγια με παροχές που πραγματοποίησε η Vela για λογαριασμό της Noesi, ότι η τελευταία ζήτησε την παρέμβαση της Vela στο πλαίσιο του σχεδίου Girasole, διαπιστώθηκε ήδη ότι η Vela δεν διέθετε κανένα ίδιο πόρο. Επιπλέον, η Vela δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο ικανό να αποδείξει ότι εκλήθη να υποβληθεί σε δαπάνες, δυνάμενες να δικαιολογήσουν τα τιμολόγια που εξέδωσε στο όνομα της Noesi, συνδεόμενες με το γεγονός ότι προσέφυγε με τη σειρά της σε εξωτερικούς συνεργάτες προκειμένου να τηρήσει τις δεσμεύσεις που είχε αναλάβει έναντι της Noesi στο πλαίσιο της υλοποίησης του σχεδίου Girasole.

315 Συνεπώς, η Επιτροπή ορθώς θεώρησε ότι οι δαπάνες που χρέωσε η Noesi στη Sonda στο πλαίσιο του σχεδίου Girasole ήταν αδικαιολόγητες.

316 Όσον αφορά το επιχείρημα της Vela ότι οι υπεργολάβοι στους οποίους προσέφυγε η Sonda είναι, ως προς τη σχέση που συνδέει τη Sonda με την Επιτροπή, τρίτοι, οι οποίοι δεν μπορούσαν να ελεγχθούν από την Επιτροπή στο πλαίσιο του σχεδίου Girasole, το Πρωτοδικείο παραπέμπει στην εκτίμηση που εκτίθεται ανωτέρω στη σκέψη 270.

317 Τέλος, προκειμένου περί του επιχειρήματος της Vela που αντλείται από το ότι απαγορεύεται στην Επιτροπή να επικαλεστεί τον έλεγχο του Νοεμβρίου 1997 προς στήριξη των διαπιστώσεων της περί υπάρξεως παρατυπιών, έχει σημασία να υπομνηστεί ότι ο εν λόγω έλεγχος, σε αντίθεση με ό,τι υποστηρίζει η Vela, διενεργήθηκε κατά τρόπο σύννομο, οπότε η Επιτροπή βασιμώς επικαλέστηκε τον ως άνω έλεγχο προς στήριξη των διαπιστώσεων της περί υπάρξεως παρατυπιών. Πρέπει να προστεθεί ότι το γεγονός ότι η κανονικότητα των επίδικων τιμολογίων δεν αμφισβητήθηκε από την Επιτροπή κατά την καταβολή των διαφόρων δόσεων της συνδρομής όσον αφορά το σχέδιο Girasole δεν μπορεί να κλονίσει το συμπέρασμα που συνάγεται από την ανάλυση που εκτίθεται ανωτέρω στις σκέψεις 303 έως 315, όσον αφορά το βάσιμο των διαπιστώσεων της Επιτροπής ως προς το παράτυπο των τιμολογίων τα οποία αφορά η προσβαλλόμενη απόφαση στην υπόθεση Τ-142/99. Επιπλέον, για τους λόγους που εκτίθενται ανωτέρω στη σκέψη 236, το γεγονός αυτό δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι έχει ως συνέπεια ότι απαγορεύεται στην Επιτροπή να επισημάνει τις επίμαχες παρατυπίες κατά τον έλεγχο του Νοεμβρίου 1997.

318 Από την προηγηθείσα ανάλυση προκύπτει ότι η επιχειρηματολογία της Vela, που αποσκοπεί στο να αναιρεθούν οι περιεχόμενες στην προσβαλλόμενη απόφαση στην υπόθεση T-142/99 διαπιστώσεις περί υπέρβασης παρατυπιών όσον αφορά τα τιμολόγια που εξέδωσαν η Faretra και η Noesi στο όνομα της Sonda, πρέπει να απορριφθεί.

— Σχέδιο Vetiver

319 Όσον αφορά το σχέδιο Vetiver, η Επιτροπή καταγγέλλει την ύπαρξη σειράς παρατυπιών που αφορούν το ανακριβές των δηλώσεων της Tecnagrind κατά την αίτηση χορηγήσεως συνδρομής για την υλοποίηση του εν λόγω σχεδίου, την ανικανότητά της να δικαιολογήσει, κατά τον επιτόπιο έλεγχο του Ιουλίου 1997, την τήρηση της υποχρεώσεώς της συγχρηματοδότησεως, τη διάσταση μεταξύ, αφενός, των στοιχείων που περιέχονται στην προαναφερθείσα αίτηση ή/και στην τελική έκθεση επί του σχεδίου Vetiver και, αφετέρου, των διαπιστώσεων στις οποίες κατέληξαν οι υπάλληλοι της Επιτροπής κατά τον επιτόπιο έλεγχο ή των στοιχείων που απορρέουν από ορισμένα τιμολόγια, το γεγονός ότι κονδύλια που είχαν εγγραφεί στον προϋπολογισμό του σχεδίου διατέθηκαν, χωρίς προηγούμενη έγκριση εκ μέρους της Επιτροπής, σε δαπάνες που δεν είχαν αρχικώς προβλεφθεί, καθώς και τη μη επιλεξιμότητα ορισμένων δαπανών που καταλογίστηκαν στον προϋπολογισμό του σχεδίου.

320 Εκ προοιμίου, το Πρωτοδικείο παραπέμπει, όσον αφορά τη διαπίστωση της Επιτροπής σχετικά με τη συγχρηματοδότηση του σχεδίου Vetiver, στην ανάλυση που εκτίθεται ανωτέρω στις σκέψεις 192 έως 228, από την οποία προκύπτει ότι η ως άνω διαπίστωση αποδεικνύεται βάσιμη και συνιστά παρατυπία υπό την έννοια του άρθρου 24 του κανονισμού 4253/88.

321 Εξάλλου, το Πρωτοδικείο υπογραμμίζει ότι επιλέξιμες δαπάνες στο πλαίσιο μιας δράσεως που χρηματοδοτείται από την Κοινότητα είναι μόνον εκείνες που μνημονεύονται ρητώς στην απόφαση περί χορηγήσεως της χρηματοδοτικής συνδρομής. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο καταλογισμός στον προϋπολογισμό του σχεδίου, χωρίς



προηγούμενη έγκριση εκ μέρους της Επιτροπής, δαπανών που δεν είχαν προβλεφθεί αρχικώς και η δήλωση δαπανών για το σχέδιο, οι οποίες δεν συνδέονταν με αυτό, πρέπει να θεωρηθούν ότι συνιστούν σοβαρές παραβάσεις των ουσιωδών υποχρεώσεων, από την εκπλήρωση των οποίων εξαρτάται η χορήγηση της συνδρομής του ΕΓΤΠΕ. Οι παραβάσεις αυτές, αν στοιχειοθετηθούν εν προκειμένω, οδηγούν στο συμπέρασμα ότι υφίστανται παρατυπίες υπό την έννοια του άρθρου 24 του κανονισμού 4253/88.

- 322 Επιπλέον, από τη νομολογία προκύπτει ότι οι υποβάλλοντες αίτηση χορηγήσεως χρηματοδοτικής συνδρομής και οι δικαιούχοι τέτοιων συνδρομών είναι υποχρεωμένοι να βεβαιώνονται ότι παρέχουν στην Επιτροπή αξιόπιστες πληροφορίες οι οποίες δεν μπορούν να την παραπλανήσουν, ειδικά το σύστημα ελέγχου και αποδείξεως που προβλέπεται για να εξακριβώνεται αν πληρούνται οι όροι χορηγήσεως της συνδρομής δεν θα μπορούσε να λειτουργήσει ορθά. Ελλείψει αξιόπιστων πληροφοριών, θα ήταν δυνατή η χορήγηση συνδρομής για σχέδια μη πληρούντα τις απαιτούμενες προϋποθέσεις. Εξ αυτού προκύπτει ότι η υποχρέωση πληροφόρησης και τηρήσεως της νομιμότητας με την οποία βαρύνονται οι αιτούντες τη χορήγηση χρηματοδοτικής συνδρομής και οι δικαιούχοι τέτοιων συνδρομών αποτελεί εγγενές στοιχείο του συστήματος χορηγήσεως συνδρομών του ΕΓΤΠΕ και είναι ουσιώδης για την ορθή λειτουργία του (απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Οκτωβρίου 1999, Τ-216/96, *Conserve Italia κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1999, σ. ΙΙ-3139, σκέψη 71). Υπό τις συνθήκες αυτές, οι ανακριβείς, των οποίων την ύπαρξη κατήγγειλε η Επιτροπή, όσον αφορά τα στοιχεία που παρέσχε η Tecmagrind ως προς το σχέδιο *Vetiver* στην αίτηση χορηγήσεως συνδρομής και στην έκθεση σχετικά με την εκτέλεση του εν λόγω σχεδίου, αν στοιχειοθετηθούν, πρέπει επίσης να θεωρηθούν ως παρατυπίες υπό την έννοια του άρθρου 24 του κανονισμού 4253/88.

- 323 Πρέπει τώρα να εξεταστεί το βάσιμο των ισχυρισμών της Επιτροπής υπό το πρίσμα των επιχειρημάτων που προέβαλε η Tecmagrind.

- 324 Οι ιδιαίτερες παρατυπίες που επισήμανε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση στην υπόθεση Τ-150/99 αφορούν, πρώτον, το ανακριβές των δηλώσεων που περιέχονται στην αίτηση χορηγήσεως συνδρομής που υπέβαλε η Tecmagrind όσον αφορά το σχέδιο *Vetiver*.

- 325 Η Επιτροπή διαπιστώνει, αφενός, ότι, στην εν λόγω αίτηση αναφερόταν ότι η Tecnagrind «εδραστηριοποιείτο στον τομέα της παροχής γεωργικών υπηρεσιών». Ωστόσο, η εν λόγω εταιρία είχε συσταθεί στις 25 Ιανουαρίου 1993, ήτοι ορισμένους μήνες πριν από την υποβολή της αιτήσεως. Επιπλέον, δεν είχε καμία δραστηριότητα.
- 326 Η Tecnagrind επικαλείται σχετικώς την ύπαρξη τεχνικών και διοικητικών δυσχερειών, που αποτελούν την αιτία της καθυστέρησης της συστάσεώς της. Προβάλλει ότι, αφότου συνεστήθη, μπόρεσε να διαθέσει όλες τις αναγκαίες γνώσεις για την ορθή εκτέλεση του σχεδίου Vetiver, πράγμα το οποίο πιστοποιείται από την άψογη εκτέλεση των προβλεπομένων στο πλαίσιο του εν λόγω σχεδίου εργασιών.
- 327 Συναφώς, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η Tecnagrind, στην αίτηση χορηγήσεως συνδρομής για το σχέδιο Vetiver την οποία υπέβαλε στην Επιτροπή τον Σεπτέμβριο του 1993, τόνισε ότι «δραστηριοποιείται στον τομέα της παροχής γεωργικών υπηρεσιών» (σ. 10).
- 328 Εντούτοις, η Tecnagrind δεν αμφισβητεί τον ισχυρισμό της Επιτροπής ότι συνεστήθη στις 25 Ιανουαρίου 1993, ήτοι ορισμένους μήνες πριν από την υποβολή της αιτήσεως χορηγήσεως συνδρομής, όπως εξάλλου προκύπτει από το καταστατικό της Tecnagrind το οποίο κατέθεσε στη δικογραφία η Επιτροπή. Επιπλέον, η Tecnagrind δεν αμφισβητεί ότι δεν άσκησε καμία δραστηριότητα μεταξύ της ημερομηνίας συστάσεώς της και της υποβολής της προαναφερθείσας αιτήσεως. Αντιθέτως, ισχυρίζεται, με το δικόγραφο της προσφυγής της, ότι, για τυπικούς λόγους, ήταν ακόμη εταιρία υπό σύσταση όταν υπέβαλε την εν λόγω αίτηση.
- 329 Το γεγονός ότι η Tecnagrind, μετά τη σύστασή της, μπόρεσε να διαθέσει όλες τις αναγκαίες γνώσεις για την εκτέλεση του σχεδίου Vetiver, έστω και αν θεωρηθεί ακριβές, δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να αναιρέσει το ανακριβές των δηλώσεών της που περιέχονται στην αίτηση χορηγήσεως συνδρομής.

- 330 Η Επιτροπή τονίζει, αφετέρου, ότι, στην αίτηση χορηγήσεως συνδρομής, έγινε μνεία των δραστηριοτήτων έρευνας και πειραματισμού που είχαν αναληφθεί σε συνεργασία με το τμήμα φυσικής γεωγραφίας του πανεπιστημίου της Murcia και το ίδρυμα La Alberca της υπηρεσίας γεωργικών ερευνών της περιφέρειας της Murcia. Εντούτοις, ο Μ. Troglia, διαχειριστής της Tecnagrind και υπεύθυνος για την εκτέλεση του σχεδίου Vetiver, ισχυρίστηκε, κατά τον έλεγχο του Ιουλίου 1997, ότι η Tecnagrind ουδόλως παρενέβη κατά την πραγματοποίηση των εν λόγω δραστηριοτήτων.
- 331 Η Tecnagrind αντιτείνει ότι έλαβε γνώση του ισχυρισμού τον οποίο αποδίδει η Επιτροπή στον Μ. Troglia μόλις μετά τη λήψη του εγγράφου της Επιτροπής της 3ης Απριλίου 1998, οπότε δεν ήταν σε θέση να αντικρούσει τον εν λόγω ισχυρισμό εγκαίρως. Προσθέτει ότι, εξ όσων γνωρίζει, ο Μ. Troglia ουδέποτε προέβη σε τέτοια δήλωση και ότι, εν πάση περιπτώσει, η εν λόγω δήλωση είναι ανακριβής και μπορεί να αποκρουσθεί. Συγκεκριμένα, η Tecnagrind είχε διατηρήσει διαρκή και αποτελεσματική συνεργασία με το πανεπιστήμιο της Murcia και με την υπηρεσία γεωργικών ερευνών της περιφέρειας της Murcia, πράγμα το οποίο επέτρεψε να προσδοθεί στο σχέδιο Vetiver διεθνής ακτινοβολία και τοπική εδραίωση, σύμφωνα με τις επιταγές που τάσσει η απόφαση περί χορηγήσεως ως προς το εν λόγω σχέδιο.
- 332 Συναφώς, το Πρωτοδικείο επισημαίνει, ευθύς εξ αρχής, ότι οι ισχυρισμοί που αποδίδονται στον Μ. Troglia συνδέονται με τον έλεγχο του Ιουλίου 1997. Η Επιτροπή, φέροντας εις γνώσιν της Tecnagrind, με το έγγραφο της 3ης Απριλίου 1998, τους ως άνω ισχυρισμούς, παρέσχε τη δυνατότητα στην εν λόγω εταιρία να εναντιωθεί στους ισχυρισμούς αυτούς εγκαίρως, πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως στην υπόθεση Τ-150/99.
- 333 Εν συνεχεία, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι τα στοιχεία που παραθέτει η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση στην υπόθεση Τ-150/99 όσον αφορά τις δραστηριότητες έρευνας και πειραματισμού που πραγματοποιήθηκαν σε συνεργασία με το τμήμα φυσικής γεωγραφίας του πανεπιστημίου της Murcia και το ίδρυμα La Alberca όντως περιέχονται στην αίτηση χορηγήσεως συνδρομής όσον αφορά το σχέδιο Vetiver. Τα στοιχεία αυτά πρέπει να ερμηνευθούν ως αποσκοπούντα στο να τονιστεί, προς στήριξη της αιτήσεως χορηγήσεως συνδρομής που υπέβαλε η Tecnagrind, η συμμετοχή της εν λόγω εταιρίας σε εργασίες έρευνας και πειραματισμού με τους προαναφερθέντες οργανισμούς.

334 Ενώ παρέλκει η εξέταση του ζητήματος αν ο σκοπός που επιδίωκε η Tecnagrind, προσκομίζοντας τα στοιχεία που μνημονεύονται στην προηγούμενη σκέψη, ήταν να προβάλει την εμπειρία που είχε αποκτήσει, πριν από την υποβολή της αιτήσεως χορηγήσεως συνδρομής, στον τομέα της έρευνας και του πειραματισμού στον γεωργικό κλάδο μέσω της συνεργασίας που είχε αναπτύξει με τους οργανισμούς που μνημονεύονται στα εν λόγω στοιχεία ή να υπογραμμίσει την πρόθεσή της να εκτελέσει, στο πλαίσιο του σχεδίου Vetiver, τέτοιες εργασίες έρευνας και πειραματισμού σε συνεργασία με τους εν λόγω οργανισμούς, και ενώ παρέλκει, επιπλέον, η εξέταση του επιχειρήματος της Tecnagrind που αποσκοπεί στην αμφισβήτηση της αποδεικτικής ισχύος του εγγράφου από το οποίο η Επιτροπή αντλεί τον ισχυρισμό που αποδίδει στον M. Troglia όσον αφορά την έλλειψη παρεμβάσεως της Tecnagrind κατά τις προαναφερθείσες έρευνες και πειραματισμούς, αρκεί να υπομνηστεί ότι η Tecnagrind συνεστήθη ορισμένους μήνες πριν από την υποβολή του σχεδίου Vetiver και ότι δεν αμφισβητεί ότι δεν είχε καμία δραστηριότητα πριν από την ως άνω υποβολή (βλ., ανωτέρω, σκέψη 328). Συνεπώς, αποκλείεται η Tecnagrind να συμμετείχε σε εργασίες τέτοιας φύσεως πριν από την υποβολή της αιτήσεως χορηγήσεως συνδρομής. Επιπλέον, επιστημονικά ήδη ότι η Tecnagrind δεν διέθετε δικό της προσωπικό κατά τη διάρκεια της περιόδου εκτελέσεως του σχεδίου Vetiver (βλ., ανωτέρω, σκέψη 208), οπότε δεν μπορεί ευλόγως να υποστηριχθεί ότι η εν λόγω εταιρεία συνεργάστηκε για την εκτέλεση επιστημονικών εργασιών κατά την ως άνω περίοδο.

335 Εξάλλου, έναντι των ισχυρισμών της Επιτροπής, η Tecnagrind δεν προσκόμισε, ούτε κατά τη διοικητική ούτε κατά την παρούσα διαδικασία, στοιχεία με σκοπό να αποδειχθεί ότι είχε εμπλακεί η ίδια στις εργασίες έρευνας και πειραματισμού. Προέβαλε ότι διατηρούσε διαρκή συνεργασία με τους οργανισμούς που μνημονεύονται ανωτέρω στη σκέψη 330, μετά την περάτωση της οποίας οι εν λόγω οργανισμοί είχαν πιστοποιήσει τα αποτελέσματα του σχεδίου Vetiver, και η οποία είχε επιτρέψει να προσδοθεί στο εν λόγω σχέδιο διεθνής ακτινοβολία και τοπική εδραίωση. Εντούτοις, οι ισχυρισμοί αυτοί, έστω και αν υποτεθούν βάσιμοι, δεν μπορούν να αναιρέσουν το ανακριβές των δηλώσεων της Tecnagrind, που περιέχονται στην αίτηση χορηγήσεως συνδρομής, σχετικά με την ανάμιξή της στις εργασίες έρευνας και πειραματισμού οι οποίες εκτελέστηκαν από τους προαναφερθέντες οργανισμούς.

336 Δεύτερον, η Επιτροπή τονίζει ότι στην τελική έκθεση σχετικά με το σχέδιο Vetiver αναφέρεται ότι η έκταση καλλιέργειας της βετιβερίας για την παραγωγή και από-

σταξη των ριζών της είναι δύο εκτάρια. Εντούτοις, οι υπάλληλοι της Επιτροπής διαπίστωσαν, κατά τον έλεγχο του Ιουλίου 1997, ότι μόνο μισό εκτάριο είχε καλλιεργηθεί.

- 337 Η Tecnagrind, παραπέμποντας στο έγγραφο της 19ης Ιουνίου 1998 που απηύθυνε προς την Επιτροπή, επικαλείται την ύπαρξη σφάλματος κατά την αντιγραφή και υποστηρίζει ότι η διαφορά μεταξύ της εκτάσεως που σχεδιαζόταν αρχικώς να διατεθεί για την καλλιέργεια της βετιβερίας και εκείνης που διατέθηκε για την εν λόγω καλλιέργεια δεν επηρέασε σημαντικά, εν πάση περιπτώσει, τα αποτελέσματα του σχεδίου, το οποίο αποσκοπούσε, μεταξύ άλλων, στο να καταδειχθεί ο θεμελιώδης ρόλος της βετιβερίας για την προστασία του περιβάλλοντος.
- 338 Συναφώς, το Πρωτοδικείο διευκρινίζει, ευθύς εξ αρχής, ότι η αιτίαση που προέβαλε η Επιτροπή δεν αφορά, όπως η Tecnagrind με τα δικόγρατά της προσποιείται ότι αντιλαμβάνεται, την ύπαρξη διαφοράς μεταξύ της συνολικής εκτάσεως που σχεδιάζοταν αρχικώς να διατεθεί για την καλλιέργεια της βετιβερίας και της συνολικής εκτάσεως που όντως διατέθηκε για την εν λόγω καλλιέργεια, αλλά την ύπαρξη διαφοράς, όσον αφορά την καλλιέργεια της βετιβερίας για την παραγωγή και απόσταξη των ριζών της — οι οποίες αποτελούσαν μια από τις προβλεπόμενες στο πλαίσιο του σχεδίου Vetiver πτυχές της καλλιέργειας της βετιβερίας —, μεταξύ των στοιχείων που περιέχονται στην τελική έκθεση σχετικά με το εν λόγω σχέδιο και των διαπιστώσεων στις οποίες κατέληξαν οι υπάλληλοι της Επιτροπής κατά τον επιτόπιο έλεγχο που διενήργησαν τον Ιούλιο του 1997. Συνεπώς, η επιχειρηματολογία που προέβαλε η Tecnagrind, τόσο κατά την έγγραφη διαδικασία όσο και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η οποία αποσκοπούσε στο να ελαχιστοποιηθεί η απόκλιση μεταξύ της συνολικής εκτάσεως καλλιέργειας της βετιβερίας που μνημονεύεται στην αίτηση χορηγήσεως συνδρομής και στην απόφαση περί χορηγήσεως ως προς το σχέδιο Vetiver, ήτοι δέκα εκταρίων, και της συνολικής εκτάσεως που καλλιεργήθηκε στο πλαίσιο του σχεδίου Vetiver, ήτοι, σύμφωνα με τα στοιχεία που περιέχονται στο έγγραφο της 19ης Ιουνίου 1998 που απηύθυνε η Tecnagrind προς την Επιτροπή, 9,28 εκταρίων, είναι αλυσιτελής προκειμένου να απορριφθεί η αιτίαση της Επιτροπής.
- 339 Κατόπιν της ανωτέρω διευκρινίσεως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Tecnagrind δεν αμφισβητεί την ύπαρξη, όσον αφορά την καλλιέργεια της βετιβερίας για την παραγωγή και απόσταξη των ριζών της, διαφοράς 1,5 εκταρίου μεταξύ της εκτάσεως που μνημονεύεται στην τελική έκθεση του σχεδίου Vetiver, ήτοι 2 εκταρίων, και της εκτάσεως που όντως διατέθηκε για την εν λόγω καλλιέργεια, ήτοι 0,5 εκταρίου.

- 340 Ωστόσο, η Tecnagrind, παραπέμποντας στο έγγραφο της της 19ης Ιουνίου 1998, επικαλείται την ύπαρξη σφάλματος κατά την αντιγραφή. Στην έκθεση που μνημονεύεται στην προηγούμενη σκέψη ανεγράφη εκ παραδρομής η έκταση που σχεδιάζοταν αρχικώς να διατεθεί για την καλλιέργεια και όχι η έκταση που όντως καλλιεργήθηκε, η οποία ήταν μικρότερη από την αρχικώς σχεδιασθείσα λόγω τεχνικών δυσχερειών των οποίων αιτία ήταν η ξήρανση πολυάριθμων φυτών βετιβερίας. Η Tecnagrind, απαντώντας σε γραπτή ερώτηση του Πρωτοδικείου, προσδιόρισε τα αποσπάσματα της τελικής εκθέσεως στα οποία μνημονεύονται οι δυσχέρειες αυτές.
- 341 Εντούτοις, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα στοιχεία που προσκόμισε η Tecnagrind είναι, στην καλύτερη περίπτωση, διαφωτιστικά ως προς τους λόγους για τους οποίους μόνο μισό εκτάριο βετιβερίας, και όχι 2 εκτάρια όπως είχε προβλεφθεί αρχικώς, καλλιεργήθηκε για την παραγωγή και απόσταξη των ριζών της. Αντιθέτως, τα εν λόγω στοιχεία δεν αναιρούν τη διαπίστωση ότι η Tecnagrind παρέσχε στην Επιτροπή, στην τελική έκθεση σχετικά με το σχέδιο Vetiver, εσφαλμένα στοιχεία όσον αφορά την έκταση της καλλιέργειας αυτής και συνεπώς παρέβη την υποχρέωσή της να διασφαλίζει την ακρίβεια των στοιχείων που διαβιβάζει στην Επιτροπή (βλ., ανωτέρω, σκέψη 322).
- 342 Τρίτον, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι από το τιμολόγιο που εξέδωσε ο κύριος της εκτάσεως την οποία μίσθωσε η Tecnagrind στο πλαίσιο του σχεδίου Vetiver προκύπτει ότι η επιφάνεια της εν λόγω εκτάσεως ήταν 4 εκτάρια και όχι 10, όπως αναγράφεται στην αίτηση χορηγήσεως συνδρομής και στην τελική έκθεση σχετικά με το σχέδιο. Επιπλέον, από τα προσκομισθέντα στους υπαλλήλους της Επιτροπής κατά τον έλεγχο του Ιουλίου 1997 τιμολόγια προκύπτει ότι τα έξοδα μισθώσεως ανήλθαν σε 712 000 ESP, ενώ το προβλεπόμενο για δαπάνες τέτοιας φύσεως κονδύλιο του προϋπολογισμού ανερχόταν σε 10 934 772 ESP. Η Tecnagrind χρησιμοποίησε το πλεόνασμα για να αντιμετωπίσει άλλες δαπάνες, χωρίς να λάβει προηγούμενη έγκριση εκ μέρους της Επιτροπής, αντιθέτως προς ό,τι επιτάσσει το σημείο 1 του παραρτήματος II της αποφάσεως περί χορηγήσεως ως προς το σχέδιο Vetiver.
- 343 Έναντι των ως άνω ισχυρισμών, η Tecnagrind αναγνωρίζει ότι έπρεπε να καταβάλει μόνον το μίσθωμα για έκταση 4 εκταρίων. Ωστόσο, προσθέτει ότι καλλιεργησε ένα

άλλο αγροτεμάχιο 6 εκταρίων, το οποίο της είχε δοθεί δωρεάν, και ότι οι οικονομίες που πραγματοποίησε κατ' αυτόν τον τρόπο διατέθηκαν για τη μίσθωση φυτωρίων, η οποία κατέστη αναγκαία λόγω της απώλειας πολλών φυτών εξαιτίας δυσμενών κλιματολογικών συνθηκών, και για δραστηριότητες που συνδέονται με την ως άνω μίσθωση.

344 Το ως άνω μέτρο οδήγησε σε σαφή βελτίωση των τεχνικών συνθηκών καλλιέργειας της βετιβερίας. Απεναντίας, δεν τροποποίησε ουσιωδώς το σχέδιο Vetiver και κατά συνέπεια δεν απαιτούσε προηγούμενη έγκριση εκ μέρους της Επιτροπής.

345 Συναφώς, το Πρωτοδικείο παρατηρεί, ευθύς εξ αρχής, ότι η Tecnagrind δεν αμφισβητεί τον ισχυρισμό της Επιτροπής ότι ένα κονδύλιο για δαπάνες είχε προβλεφθεί, στην αίτηση χορηγήσεως συνδρομής όσον αφορά το σχέδιο Vetiver, για τη μίσθωση εκτάσεως 10 εκταρίων.

346 Η Tecnagrind δέχεται, όπως τονίστηκε ανωτέρω στη σκέψη 343, ότι η επιφάνεια της εκτάσεως επί της οποίας καταβάλλονταν έξοδα μισθώσεως ήταν 4 εκτάρια, και όχι 10. Επιπλέον, η Tecnagrind δεν αμφισβήτησε ότι η τελική έκθεση σχετικά με το σχέδιο Vetiver μνημονεύει 10 εκτάρια ως επιφάνεια της μισθωμένης εκτάσεως στο πλαίσιο του εν λόγω σχεδίου.

347 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Tecnagrind παρέβη την υποχρέωσή της ορθής ενημερώσεως όσον αφορά το ανωτέρω στοιχείο της υλοποίησεως του σχεδίου Vetiver.

348 Εν συνεχεία, πρέπει να επισημανθεί ότι η Tecnagrind δεν αμφισβητεί τη διαπίστωση της Επιτροπής ότι τα έξοδα μισθώσεως της εκτάσεως που διατέθηκε για το σχέδιο Vetiver ανήλθαν σε 712 000 ESP, ενώ το προβλεπόμενο για δαπάνες τέτοιας φύσεως

κονδύλιο του προϋπολογισμού ανερχόταν σε 10 934 772 ESP. Επιπλέον, η Tecnagrind δεν αμφισβητεί ότι η διαφορά μεταξύ των δύο προαναφερθέντων ποσών χρησιμοποιήθηκε για την κάλυψη δαπανών οι οποίες δεν είχαν προβλεφθεί στην απόφαση περί χορηγήσεως. Οι ισχυρισμοί της Tecnagrind που διαλαμβάνονται ανωτέρω στη σκέψη 343, έστω και αν υποτεθούν ακριβείς, δεν μπορούν να αναιρέσουν το γεγονός ότι η Tecnagrind, διαθέτοντας το σύνολο σχεδόν των ποσών που είχαν εγγραφεί στον προϋπολογισμό του σχεδίου Vetiver για τη μίσθωση εκτάσεως 10 εκταρίων στη μίσθωση φυτωρίων, προέβη σε πράξη μη προβλεπόμενη στην απόφαση περί χορηγήσεως. Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, η Tecnagrind τροποποίησε ουσιωδώς, όπως ορθώς υποστηρίζει η Επιτροπή, τις πράξεις που περιγράφονται στο παράρτημα Ι της αποφάσεως περί χορηγήσεως ως προς το σχέδιο Vetiver. Δυνάμει του σημείου 1 του παραρτήματος ΙΙ της ίδιας αποφάσεως, μια τέτοια τροποποίηση απαιτούσε προηγούμενη έγκριση εκ μέρους της Επιτροπής, απαίτηση στην οποία η Tecnagrind δεν αμφισβητεί ότι δεν ανταποκρίθηκε.

- 349 Τέταρτον, η Επιτροπή επισημαίνει παρατυπίες που συνδέονται με τον καταλογισμό στον προϋπολογισμό του σχεδίου Vetiver μη επιλέξιμων δαπανών.
- 350 Η Επιτροπή ισχυρίζεται, πρώτον, ότι καταλογίστηκαν στον εν λόγω προϋπολογισμό, μέχρι ποσοστό 50 %, γενικά έξοδα της Tecnagrind, όπως οι αμοιβές μιας εταιρίας — λογιστικού και φορολογικού συμβούλου και τιμολόγια συνδεδεμένα με τη χρήση κινητού τηλεφώνου, χωρίς ο ανωτέρω καταλογισμός να είναι δικαιολογημένος.
- 351 Η Tecnagrind αντιτάσσει ότι ένας τέτοιος καταλογισμός είναι σύμφωνος με τις διατάξεις περί προϋπολογισμού που περιέχονται στην απόφαση περί χορηγήσεως ως προς το σχέδιο Vetiver, οι οποίες προέβλεπαν ένα κονδύλιο για γενικά έξοδα.
- 352 Συναφώς, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι η επιχειρηματολογία της Tecnagrind δεν συνίσταται στην εκ μέρους της αμφισβήτηση του υποστατού των δαπανών που μνημονεύονται ανωτέρω στη σκέψη 350 και της δηλώσεως των δαπανών αυτών για το σχέδιο Vetiver, αλλά στην υπεράσπιση της νομιμότητας της ως άνω δηλώσεως.



- 353 Εντούτοις, καίτοι στην εκτίμηση των δαπανών που περιέχεται στο παράρτημα Ι της αποφάσεως περί χορηγήσεως ως προς το σχέδιο Vetiver γίνεται, βεβαίως, μνεία ενός κονδυλίου δαπανών υπό τον τίτλο «Έξοδα ταξιδιού και γενικά έξοδα» (σ. 8), επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το εν λόγω κονδύλιο περιέχεται στη στήλη που είναι αφιερωμένη στο «στάδιο αξιολογήσεως» (σ. 8), το οποίο αντιστοιχεί, σύμφωνα με το ως άνω παράρτημα, στο στάδιο της «μεταποίησης της εσοδείας» (σ. 6). Ωστόσο, από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι οι δαπάνες που μνημονεύονται ανωτέρω στη σκέψη 350 είχαν σχέση με το συγκεκριμένο αυτό στάδιο του σχεδίου Vetiver ούτε, εξάλλου, με κανένα άλλο στάδιο του εν λόγω σχεδίου. Συνεπώς, η Επιτροπή βασίμως συνήγαγε ότι ο καταλογισμός των προαναφερθεισών δαπανών στον προϋπολογισμό του εν λόγω σχεδίου είναι αδικαιολόγητος.
- 354 Δεύτερον, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι καταλογίστηκαν στον προϋπολογισμό του σχεδίου Vetiver τιμολόγια που αντιστοιχούσαν σε παροχές οι οποίες πραγματοποιήθηκαν μετά το τελικό στάδιο του εν λόγω σχεδίου και τα οποία, κατά συνέπεια, δεν μπορούσαν να ληφθούν υπόψη για τη συγχρηματοδότηση.
- 355 Συναφώς, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, στο πλαίσιο ενός μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας, η Επιτροπή προσδιόρισε τα τιμολόγια τα οποία αφορά ο ισχυρισμός που διαλαμβάνεται στην προηγούμενη σκέψη (βλ., ανωτέρω, σκέψη 184). Πρόκειται για τιμολόγια που εξέδωσε η Codema μεταξύ 15 Ιουλίου και 10 Δεκεμβρίου 1996, για αποδείξεις που εξέδωσαν οι κ. Bertolini και κ. Berlusconi στις 16 Σεπτεμβρίου 1996, για μια απόδειξη που εξέδωσε ο κ. Mutti στις 30 Σεπτεμβρίου 1996, για αποδείξεις δαπανών που πραγματοποίησαν ο κ. Tasiaσ από τις 22 έως τις 31 Ιουλίου 1996 και ο M. Troglia από την 1η έως τις 31 Ιουλίου, από την 1η Αυγούστου έως τις 30 Σεπτεμβρίου και από τις 13 έως τις 16 Οκτωβρίου 1996, για αποδείξεις ξενοδοχείου με ημερομηνία 13 Ιουλίου και 7 Σεπτεμβρίου 1996, για τιμολόγια που εξέδωσαν η εταιρία Medur στις 31 Ιουλίου 1996, η εταιρία Zyan στις 31 Ιουλίου και στις 10 Σεπτεμβρίου 1996 και η εταιρία Elioprint στις 30 Ιουλίου 1996.
- 356 Επιβάλλεται η διαπίστωση, μετά την ανάγνωση των αντιγράφων των διαφόρων αυτών τιμολογίων και αποδείξεων που κατατέθηκαν στη δικογραφία, ότι οι εν λόγω αποδείξεις και τα εν λόγω τιμολόγια συνδέονται ανεξαιρέτως με παροχές μεταγενέστερες της περιόδου υλοποιήσεως του σχεδίου Vetiver, την οποία καθορίζει το άρθρο 2 της αποφάσεως περί χορηγήσεως ως προς το εν λόγω σχέδιο, ήτοι του Ιουνίου 1996.

357 Υπό τις συνθήκες αυτές, και δεδομένου ότι η Tecnagrind δεν αμφισβήτησε ότι τα τιμολόγια και οι αποδείξεις που μνημονεύονται ανωτέρω στη σκέψη 355 όντως καταλογίστηκαν στον προϋπολογισμό του σχεδίου Vetiver ούτε προσκόμισε στοιχεία με σκοπό να αμφισβητηθεί ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι τα εν λόγω τιμολόγια και οι εν λόγω αποδείξεις δεν μπορούσαν να ληφθούν υπόψη για τη συγχρηματοδότηση, πρέπει να συναχθεί ότι είναι βάσιμη η προαναφερθείσα στη σκέψη 354 διαπίστωση ότι υπήρξε παρατυπία.

358 Από την προηγηθείσα ανάλυση προκύπτει ότι η επιχειρηματολογία της Tecnagrind, που αποσκοπεί στο να αναιρεθούν οι διαπιστώσεις περί υπάρξεως ιδιαιτέρων παρατυπιών όσον αφορά το σχέδιο Vetiver, πρέπει να απορριφθεί.

#### — Σχέδιο Ricino

359 Όσον αφορά το σχέδιο Ricino, οι παρατυπίες που επισήμανε η Επιτροπή αφορούν το αδικαιολόγητο των δαπανών που δηλώθηκαν για το σχέδιο όσον αφορά τη δημιουργία μιας εγκαταστάσεως μειωμένης μεταποίησης που ανταποκρινόταν στις ανάγκες εκμεταλλεύσεως των γεωργών, τον καταλογισμό, κατά την έναρξη του εν λόγω σχεδίου, τιμολογίων σχετικών με το στάδιο της γνωστοποίησεως του σχεδίου αυτού στους ενδιαφερομένους, την ανικανότητα της Tecnagrind να δικαιολογήσει, κατά τον έλεγχο του Ιουλίου 1997, την τήρηση της υποχρεώσεως της συγχρηματοδοτήσεως και τον καταλογισμό μη επιλέξιμων δαπανών στον προϋπολογισμό του εν λόγω σχεδίου.

360 Εκ προοιμίου, το Πρωτοδικείο παραπέμπει, όσον αφορά τη διαπίστωση της Επιτροπής σχετικά με τη συγχρηματοδότηση του σχεδίου Ricino, στην ανάλυση που εκτίθεται ανωτέρω στις σκέψεις 192 έως 228 και 248 έως 251, από την οποία προκύπτει ότι η εν λόγω διαπίστωση αποδεικνύεται βάσιμη και συνιστά παρατυπία υπό την έννοια του άρθρου 24 του κανονισμού 4253/88.

- 361 Εξάλλου, το Πρωτοδικείο υπογραμμίζει ότι, λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων στις σκέψεις 260 και 321, οι άλλες παραβάσεις, των οποίων την ύπαρξη κατήγγειλε η Επιτροπή, αν στοιχειοθετηθούν, πρέπει να θεωρηθούν ως παρατυπίες υπό την έννοια του άρθρου 24 του κανονισμού 4253/88.
- 362 Πρέπει τώρα να εξεταστεί το βάσιμο των ισχυρισμών της Επιτροπής υπό το πρίσμα των επιχειρημάτων που προέβαλε η Tecnagrind.
- 363 Πρώτον, η Επιτροπή τονίζει ότι ο Μ. Troglia, διαχειριστής της Tecnagrind και υπεύθυνος για την εκτέλεση του σχεδίου Ricino, δήλωσε, κατά τον έλεγχο του Ιουλίου 1997, ότι η Tecnagrind δεν διέθετε τις αναγκαίες πρακτικές γνώσεις για τη δημιουργία εγκαταστάσεως μειωμένης μεταποίησης ανταποκρινόμενης στις ανάγκες των γεωργών και ότι, για τον λόγο αυτό, είχε αναθέσει με υπεργολαβία στη Vela την εν λόγω δραστηριότητα και, γενικότερα, όλο το βιομηχανικό στάδιο του σχεδίου Ricino. Ωστόσο, κατά τον έλεγχο του Νοεμβρίου 1997, κατέστη προφανές ότι η Vela δεν διέθετε ούτε προσωπικό ούτε ειδικό εξοπλισμό και επομένως δεν διέθετε τις απαιτούμενες πρακτικές γνώσεις, οπότε η παρέμβασή της στο σχέδιο Ricino ήταν αδικαιολόγητη.
- 364 Η Tecnagrind αντιτάσσει, ευθύς εξ αρχής, ότι, εξ όσων γνωρίζει, ο Μ. Troglia δεν προέβη στις δηλώσεις που του αποδίδονται από την Επιτροπή. Εν συνεχεία, προβάλλει ότι οι ως άνω δηλώσεις, έστω και αν υποτεθεί ότι έγιναν, μπορούν να αποκρουσθούν μέσω πραγματογνωμοσύνης σχετικά με την υλοποίηση του σχεδίου Ricino. Η Tecnagrind παραπέμπει επίσης στην ενδιάμεση έκθεση που υπέβαλε στην Επιτροπή τον Μάιο του 1997, καθώς και στη σχετική με το σχέδιο Ricino τεκμηρίωση την οποία παρέσχε στην Επιτροπή τον Ιούλιο του 1997. Τα έγγραφα αυτά πιστοποιούν ότι το σχέδιο Ricino υλοποιήθηκε σύμφωνα με τις επιταγές που τάσσει η απόφαση περί χορηγήσεως και ότι οι εταιρίες που συμμετείχαν στην υλοποίησή του διέθεταν τις αναγκαίες ικανότητες και γνώσεις.
- 365 Συναφώς, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η ίδια η Tecnagrind ισχυρίζεται, με τα δικόγραφα της, ότι απευθύνθηκε στη Vela για την υλοποίηση του βιομηχανικού

σταδίου του σχεδίου Ricino και ότι κατέβαλε προς τούτο στη Vela 151 000 ECU. Ωστόσο, ήδη επισημάνθηκε ότι η Vela δεν διέθετε δικό της ανθρώπινο δυναμικό και τεχνικά μέσα ικανά να της επιτρέψουν να πραγματοποιήσει η ίδια τις παροχές που της είχε αναθέσει με υπεργολαβία η Tecnagrind (βλ., ανωτέρω, σκέψεις 207 και 209). Επιπλέον, η Tecnagrind δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο αποδεικνύον ότι η Vela προσέφυγε στις υπηρεσίες εξωτερικών συνεργατών για την πραγματοποίηση των παροχών που είχαν συμφωνηθεί με την Tecnagrind στο πλαίσιο του σχεδίου Ricino και ότι υπεβλήθη σχετικώς σε δαπάνες δυνάμενες να δικαιολογήσουν τα τιμολόγια που εκδόθηκαν για το εν λόγω σχέδιο.

366 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή βασίμως κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η παρέμβαση της Vela κατά την υλοποίηση του σχεδίου Ricino ήταν αδικαιολόγητη. Το γεγονός, το οποίο επικαλέστηκε η Tecnagrind, ότι το σχέδιο Ricino είχε εκτελεστεί ορθώς έως τη διακοπή του κατόπιν του ελέγχου του Ιουλίου 1997, έστω και αν υποτεθεί αποδεδειγμένο, δεν μπορεί να κλονίσει το προαναφερθέν συμπέρασμα.

367 Δεύτερον, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι είχαν συναφθεί διάφορες συμβάσεις με τον κ. De Bartolomeis και με τη Cedarcliff για συνολική αξία 155 800 ECU, δηλαδή για περισσότερο από το 12 % του συνολικού κόστους του σχεδίου Ricino. Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, κατά τον Μ. Troglia, οι δραστηριότητες που ανατέθηκαν με υπεργολαβία στη Cedarcliff συνδέονταν με το στάδιο της γνωστοποίησης του εν λόγω σχεδίου στους ενδιαφερομένους. Υποστηρίζει ότι τα σχετικά τιμολόγια δεν μπορούσαν να καταλογιστούν στο σχέδιο Ricino κατά την έναρξή του, δεδομένου ότι το στάδιο της γνωστοποίησης του εν λόγω σχεδίου στους ενδιαφερομένους χωρεί μόνον κατά το πέρας του σχεδίου αυτού.

368 Η Tecnagrind αντιτάσσει ότι το γεγονός ότι τα επίδικα τιμολόγια εκδόθηκαν κατά την έναρξη της εκτελέσεως του σχεδίου Ricino εξηγείται από τη μεγάλη διάρκεια του χρονικού διαστήματος που απαιτείται για να διασφαλιστεί, εγκαίρως, η προώθηση του εν λόγω σχεδίου. Η Tecnagrind προβάλλει ότι, στην απόφαση περί χορηγήσεως ως προς το σχέδιο Ricino, είχε προβλεφθεί ότι η γνωστοποίηση σε ευρεία κλίμακα των αποτελεσμάτων του σχεδίου θα γινόταν κατά τα διάφορα στάδια προόδου των εργασιών, καθ' όλη τη διάρκεια του σχεδίου. Προσθέτει ότι, δεδομένου ότι ως χρονικό σημείο έναρξεως των ενεργειών για τη γνωστοποίηση του σχεδίου στους ενδιαφερομένους είχε καθοριστεί ο Απρίλιος του 1997, η προετοιμασία των εν λόγω ενεργειών έπρεπε οπωσδήποτε να αρχίσει πριν από την ημερομηνία αυτή. Η Tecnagrind μνημονεύει σειρά στοιχείων του φακέλου που είναι διαφωτιστικά σχε-

τικά με τη σημαντική εργασία που απαιτήθηκε για τη συλλογή, την ταξινόμηση και τη μηχανογραφική επεξεργασία τεχνικών δεδομένων (ποικιλίες του ρικίνου του κοινού, τεχνικές καλλιέργειας, τεχνικές και εγκαταστάσεις αποστάξεως των αρωμάτων...) και δεδομένων της αγοράς σε σχέση με το σχέδιο Ricino.

369 Συναφώς, το Πρωτοδικείο υπογραμμίζει ότι οι ισχυρισμοί της Επιτροπής που διαλαμβάνονται ανωτέρω στη σκέψη 367 αποσκοπούν στο να αμφισβητηθεί ο καταλογισμός στον προϋπολογισμό του σχεδίου Ricino τιμολογίων που συνδέονται, κατά δήλωση του M. Trogliá, με δραστηριότητες γνωστοποιήσεως του σχεδίου στους ενδιαφερομένους, ενώ η εκτέλεση του εν λόγω σχεδίου βρισκόταν ακόμη σε πρώιμο στάδιο.

370 Προς στήριξη των ισχυρισμών της, η Επιτροπή κατέθεσε στη δικογραφία αντίγραφα σειράς τιμολογίων που εξέδωσαν, αντιστοίχως, ο κ. De Bartolomeis και η Cedarcliff στο όνομα της Tecnagrind, τα οποία η Tecnagrind δεν αμφισβητεί ότι αντιστοιχούν στα αμφισβητούμενα τιμολόγια στην προσβαλλόμενη απόφαση. Από τα έγγραφα αυτά προκύπτει ότι τα εν λόγω τιμολόγια εκδόθηκαν μεταξύ 7 Ιανουαρίου και 18 Φεβρουαρίου 1997. Επιπλέον, η Tecnagrind δεν αμφισβητεί τα στοιχεία που παρέσχε ο M. Trogliá στην Επιτροπή, σύμφωνα με τα οποία τα ως άνω τιμολόγια συνδέονται με δραστηριότητες που σχετίζονται με το στάδιο της γνωστοποιήσεως του σχεδίου Ricino στους ενδιαφερομένους.

371 Επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, σύμφωνα με το σημείο 4.1 του παραρτήματος I της αποφάσεως περί χορηγήσεως ως προς το σχέδιο Ricino, η εκτέλεση του εν λόγω σχεδίου διαχωριζόταν σε τέσσερα στάδια ενεργειών. Το τέταρτο και τελευταίο στάδιο αφορούσε την τεκμηρίωση και τη γνωστοποίηση του σχεδίου στους ενδιαφερομένους (σ. 8 της προαναφερθείσας αποφάσεως).

372 Στο πλαίσιο του ως άνω σταδίου, είχαν προβλεφθεί οι ακόλουθες ενέργειες (σ. 8 της προαναφερθείσας αποφάσεως):

— η συγκέντρωση και η επεξεργασία των δεδομένων, η προετοιμασία και η σύνταξη της εκθέσεως που υποβάλλεται στην Επιτροπή και της εκθέσεως που αποβλέπει στη γνωστοποίηση σε ευρεία κλίμακα των αποτελεσμάτων του σχεδίου·

- η γνωστοποίηση σε ευρεία κλίμακα των αποτελεσμάτων του σχεδίου κατά τα διάφορα στάδια προόδου των εργασιών, καθ' όλη τη διάρκεια του σχεδίου·
- η επεξεργασία των οριστικών αποτελεσμάτων του σχεδίου και η γνωστοποίηση των εν λόγω αποτελεσμάτων στους τοπικούς δημόσιους φορείς, στις επαγγελματικές οργανώσεις και στα κέντρα τεχνολογικής έρευνας και ανάπτυξης μέσω ειδικών δημοσιευμάτων, μέσω της οργανώσεως σεμιναρίων και μέσω της δημιουργίας μιας ενημερωτικής ταινίας μικρού μήκους·
- η σύνταξη σε διάφορες γλώσσες ενός εκλαϊκευτικού εγχειριδίου το οποίο απευθύνεται στις περιφέρειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ενδέχεται να εκδηλώσουν ενδιαφέρον.

373 Σύμφωνα με το σημείο 4.2 του ίδιου παραρτήματος, που αφορά το χρονοδιάγραμμα ενεργειών, είχε προβλεφθεί ότι οι ενέργειες τεκμηρίωσης και γνωστοποιήσεως του σχεδίου στους ενδιαφερομένους επρόκειτο να αρχίσουν τον Απρίλιο του 1997 (σ. 9). Υπό τις συνθήκες αυτές, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστεί το υποστατό των δαπανών που χρέωσαν η Cedarcliff και ο κ. De Bartolomeis, πρέπει να συναχθεί ότι η Επιτροπή βασιμώς θεώρησε ότι τα τιμολόγια που εξέδωσαν η Cedarcliff και ο κ. De Bartolomeis τον Ιανουάριο και τον Φεβρουάριο του 1997 στο όνομα της Tecnagrind δεν μπορούσαν να καταλογισθούν στο σχέδιο Ricino, εφόσον το στάδιο της γνωστοποιήσεως του εν λόγω σχεδίου στους ενδιαφερομένους δεν είχε ακόμη αρχίσει, σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα ενεργειών που προβλέπει η απόφαση περί χορηγήσεως.

374 Η προεκτεθείσα ανάλυση δεν είναι δυνατόν να αναιρεθεί από την επιχειρηματολογία της Tecnagrind, η οποία αντλείται από την υποχρέωση να διασφαλιστεί η γνωστοποίηση στους ενδιαφερομένους των αποτελεσμάτων των διαφόρων σταδίων προόδου του σχεδίου Ricino και από τη σπουδαιότητα των αναγκαίων προγενεστέρων του σταδίου της ως άνω γνωστοποιήσεως δραστηριοτήτων.

375 Πράγματι, έστω και αν γίνει δεκτό, σύμφωνα με την ερμηνεία που υποστηρίζει η Tecnagrind, ότι η αναφορά, στη σ. 8 του παραρτήματος I της αποφάσεως περί

χορηγήσεως ως προς το σχέδιο Ricino, στη «γνωστοποίηση σε ευρεία κλίμακα των αποτελεσμάτων του σχεδίου κατά τα διάφορα στάδια προόδου των εργασιών, καθ' όλη τη διάρκεια του σχεδίου» πρέπει να ερμηνευθεί ως αποσκοπούσα στην εκτέλεση ενεργειών για τη γνωστοποίηση σε ευρεία κλίμακα των διαδοχικών αποτελεσμάτων του σχεδίου καθ' όλη τη διάρκειά του, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, στο χρονοδιάγραμμα ενεργειών, είχε προβλεφθεί ότι το στάδιο της τεκμηριώσεως και της γνωστοποίησεως σε ευρεία κλίμακα των αποτελεσμάτων του σχεδίου επρόκειτο να αρχίσει μόλις τον Απρίλιο του 1997, και όχι ήδη από τον Σεπτέμβριο του 1996, πράγμα το οποίο εύκολα εξηγείται από την εκ των πραγμάτων αδυναμία να επιτευχθούν, κατά τους πρώτους μήνες της εκτελέσεως του σχεδίου Ricino, αποτελέσματα κατάλληλα να γνωστοποιηθούν.

- 376 Επιπλέον, από τα στοιχεία που διαλαμβάνονται ανωτέρω στη σκέψη 372 προκύπτει ότι το χρονοδιάγραμμα των ενεργειών που συνδέονται με την εκτέλεση του σχεδίου Ricino, και ειδικότερα το χρονικό σημείο ενάρξεως του σταδίου της τεκμηριώσεως και της γνωστοποίησεως του σχεδίου σε ευρεία κλίμακα, είχε καθοριστεί λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι η γνωστοποίηση σε ευρεία κλίμακα των αποτελεσμάτων του σχεδίου προϋπέθετε εργασία συγκεντρώσεως και επεξεργασίας των δεδομένων.
- 377 Τρίτον, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι καταλογίστηκαν στον προϋπολογισμό του σχεδίου Ricino, μέχρι ποσοστό 50 %, γενικά έξοδα της Tecnagrind, όπως οι αμοιβές εταιρίας — λογιστικού και φορολογικού συμβούλου και τα τιμολόγια που συνδέονται με τη χρήση κινητού τηλεφώνου, χωρίς ο ως άνω καταλογισμός να είναι δικαιολογημένος.
- 378 Η Tecnagrind αντιτάσσει ότι ο ως άνω καταλογισμός είναι σύμφωνος προς τις διατάξεις περί προϋπολογισμού που περιέχονται στην απόφαση περί χορηγήσεως ως προς το σχέδιο Ricino, οι οποίες προέβλεπαν ένα κονδύλιο για γενικά έξοδα.
- 379 Συναφώς, το Πρωτοδικείο υπογραμμίζει ότι η επιχειρηματολογία της Tecnagrind δεν συνίσταται στο ότι αμφισβητεί το υποστατό των δαπανών που μνημονεύονται ανωτέρω στη σκέψη 377 και της δηλώσεως των εν λόγω δαπανών για το σχέδιο Ricino, αλλά στο ότι υπερασπίζεται τη νομιμότητα της ως άνω δηλώσεως.

380 Εντούτοις, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, καίτοι, βεβαίως, από το παράρτημα Ι της αποφάσεως περί χορηγήσεως ως προς το σχέδιο Ricino προκύπτει ότι ένα κονδύλιο για δαπάνες υπό τον τίτλο «Γενικά έξοδα» είχε εγγραφεί στον προϋπολογισμό του εν λόγω σχεδίου (σημείο 7.1.2, σ. 11), ένα τέτοιο κονδύλιο πρέπει κατ' ανάγκη να γίνει αντιληπτό ως συνδεδεμένο με τα γενικά έξοδα που σχετίζονται με την εκτέλεση του σχεδίου Ricino. Συγκεκριμένα, η δράση που ανέπτυξε η Επιτροπή μέσω των διορθωτικών ταμείων δεν θα ήταν δυνατόν να οδηγήσει στην ανάληψη, εκ μέρους της Επιτροπής, δαπανών που ήταν άσχετες με το επιδοτούμενο σχέδιο. Εξάλλου, έχει σημασία να υπογραμμιστεί, κατ' αναλογία, ότι, όσον αφορά τα έξοδα προσωπικού και ταξιδίων, το σημείο 2 του παραρτήματος ΙΙ της προαναφερθείσας αποφάσεως απαιτούσε όπως τα εν λόγω έξοδα «συνδέονται ευθέως με την εκτέλεση των μέτρων» εφαρμογής του σχεδίου.

381 Από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι οι δαπάνες που μνημονεύονται ανωτέρω στη σκέψη 377 είχαν οιαδήποτε σχέση με την εκτέλεση του σχεδίου Ricino. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή βασίμως συνήγαγε ότι ο καταλογισμός των προαναφερθεισών δαπανών στον προϋπολογισμό του εν λόγω σχεδίου ήταν αδικαιολόγητος.

382 Από την προηγηθείσα ανάλυση προκύπτει ότι η επιχειρηματολογία της Tecnagrind, που αποσκοπεί στο να αναιρεθούν οι διαπιστώσεις περί υπάρξεως ιδιαίτερων παρατυπιών όσον αφορά το σχέδιο Ricino, πρέπει να απορριφθεί.

383 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί. Κατά συνέπεια, ο ως άνω λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος στο σύνολό του.

*ΙΙΙ — Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παραβίαση των αρχών της ασφαλείας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης*

384 Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις παραβιάζουν τις αρχές της ασφαλείας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.



- 385 Οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι εφόρμωσαν τα μέτρα που είχαν καθορίσει οι προσβαλλόμενες αποφάσεις και ανέλαβαν όλες τις δαπάνες που είχαν προβλεφθεί. Ισχυρίζονται ότι οι θετικές αξιολογήσεις που διατύπωσε η Επιτροπή κατά τους ελέγχους του Ιουλίου 1993 και του Ιουλίου 1996, όσον αφορά το σχέδιο Luffa, και οι θετικές αξιολογήσεις που διατύπωσε το Ελεγκτικό Συνέδριο κατά τον έλεγχο που διεξήγαγε τον Ιανουάριο του 1997, όσον αφορά το σχέδιο Girasole, και η πλήρης καταβολή των χρηματοδοτικών συνδρομών ως προς τα σχέδια Luffa και Girasole δημιούργησαν στους δικαιούχους δικαιολογημένη εμπιστοσύνη όσον αφορά την κανονικότητα του τρόπου ενεργείας τους. Στις υποθέσεις Τ-141/99 και Τ-142/99, η Vela υπογραμμίζει ότι, σύμφωνα με τη δεύτερη και την τρίτη περίπτωση του σημείου 4 του παραρτήματος II των αποφάσεων περί χορηγήσεως ως προς τα σχέδια Luffa και Girasole, η καταβολή της δεύτερης δόσεως και του υπολοίπου της συνδρομής προϋπέθετε ότι η Επιτροπή ήταν πεπεισμένη περί της ορθής εκτελέσεως του οικείου σχεδίου και περί της τηρήσεως των προϋποθέσεων, ιδίως των χρηματοδοτικών, που είχαν καθορίσει οι εν λόγω αποφάσεις.
- 386 Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται επίσης ότι η Επιτροπή γνώριζε ή έπρεπε ευλόγως να γνωρίζει τότε ότι οι δικαιούχοι είχαν αναθέσει με υπεργολαβία την εκτέλεση των σχεδίων σε συνδεδεμένες εταιρίες. Επιπλέον, η Επιτροπή ήταν εν γνώσει της επιλεγείσας στο πλαίσιο των οικείων σχεδίων μεθόδου συγχρηματοδοτήσεως. Τόσο η προσφυγή στο σύστημα των υπεργολαβιών όσο και η επιλεγείσα μέθοδος συγχρηματοδοτήσεως κρίθηκαν από την Επιτροπή σύμφωνες με τις προβλεπόμενες από τις αποφάσεις περί χορηγήσεως προϋποθέσεις. Η Επιτροπή, προσποιούμενη ότι ανακάλυψε αυτό που πάντοτε γνώριζε, ή έπρεπε να γνωρίζει, παραβίασε την αρχή της ασφαλείας δικαίου.
- 387 Συναφώς, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, δυνάμει της νομολογίας, δικαίωμα επικλήσεως της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης έχει κάθε επιχειρηματίας στον οποίο ένα θεσμικό όργανο έχει δημιουργήσει βάσιμες προσδοκίες (αποφάσεις του Πρωτοδικείου Interhotel κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 212, σκέψη 45, και της 29ης Σεπτεμβρίου 1999, Τ-126/97, Sonasa κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-2793, σκέψη 33).
- 388 Όμως, κατά πάγια νομολογία, επίκληση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης δεν είναι δυνατή στην περίπτωση επιχειρήσεως η οποία έχει καταστεί ένοχος πρόδηλης παραβάσεως της ισχύουσας κοινοτικής νομοθεσίας (απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 1985, 67/84, Sideradria κατά Επι-

τροπής, Συλλογή 1985, σ. 3983, σκέψη 21· αποφάσεις Industrias Pesqueras Campos κ.λπ. κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 130, σκέψη 76, και Sonasa κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 387, σκέψη 34).

389 Εν προκειμένω, αποδεικνύεται, μετά την περάτωση της αναλύσεως του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ότι η Vela, η Sonda και η Tecnagrind διέπραξαν, όσον αφορά τα σχέδια Luffa, Girasole, Vetiver και Ricino, σειρά παρατυπιών υπό την έννοια του άρθρου 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88. Οι ως άνω εταιρίες, μέσω ενός μηχανισμού πλασματικών υπεργολαβιών και πλαστών τιμολογίων, απέφυγαν να εκπληρώσουν την επιβληθείσα με τις αποφάσεις περί χορηγήσεως υποχρέωση συγχρηματοδοτήσεως και καταλόγισαν στον προϋπολογισμό των σχεδίων δαπάνες μη δικαιολογημένες ή μη επιλέξιμες, πράγμα το οποίο συνιστά σοβαρή παράβαση των προϋποθέσεων χορηγήσεως των επίμαχων χρηματοδοτικών συνδρομών και, επομένως, της εφαρμοστέας ρυθμίσεως. Επιπλέον, όσον αφορά την υπόθεση T-150/99, η Tecnagrind δεν ενημέρωσε ορθώς την Επιτροπή με την αίτηση χορηγήσεως συνδρομής και με την τελική έκθεση σχετικά με το σχέδιο Vetiver, ενώ η υποχρέωση πληροφορήσεως και τηρήσεως της νομιμότητας με την οποία βαρύνονται οι αιτούντες τη χορήγηση χρηματοδοτικής συνδρομής και οι δικαιούχοι τέτοιων συνδρομών αποτελεί εγγενές στοιχείο του συστήματος χορηγήσεως συνδρομών του ΕΓΤΠΕ και είναι ουσιώδης για την ορθή λειτουργία του. Επίσης, η Tecnagrind τροποποίησε σημαντικά, χωρίς προηγούμενη έγκριση εκ μέρους της Επιτροπής, τις προϋποθέσεις εφαρμογής του σχεδίου Vetiver, παραβαίνοντας έτσι τις διατάξεις της αποφάσεως περί χορηγήσεως ως προς το εν λόγω σχέδιο.

390 Επομένως, η Vela, η Sonda και η Tecnagrind παρέβησαν προδήλως την εφαρμοστέα ρύθμιση. Κατά συνέπεια, χωρίς να είναι αναγκαίο να ληφθεί θέση επί των επιχειρημάτων των προσφευγουσών σχετικά με τη στάση της Επιτροπής πριν από τους ελέγχους του Ιουλίου και του Νοεμβρίου 1997, πρέπει να συναχθεί ότι αβασίμως επικαλούνται οι προσφεύγουσες, εν προκειμένω, την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης προκειμένου να επιτύχουν την ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων.

391 Περαιτέρω, οι προσφεύγουσες δεν μπορούν να επικαλούνται την αρχή της ασφαλείας δικαίου. Πράγματι, η αρχή αυτή, η οποία απαιτεί όπως οι κανόνες δικαίου είναι σαφείς και ακριβείς και σκοπεί στο να διασφαλίζει την προβλεψιμότητα των καταστάσεων και των εννόμων σχέσεων που διέπονται από το κοινοτικό δίκαιο (από-

φαση του Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 1996, C-63/93, Duff κ.λπ., Συλλογή 1996, σ. I-569, σκέψη 20), δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι παραβιάστηκε εν προκειμένω, και τούτο εφόσον η εφαρμοστέα ρύθμιση προβλέπει τη δυνατότητα της Επιτροπής, σε περίπτωση αποδεδειγμένων παρατυπιών, να καταργεί τη χρηματοδοτική συνδρομή και να αξιώνει την επιστροφή των ποσών που κατέβαλε αχρεωστήτως το ΕΓΤΠΕ (βλ. αποφάσεις Interhotel κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 212, σκέψη 61, και Sonasa κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 387, σκέψη 47). Συναφώς, έχει σημασία να υπογραμμιστεί ότι, στο σημείο 10 του παραρτήματος II των αποφάσεων περί χορηγήσεως, επεσύρθη η προσοχή της Vela, της Sonda και της Tecnagrind επί των συνεπειών της μη τηρήσεως των προβλεπομένων από τις εν λόγω αποφάσεις προϋποθέσεων (βλ., ανωτέρω, σκέψεις 19, 32, 42 και 54).

- 392 Κατόπιν της προηγηθείσας αναλύσεως, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

#### IV — Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, ερειδομένου επί παραβιάσεως της αρχής της αναλογικότητας

- 393 Στο πλαίσιο του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας.

- 394 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η κατάργηση των συνδρομών συνιστά υπερβολική κύρωση, λόγω του ότι οι προσοπτόμενες παρατυπίες είναι καθαρά διοικητικής φύσεως και δεν είναι αποτέλεσμα προθέσεως εξαπατήσεως ή αμέλειας. Επιπλέον, η ως άνω κύρωση δεν δικαιολογείται από την εφαρμοστέα ρύθμιση, η οποία επιτρέπει στην Επιτροπή να καταργεί χρηματοδοτική συνδρομή μόνον στην περίπτωση κατά την οποία η παράβαση παρουσιάζει τέτοια σοβαρότητα, ώστε να τίθεται σε κίνδυνο η υλοποίηση του σχεδίου ή να τροποποιείται σημαντικά το σχέδιο αυτό, με αποτέλεσμα να θίγεται η φύση και η ίδια η ύπαρξη του εν λόγω σχεδίου. Τούτο όμως δεν συνέβη, κατά τις προσφεύγουσες, ως προς τα επίμαχα σχέδια, καθόσον κατά την εκτέλεσή τους τηρήθηκαν πλήρως οι προϋποθέσεις που είχαν καθορίσει οι αποφάσεις περί χορηγήσεως και η εν λόγω εκτέλεση κατέληξε σε καλύτερα αποτελέσματα από εκείνα που είχαν αρχικώς προβλεφθεί, και καθόσον η Επιτροπή ήταν αδιαλείπτως ενήμερη σχετικά με τους επιλεγέντες τρόπους ενεργείας σε λογιστικό και διοικητικό επίπεδο, ιδίως στον τομέα της συγχρηματοδοτήσεως, τους οποίους είχε εγκρίνει χωρίς επιφυλάξεις.

- 395 Στην υπόθεση T-141/99, η Vela προσθέτει ότι, αν οι παρατυπίες όσον αφορά τα τιμολόγια της Magenta Finance, της Detentor και της Cedarcliff στοιχειοθετηθούν, η χρηματοδοτική συνδρομή δεν πρέπει να καταργηθεί, αλλά να μειωθεί κατά τη διαφορά μεταξύ του ποσού των δαπανών που καταλογίστηκαν στο σχέδιο και ενός ποσού που θα αποφασιστεί κατά τη διάρκεια της δίκης, σύμφωνα με τη νομολογία ότι πρέπει να χωρεί διαβάθμιση των κυρώσεων ανάλογα με τον κύριο ή παρακολουθηματικό χαρακτήρα της διαπιστωθείσας παραβάσεως [αποφάσεις του Δικαστηρίου της 24ης Σεπτεμβρίου 1985, 181/84, Man (Sugar), Συλλογή 1985, σ. 2889, και της 27ης Νοεμβρίου 1986, 21/85, Maas, Συλλογή 1986, σ. 3537]. Η Vela επικαλέστηκε επίσης την ως άνω νομολογία στην υπόθεση T-142/99, η δε Tecnagrind επικαλέστηκε τη νομολογία αυτή στις υποθέσεις T-150/99 και T-151/99.
- 396 Συναφώς, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι η αρχή της αναλογικότητας επιβάλλει, κατά πάγια νομολογία, οι πράξεις των κοινοτικών θεσμικών οργάνων να μην υπερβαίνουν τα όρια αυτού που είναι πρόσφορο και αναγκαίο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 1984, 15/83, Denkvit Nederland, Συλλογή 1984, σ. 2171, σκέψη 25, και του Πρωτοδικείου της 19ης Ιουνίου 1997, T-260/94, Air Inter κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-997, σκέψη 144).
- 397 Από τη νομολογία προκύπτει επίσης ότι η παράβαση των υποχρεώσεων των οποίων η τήρηση έχει θεμελιώδη σημασία για την εύρυθμη λειτουργία ενός κοινοτικού συστήματος μπορεί να τιμωρείται με την απώλεια δικαιώματος προβλεπόμενου από την κοινοτική νομοθεσία, όπως είναι το δικαίωμα ενισχύσεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Οκτωβρίου 1995, C-104/94, Cereol Italia, Συλλογή 1995, σ. I-2983, σκέψη 24, και η εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 398 Όσον αφορά τις υπό κρίση υποθέσεις, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι ο κανονισμός 2052/88 και οι κανονισμοί 4253/88 και 4256/88, περί εφαρμογής του κανονισμού 2052/88, έχουν ως αντικείμενο, μέσω του ΕΓΤΠΕ, στο πλαίσιο της ενισχύσεως της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής και ενόψει της αναμορφώσεως της κοινής

γεωργικής πολιτικής, την επιτάχυνση της προσαρμογής των γεωργικών διαρθρώσεων και την προαγωγή της αναπτύξεως των αγροτικών περιοχών. Στο πλαίσιο αυτό, όπως προκύπτει από την εικοστή αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 4253/88 και από το άρθρο 23 του ίδιου κανονισμού, ο νομοθέτης θέλησε να προβλέψει μια αποτελεσματική διαδικασία ελέγχου για να εξασφαλίσει την εκ μέρους των δικαιούχων τήρηση των προϋποθέσεων που τίθενται κατά τη χορήγηση συνδρομής από το ΕΓΤΠΕ, προκειμένου να επιτευχθούν, κατά τον ενδεδειγμένο τρόπο, οι ως άνω στόχοι.

- 399 Πρέπει επίσης να υπομνηστεί ότι, στην απόφαση *Industrias Pesqueras Campos κ.λπ. κατά Επιτροπής*, η οποία παρατίθεται ανωτέρω στη σκέψη 130 (σκέψη 160), το Πρωτοδικείο αποφάνθηκε ότι, ενόψει της ίδιας της φύσεως των χρηματοδοτικών συνδρομών που χορηγεί η Κοινότητα, η υποχρέωση τηρήσεως των χρηματοδοτικών προϋποθέσεων που αναφέρονται στην απόφαση χορηγήσεως συνιστά, όπως ακριβώς και η υποχρέωση εκτελέσεως του οικείου σχεδίου, μια από τις ουσιώδεις δεσμεύσεις του δικαιούχου και, για τον λόγο αυτό, αποτελεί προϋπόθεση της κοινοτικής συνδρομής.
- 400 Τέλος, όπως έχει ήδη υπογραμμιστεί (βλ., ανωτέρω, σκέψη 322), η εκ μέρους των αιτούντων τη χορήγηση κοινοτικής συνδρομής και των δικαιούχων τέτοιων συνδρομών παροχή αξιόπιστων πληροφοριών, οι οποίες δεν μπορούν να παραπλανήσουν την Επιτροπή, είναι απαραίτητη για την εύρυθμη λειτουργία του προβλεφθέντος συστήματος ελέγχου και αποδείξεως με σκοπό την εξακρίβωση του αν πληρούνται οι όροι χορηγήσεως των εν λόγω συνδρομών.
- 401 Εν προκειμένω, από την ανάλυση που εκτέθηκε στο πλαίσιο της εξετάσεως του δευτέρου λόγου ακυρώσεως προκύπτει ότι οι προσφεύγουσες διέπραξαν παρατυπίες όσον αφορά τη συγχρηματοδότηση των σχεδίων και καταλόγισαν στα εν λόγω σχέδια μη δικαιολογημένες ή μη επιλέξιμες δαπάνες. Όσον αφορά την υπόθεση Τ-150/99, η *Tecnagrind* παρέσχε, επιπλέον, εσφαλμένες πληροφορίες στην Επιτροπή με την αίτηση χορηγήσεως συνδρομής, καθώς και με την τελική έκθεση σχετικά με το σχέδιο *Vetiver*. Εξάλλου, η *Tecnagrind* τροποποίησε σημαντικά, χωρίς προηγούμενη

έγκριση εκ μέρους της Επιτροπής, τους όρους εφαρμογής του σχεδίου Vetiver, παραβαίνοντας έτσι τις διατάξεις της αποφάσεως περί χορηγήσεως ως προς το εν λόγω σχέδιο. Τέτοιες μορφές συμπεριφοράς, πόρρω απέχοντας του να συνιστούν, όπως υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, απλές διοικητικές παρατυπίες, στοιχειοθετούν σοβαρές παραβάσεις των ουσιαστών υποχρεώσεων των δικαιούχων, οι οποίες δύνανται να δικαιολογήσουν την κατάργηση των επίμαχων συνδρομών.

- 402 Ενόψει τέτοιων παραβάσεων, η Επιτροπή ευλόγως θεώρησε ότι οποιαδήποτε άλλη κύρωση πλην της πλήρους καταργήσεως των χρηματοδοτικών συνδρομών και της αναζητήσεως των καταβληθέντων από το ΕΓΤΠΕ ποσών θα ενείχε τον κίνδυνο να αποτελέσει πρόσκληση για τη διάπραξη απάτης, καθόσον οι υποψήφιοι δικαιούχοι θα έμπαιναν στον πειρασμό είτε να διογκώνουν πλασματικά το ποσό των δαπανών που καταλογίζονται στο σχέδιο, προκειμένου να αποφύγουν την εκπλήρωση της υποχρεώσεώς τους συγχρηματοδοτήσεως και να επιτύχουν τη μέγιστη προβλεπόμενη στην απόφαση περί χορηγήσεως παρέμβαση του ΕΓΤΠΕ, είτε να παρέχουν ψευδείς πληροφορίες ή να προβαίνουν στην απόκρυψη ορισμένων στοιχείων, προκειμένου να λάβουν χρηματοδοτική συνδρομή ή να επιτείνουν τη σημασία της χρηματοδοτικής συνδρομής της οποίας ζήτησαν τη χορήγηση, με μόνη αρνητική συνέπεια να επανέλθει η συνδρομή αυτή στο επίπεδο που προσδιορίζεται λαμβανομένου υπόψη του υποστατού των δαπανών στις οποίες υπεβλήθη ο δικαιούχος ή/και λαμβανομένης υπόψη της ακρίβειας των πληροφοριών που ο εν λόγω δικαιούχος παρέσχε στην Επιτροπή (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση *Industrias Pesqueras Campos κ.λπ. κατά Επιτροπής*, προπαρατεθείσα στη σκέψη 130, σκέψη 163).

- 403 Περαιτέρω, πρέπει να διευκρινιστεί ότι, σε αντίθεση προς τους ισχυρισμούς των προσφευγουσών, κανένα στοιχείο δεν επιτρέπει να υποστηριχθεί ότι τα μέτρα καταργήσεως της συνδρομής και αναζητήσεως των αχρεωστήτως καταβληθέντων, στα οποία αναφέρεται το άρθρο 24 του κανονισμού 4253/88, αφορούν μόνον τις παραβάσεις διά των οποίων τίθεται σε κίνδυνο η υλοποίηση του οικείου σχεδίου ή τροποποιείται σημαντικά το σχέδιο αυτό, με αποτέλεσμα να θίγεται η φύση και η ίδια η ύπαρξη του εν λόγω σχεδίου. Αντιθέτως, λαμβανομένων υπόψη των υπομνησθέντων ανωτέρω στις σκέψεις 398 έως 400, και σύμφωνα με το γράμμα της διατάξεως του άρθρου 24, παράγραφος 2, του προαναφερθέντος κανονισμού, τα ως άνω μέτρα εφαρμόζονται σε όλες τις περιπτώσεις παρατυπιών, όπως είναι οι διαπιστωθείσες από την Επιτροπή, στις προσβαλλόμενες αποφάσεις, παρατυπίες.

- 404 Κατόπιν της προηγηθείσας αναλύσεως, οι προβαλλόμενες παραβιάσεις της αρχής της αναλογικότητας δεν αποδείχθηκαν. Κατά συνέπεια, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτός.

### **Επί της διεξαγωγής αποδείξεων, την οποία ζητούν οι προσφεύγουσες**

- 405 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο να διατάξει την Επιτροπή να προσκομίσει σειρά σχετικών με τα οικεία σχέδια εγγράφων.
- 406 Οι προσφεύγουσες ζητούν επίσης τη διεξαγωγή τεχνικής και λογιστικής πραγματογνωμοσύνης, αποσκοπούσας στο να ελεγχθεί αν τα οικεία σχέδια εκτελέστηκαν ορθώς και, αφετέρου, στο να διαπιστωθεί αν οι δικαιούχοι εκπλήρωσαν την υποχρέωσή τους συγχρηματοδοτήσεως.
- 407 Επιπλέον, οι προσφεύγουσες ζητούν την εξέταση ορισμένων προσώπων ως μαρτύρων (υπαλλήλων της Επιτροπής που συμμετείχαν στους ελέγχους του Ιουλίου 1993, του Ιουλίου 1996, του Ιουλίου και του Νοεμβρίου 1997· απόμων εμπλεκομένων στην εκτέλεση των σχεδίων) επί ορισμένων συγκεκριμένων ερωτήσεων. Όσον αφορά το σχέδιο Luffa, οι ερωτήσεις αυτές αφορούν τις θετικές διαπιστώσεις και εκτιμήσεις στις οποίες προέβησαν οι υπάλληλοι της Επιτροπής, κατά τους ελέγχους του Ιουλίου 1993 και του Ιουλίου 1996, όσον αφορά την εκτέλεση του σχεδίου, ιδίως δε τις υπηρεσίες που ισχυρίζονται ότι παρέσχον η Faretra, η AITEC, η Sonda και η Magenta Finance, και τη διοικητική και λογιστική διαχείριση του εν λόγω σχεδίου. Όσον αφορά το σχέδιο Girasole, οι ως άνω ερωτήσεις αφορούν την ευνοϊκή αξιολόγηση στην οποία προέβη ο υπάλληλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κατά τον έλεγχο που διενήργησε τον Ιανουάριο του 1997, ως προς τη διοικητική και λογιστική διαχείριση και τα αποτελέσματα του σχεδίου. Όσον αφορά το σχέδιο Vetiver, οι εν λόγω ερωτήσεις αφορούν την επιφάνεια της καλλιεργηθείσας εκτάσεως, την ποσότητα των αποσταγμάτων που εξήχθησαν από τις φυτείες της βετιβερίας, την ολοκλήρωση των προβλεπομένων στην απόφαση περί χορηγήσεως ως προς το εν λόγω σχέδιο ενεργειών και τους λόγους για τους οποίους η Tecnagrind προσέφυγε στην τεχνική της καλλιέργειας σε φυτώρια. Όσον αφορά το σχέδιο Ricino, οι ως άνω ερωτήσεις αφορούν τον λεπτομερειακό χαρακτήρα των διευκρινίσεων που παρέσχε η

Tecnagrind στους υπαλλήλους της Επιτροπής, κατά τον έλεγχο του Ιουλίου 1997, ως προς την τράπεζα δεδομένων σε CD-ROM σχετικά με το εν λόγω σχέδιο και τις διαπιστώσεις στις οποίες προέβη η Επιτροπή, κατά τον ως άνω έλεγχο, όσον αφορά την έκταση της καλλιέργειας του ρικίνου του κοινού και τη φροντίδα που αφιερώθηκε στην καλλιέργεια αυτή στο πλαίσιο του εν λόγω σχεδίου.

408 Συναφώς, το Πρωτοδικείο υπογραμμίζει ότι εναπόκειται σ' αυτό να εκτιμήσει, με γνώμονα, ιδίως, το αντικείμενο της διαφοράς, τη χρησιμότητα και τη λυσιτέλεια της διεξαγωγής αποδείξεων που ζητήθηκε (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 1998, C-185/95 P, Baustahlgewebe κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-8417, σκέψη 70· βλ. επίσης απόφαση Industrias Pesqueras Campos κ.λπ. κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 130, σκέψη 47).

409 Εν προκειμένω, όσον αφορά, κατ' αρχήν, το αίτημα για την προσκόμιση εγγράφων, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι ορισμένα έγγραφα στα οποία αναφέρονται οι προσφεύγουσες έχουν επισυναφθεί από την Επιτροπή στα δικόγραφα της με δική της πρωτοβουλία. Επιπλέον, η Επιτροπή προσκόμισε σειρά εγγράφων στο πλαίσιο των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας των οποίων τη λήψη διέταξε το Πρωτοδικείο, σύμφωνα με το άρθρο 64, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, για τη διευκόλυνση της διεξαγωγής των αποδείξεων και την εκτίμηση του βασίμου των υπό κρίση προσφυγών. Κατά τα λοιπά, μετά το πέρας της αναλύσεως των διαφόρων λόγων ακυρώσεως που προέβησαν οι προσφεύγουσες, το Πρωτοδικείο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η προσκόμιση των λοιπών εγγράφων στα οποία αναφέρονται οι προσφεύγουσες ουδόλως αποδεικνύεται αναγκαία για την επίλυση των διαφορών.

410 Εν συνεχεία, όσον αφορά το αίτημα για τη διεξαγωγή πραγματογνωμοσύνης με σκοπό να εξακριβωθεί η ορθή εκτέλεση των σχεδίων, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι οι επικρίσεις της Επιτροπής δεν αφορούν την εκτέλεση των σχεδίων και ότι μια πραγματογνωμοσύνη πιστοποιούσα ότι η ως άνω εκτέλεση είναι σύμφωνη προς τις διατάξεις των αποφάσεων περί χορηγήσεως θα ήταν, για τους λόγους που εκτίθενται ανωτέρω στη σκέψη 201, αλυσιτελής προκειμένου να απορριφθούν οι ισχυρισμοί περί υπάρξεως παρατυπιών, ιδίως λογιστικής και χρηματοοικονομικής φύσεως, που περιέχονται στις προσβαλλόμενες αποφάσεις. Όσον αφορά το αίτημα για τη διε-



ξαγωγή λογιστικής πραγματογνωμοσύνης, μια τέτοια πραγματογνωμοσύνη δεν θα μπορούσε να οδηγήσει στην απόρριψη των σαφών και τεκμηριωμένων ισχυρισμών της Επιτροπής ως προς το παράτυπο των δαπανών στις οποίες αναφέρονται ρητώς οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, ισχυρισμών των οποίων το βάσιμο δεν αναιρέθηκε από κανένα από τα επιχειρήματα που προέβησαν οι προσφεύγουσες κατά τη διοικητική και κατά την παρούσα διαδικασία.

- 411 Τέλος, όσον αφορά την προτεινόμενη εξέταση μαρτύρων, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι ορισμένα από τα προτεινόμενα αποδεικτικά μέσα έχουν ως σκοπό να αποδειχθεί η ορθή εκτέλεση των οικείων σχεδίων. Ωστόσο, προτεινόμενα αποδεικτικά μέσα τα οποία έχουν τέτοιο σκοπό είναι, για τους λόγους που εκτίθενται ανωτέρω στη σκέψη 201, αλυσιτελή προκειμένου να αναιρεθούν οι διαπιστώσεις περί υπάρξεως παρατυπιών που περιέχονται στις προσβαλλόμενες αποφάσεις. Τα λοιπά μέσα εμμέρους αποδείξεως έχουν ως σκοπό να υπογραμμίσουν την ευνοϊκή αξιολόγηση στην οποία προέβησαν η Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο, πριν από τους ελέγχους του Ιουλίου και του Νοεμβρίου 1997, σχετικά με τη λογιστική διαχείριση των σχεδίων. Τέτοια στοιχεία, έστω και αν υποτεθούν αποδεδειγμένα, εν πάση περιπτώσει δεν μπορούν να αναιρέσουν την ύπαρξη των ορθώς διαπιστωμένων στις προσβαλλόμενες αποφάσεις παρατυπιών ούτε να επιτρέψουν να συναχθεί ότι απαγορευόταν στην Επιτροπή να επισημάνει τις εν λόγω παρατυπίες κατόπιν των προαναφερθέντων ελέγχων.
- 412 Ενόψει του συνόλου των προεκτεθέντων, οι προσφυγές ακυρώσεως είναι απορριπτέες στο σύνολό τους.

### **Επί των δικαστικών εξόδων**

- 413 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.
  
- 2) Οι προσφεύγουσες φέρουν, σε κάθε υπόθεση, τα δικαστικά τους έξοδα και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή.

Jaeger

Lenaerts

Azizi

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 7 Νοεμβρίου 2002.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

K. Lenaerts